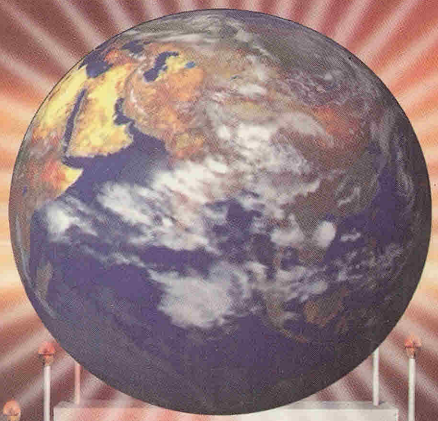
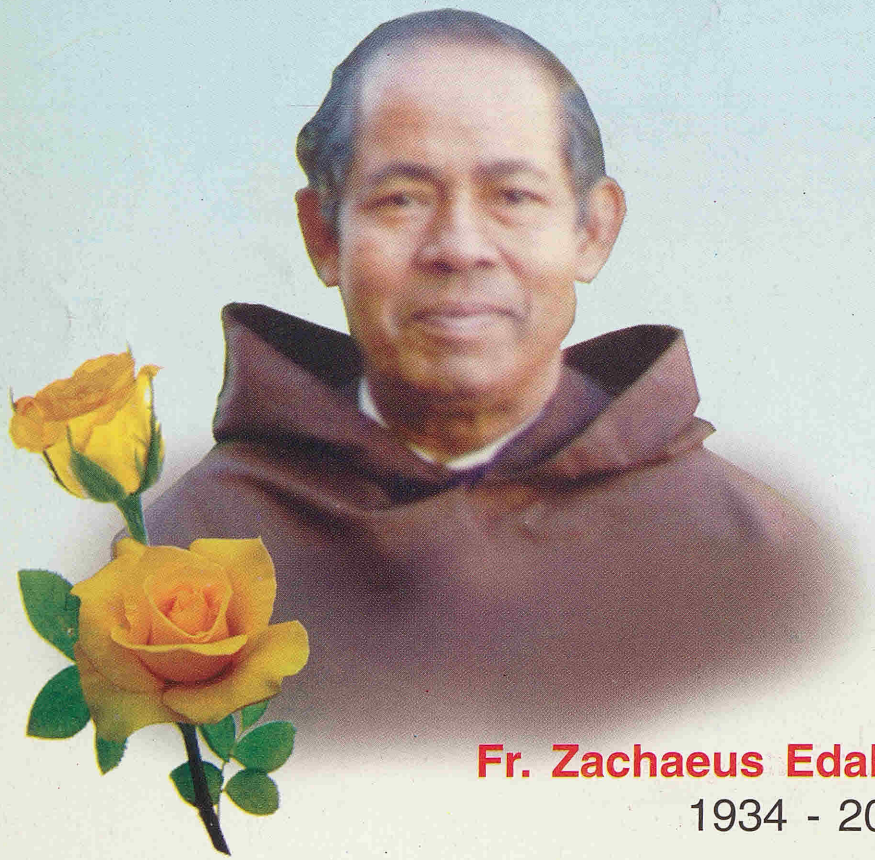
BHARATHAMATHA

DAWN

MARAM
73.1
9/200
RARY

MARIAMAM COLLEGE LIBRARY
Acc. No. 8000HHG
Call No. M 923.1/B469/Zac

Fr. Zachaeus Edakalathur CMI

1934 - 2001

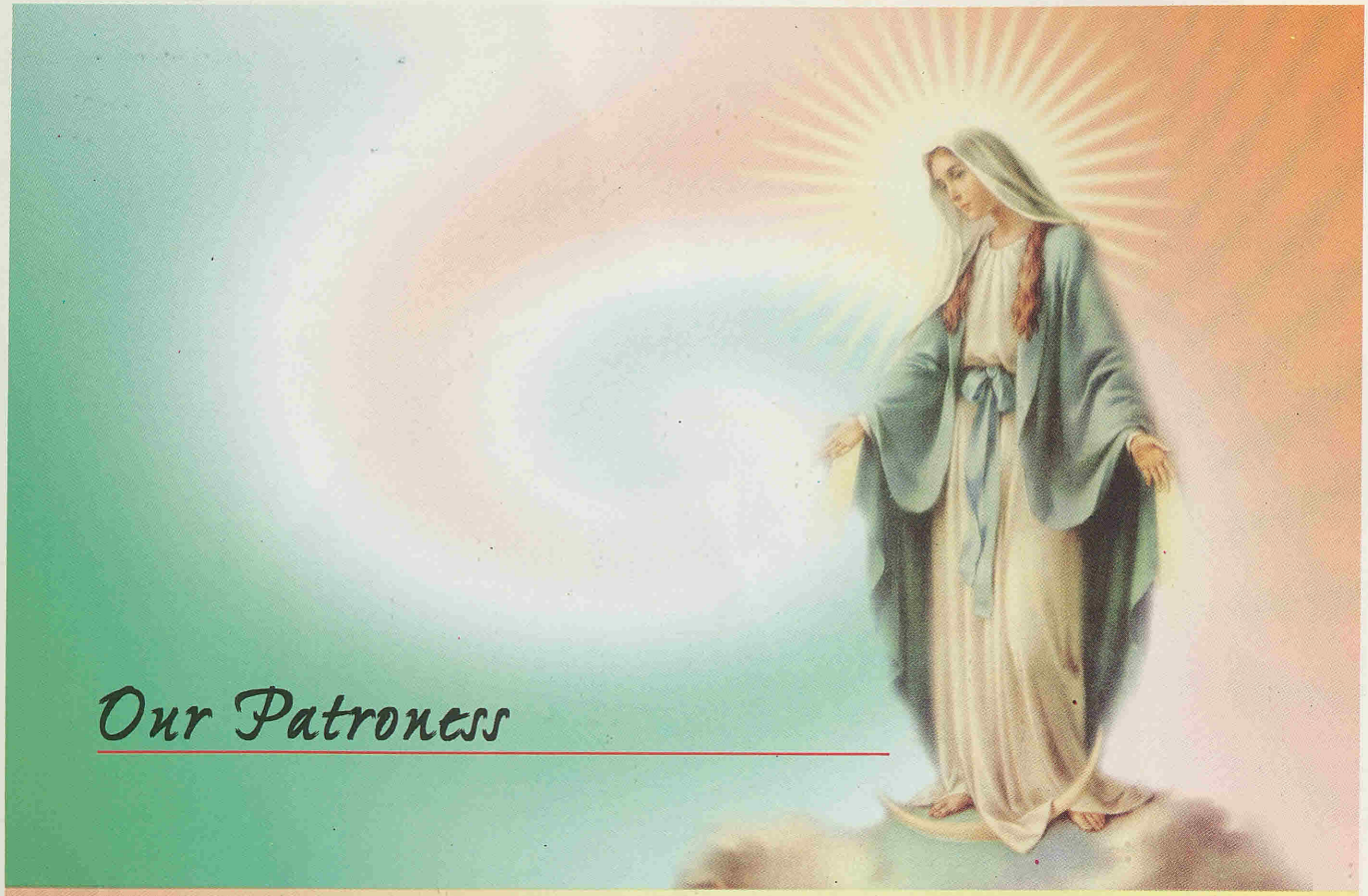
Prayerful Homage to Our Departed Manager

DHARMARAM LIBRARY
BANGALORE - 29

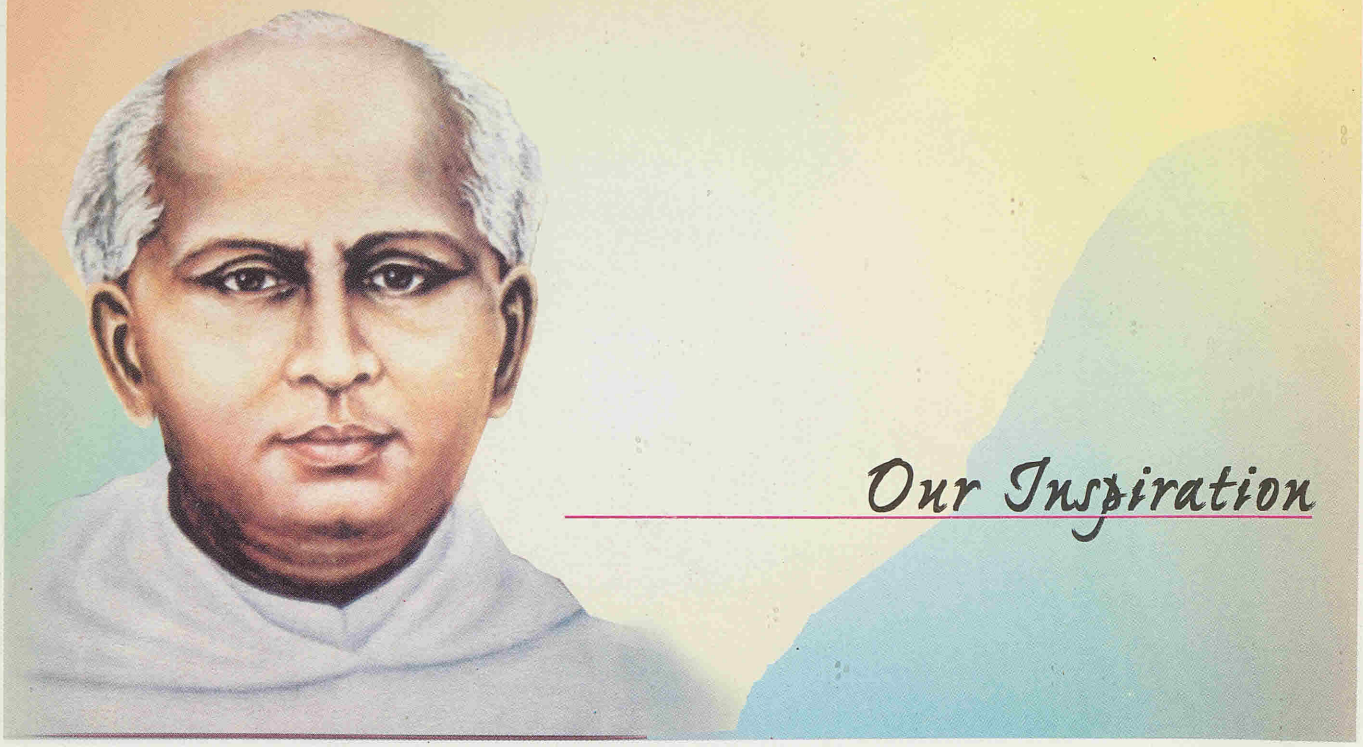

JESUS

the Divine Guru

Our Patroness

Our Inspiration

Fr. Rupert Panikulam CMI
Manager

Fr. John Thattil CMI
Headmaster

BHARATHAMATHA
HIGH SCHOOL
CHANDRANAGAR P.O., PALAKKAD
PH:536168
e.mail:bmemhs@md5.vsnl.net.in

MANAGER
Fr. Rupert Panikulam CMI

HEADMASTER
Fr. John Thattil CMI

FINANCIAL ADMINISTRATOR
Fr. Paul Thekkanath CMI

EDITORIAL BOARD

Fr. John Thattil CMI
Managing editor

Fr. Paul Thekkanath CMI
Editor

MEMBERS
Mr. Srikandan B.S.
Ms. Indira Nair
Mr. Dinesh KumarT.K.
Mr. Biju C.M.
Mr. Vijayan Pillai R.
Ms.Balambika P.N.
Master Abhish Mohan
Master Vivek Vijayan

Illustrations: Mr.Srikandan B.S.
Design : Smriti. Tcr., Ph: 421229
Printing : Impression, Pkd., Ph:510711

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY

THINK BIG

Dawn denotes newness, Dawn envisages Hope. Whether it is an individual or an institutions, new dawns push us forwrd. While stepping into the new millennium, we all expected something novel to happen in our lives. All of us have new and bigger aspirations in life. An institution like an individual has got it's own goals and aspirations. Standing through the history of a locality, Bharathamatha boasts of its vast wealth of educated youngsters, who are already part of the nation building.

Bharathamatha, more than any other institution can be proud of providing its resources for the well being of the district of Palakkad. Twenty three years of formating the youngsters may not be that big compared to many other established giants in this field. But in our locality, we do believe it as something really big.

Our goals and aspirations for the future are nothing short than being Big. We look forward to the horizons with all hope and expectations. We do believe that with God's blessings we will be able to achieve our dreams.

*In this edition of our school magazine '**Dawn**', we bring forth a glimpse into the life and zeal of our school in the last academic year. You can experience the energy and activity while going through the pictorial representations. Together with it you can enjoy the creative mind of our youngsters blooming with all colour and shape. There is a special section set apart for the kids world. Thus these pages resonate the creativity and achievements.*

Setting aside the shortcomings, we think big towards the future Thinking big of equipping our wards to face the world they step in, with all courage and determination.

Always Think Big
Fr Paul Thekkanath CMI
Editor.

INSIDE

Dawning Dreams	:	Fr. John Thattil CMI
Bharathamatha 2000-2001 Activities		
മലയാളം ക്ലബ്ബിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ		

English Section

Tears	:	Nikhil Vijay
The king and his son	:	Akshay. U
The History of Cricket		
My Dear Teacher	:	Akber Thariq. M.B
Do ants also have their kingdoms	:	Narayanan. P.R
Do you know	:	Jayagopal. C
Success	:	Mohammedfebil. C.A
Her immortal soul	:	Sreenath Manohar
A poem about Months	:	Sreenath. V.M
Dreams	:	Vineeth. V.P
Oh! It's night..... again	:	Shanub Sidiq
Bharathamatha	:	James Sebastian
Unemployment in India	:	Anoop. M
Uses and abuses of advertisments	:	Sooraj Menon. T.R.
Mathematical Puzzle!	:	James Sebastian. C
Life	:	Shanub Sidiq
Once upon a time there was a tiger	:	Anil. S. Babu
Our India	:	Arjunkumar. K.K
A tribute to man's ability to create Wonderful monuments	:	Ajay Sankar

മലയാള വിഭാഗം

പെയ്തൊഴിഞ്ഞ മഴ	:	വിവേക് വിജയൻ. പി
പോ മോനെ ദിനേശാ!!!	:	വിനീത്. വി.പി
വിദ്യാർത്ഥികളും രാഷ്ട്രീയവും	:	ദീലീപ് ഫൽഗുണൻ
ഈ മനോഹരതീരത്തു തരുമോ....	:	അഭീഷ് മോഹൻ
ഒരു നിമിഷം	:	എം.ടി. കലാധരൻ
കാർഗിൽ ഒരു സാഹിത്യ വീക്ഷണം	:	വിവേക് ആനന്ദ്. ബി
ഒരു ക്യാമ്പിന്റെ ഓർമ്മ	:	ശരൺ. പി

വയറന്മാർ	:	നവീൻ
കൂട്ടിലെ തത്ത	:	ഗോപീകൃഷ്ണൻ. കെ
ഭാരതീയ ശില്പകല എലിഫെന്റായിൽ	:	രാഹുൽ. ആർ
കാശിയിൽ തിരക്കേറുന്നു	:	ശ്രീരാം. വി.എസ്
കവിത	:	നവനീത് ശ്യം
ഒരു ഭ്രാന്തന്റെ ജൽപനം	:	ട്രിനി ആന്റോ ആന്റണി
ചിത്രശലഭം	:	ഷൈൻ ജോസഫ്
മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ	:	വിപിൻ ലോറൻസ്
മൃത്യുബോധം സാഹിത്യത്തിൽ	:	ഗോപകുമാർ. പി.എൻ
ആരംഭമായൊരു പുതുദിനത്തിൽ	:	വിവേക്. കെ
വിതയ്ക്കാം മാനവികതയുടെ വിത്തുകൾ	:	നിത്യചൈതന്യയതി

Hindi & Sanskrit Section

चलचित्र का प्रभाव	:	अनुप, एम.
मेरा भारत-महान	:	अबिन. के. तोमस।
सदगुण	:	विवेका के
आज के युवको की समस्यायें	:	विनीत वि. पि.
पुष्पवाटी	:	सिवसनकरन मेनोन. बि.
विद्यार्थी और राजनीति	:	अश्विन तंकचन
सूर्योदयः	:	शिवशङ्करन् मेनोन्
राधवस्य सुहृद्बन्धं	:	सीताराम एन. जे.
एक दिन : - एक स्मृति	:	के. वि. सुब्रमनियन्

Kids Corner

Tomy	:	Jeeth Joseph
God	:	Vishnu Tharavath
അഹങ്കാരിയായ മന്ത്രവാദിനി	:	അനിസ്. എം. അൻസാരി
ഒരു റോസ്പൂവിന്റെ കഥ	:	സുബിൻകുമാർ. പി.എസ്
കുരങ്ങന്റെ കൗശലം	:	ആകാശ്. ടി.ബി
Veer Shah	:	Abhinav Chandran
പാവം പപ്പുണ്ണി	:	മിഥുൻ. എ
Brain Power	:	Sriram. S
മണ്ടനും കുണ്ടനും	:	വൈശാഖ്
രാമുവിന്റെ യാത്ര	:	ജിതിൻ. ജി
സത്യസന്ധനായ ബാലു	:	ഫൈറുൾ ബഷീർ

From Headmaster's Desk

Dawning Dreams

Dear friends,

The new millennium is ushered in with lots of expectations and excitement. The new aspirations and hope on one side elicit anxieties, fear of failure and human weakness on the other side. What kind of a world is emerging? What will be the fate of man and his values? What new problems and challenges are in store? Will mankind realize its inner worth and dignity? Yes, the dawn of the Third millennium throws many such question at us.

Here may I usher in the DAWN of Bharathamatha. It embodies whatever this citadel of information and formation stands for. The following pages are created by the young minds who are growing up under the guidance and loving care of Bharathamatha School. As you flip through them, you may recognize, I hope, the aspirations and dreams of these young minds who dreams of putting out their mite towards the realization of the hopes and groans of their fellow beings. That is why I am proud of these pages and all they contain. May their dreams be blessed and may their vision be shared by others!

I congratulate all those who struggled to make this endeavour a microcosm of the new millennium. The young thinkers and dreamers were not perturbed by the weight of their own imperfections. Instead they boldly crafted their dreams and ideas to fill these pages. Kudos to those who guided them and made this DAWN a reality

Thank you

Fr. John Thattil CMI
Head master

Bharathamatha

2000-2001

School opening

The school reopened on June 1, 2000. The first assembly was presided over by the late Manager Rev. Fr. Zachaeus to give an auspicious start to the new year.

The school parliament election for the year 2000-2001 was held on 23rd June Friday. It was conducted purely on democratic basis.

School Parliament

The following representatives were elected through voting by the studennts

Abhish Mohan of X B - School pupil leader

Vivek Vijayan of X B - Speaker

Nidhin. V. Nair of IX C- Asst. School Pupil leader

Dennis John of VIII C- Dpty. Speaker

CELEBRATIONS

Independence Day & Bharathmatha Day

August 15th has always been a day of great celebration in Bharathamatha as it calls for a celebration of the Independence day and our Patroness' day as well.

This year the Veteran freedom fighter Sri. P. Narayanji was kind enough to grace the occasion. It was heartening to hear his experiences during the freedom struggle. This was followed by variety entertainment pertaining to both occasions.

Onam

Onam was ushered in with fun and frolic. The boys took part with great in the Pookalam competition. This was followed by traditional numeric and dance to remind the students of the fervour and gaiety with which Onam is unusually celebrated. An Ona Sadya was specially arranged by the staff.

Christmas

This year Christmas was celebrated with grand and gaiety to welcome the first Christmas of the new millennium. Mr. Tomin. J. Tachangari Supt. of Police was the chief guest of the august occasion and there was much rejoicing following the entertainment programme put up by the students and teachers for the benefit of the parents and the public who were invited on the occasion. Christmas gifts were distributed by Santaclaus to the students who were winners in the lucky dip.

ANNUAL SPORTS MEET

The Annual Sports meet of 2000-2001 was conducted on 28 and 29 of September. The chief guest of the day was Dr. Sivasankara Kaimal, Retired Physical Education Director of Calicut University.

In his inaugural address he explained about the need and importance of Physical fitness. The inaugural function was followed by Marchpast and lighting the lamp to mark the beginning of the sports day.

Various competitions were conducted in track and field events. Recreational games for staff and students were also conducted. Prizes were distributed on the same day.

ACTIVITIES

Science Club - 2000-2001

The science club activities of this year was inaugurated by Prof. Surya Narayanan on August 24. Students with more enthusiasm and scientific spirit explored the world of science by doing various projects. Science club conducted the school level science fair on October 24 the selected students participated in district level science fair and won the consolation prizes for all exhibits. As per the instructions of the education Dept. We conducted the National science congress school level on November 8. Sooraj Menon. T.R. of 9th std. secured the 1st prize in science quiz in district level and 4th prize in state level.

Social Science Club

The formal inaugural meeting of social science club was held on 17-7-2000 Monday. The students were divided themselves into 4 groups. Each group was entrusted with separate assignments. Inauguration of social science club was held on 1-9-2000. Mrs. Radha menon H.O.D., Mercy college inaugurated the function.

To foster social awareness we took them to 'Thritwasramam' where the beggars and disabled people are rehabilitated as 'Akasa Paravakal'. It was an unforgettable day for our children.

We held an exhibition on 25-1-2001. The students enthusiastically participated. Still models, working models, stamps, coins charts, were exhibited.

English Club

An English club was formed under the charge of English teachers. Around 65 students from High school classes enrolled themselves as members. They were divided into four groups and were named after eminent English writers Keats, Wordsworth, Shelly and Shakespeare, led by Sooraj Menon, Shawn cooper, Abheesh Mohan, and Dennis John respectively. The formal inauguration of the club was on 6-9-2001 by Pro. Mohandas. Mrs. Padma Raghunath welcomed the chief guest who delivered a very enchanting speech on the of English. Later, an exclusive quiz competition on Olympics was conducted on 23-9-2000 anchored by Rev. Fr. Paul.

Nature Club

Under the auspicious guidance of experts, Nature club started a demonstration garden of Medicinal plants. This was intended to promote the importance of Medicinal plants in our boys. Various camps, tours, and other programmes were conducted. A two-day camp at Parambikulam wild life sanctuary and a one day trekking at Peacock sanctuary at Choolannur was conducted. Another three day camp was held at forest Research Institute at Peechi in April 2001.

Maths Club

Maths club conducted various competitions including Maths fair. Our boys did well in the district level Maths fair. They got the overall championship in the district level for the first time. Six students participated in the state level and two of them got consolation prizes. Sooraj Menon of IX A got the IVth place in the state level Maths quiz.

DCL

DCL plays a very active and significant role to ensure the overall development of students. A one day camp was organised on 'personality development among children'. Students from other schools also participated. DCL also conducted Quiz programmes on various topics and an IQ development exam. We are planning to conduct a Numerical ability test at the district level in co-operation with our Maths club.

Work experience

Rahul. R. and Rahul Aravind of IX B got first place in fabric painting and budding, crafting and Leyering competition respectively while participating in the district level work experience. A study class on Budding, crafting and Leyoring was conducted with the co-operation of Our Nature club.

TAP

One day orientation programme for the 10th standard was conducted by resource person from Thiruvananthapuram. Total Achievement Programme (TAP) was very useful for the students to know about their talents and abilities. It motivated them for higher achievement in academic level. Thus TAP was a very useful programme for the outgoing student.

Personality Development Programme

A Personality development programme was organised for the 10th standard students in the month of August. The programme was conducted by the scholastics. It was a rare occasion for the students, to know about their creative talents and to express them before their friends. The students were introduced into various aspects of communication skills.

മലയാളം ക്ലബ്ബിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

മലയാളം–സംസ്കൃതം ക്ലബ്ബിന്റെ കൺവീനറായി എം.ടി. കലാധരനെയും ശ്രീനാഥ്. വി. പ്രസിഡന്റും എം.എസ്. ഗോപീകൃഷ്ണൻ സെക്രട്ടറിയുമായ കമ്മറിയാണ് നേതൃത്വം നൽകിയത്. ആകെ 293 പേരാണ് അംഗങ്ങളായത്.

മലയാളം ക്ലബ്ബിന്റെ ഉദ്ഘാടനം സ്ക്കൂൾ ഓഡിറേറാറിയത്തിൽ ഭാരതമാത കുടുംബത്തിന്റെ തലവനും, മനേജരുമായ യശ.ശരീരനായ റവ. ഫാദർ സക്കേവൂസ് ഭദ്രദീപം കൊളുത്തി നിർവഹിച്ചു.

കാലിക പ്രസക്തിയുള്ളതും സാഹിത്യ പ്രാധാന്യമുള്ളതുമായ കാര്യങ്ങൾ കൈരളി വാർത്താ ബോർഡിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുയും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

സംസ്ഥാന ബാലസാഹിത്യ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടും കുട്ടികളുടെ മാസികയായ തത്തമ്മയും സംയുക്തമായി സംഘടിപ്പിച്ച ഹൈസ്ക്കൂൾ യു.പി. വിഭാഗം കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ചെറുകഥാ മത്സരത്തിലേക്ക് സ്ക്കൂളിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് 6 പേജുള്ള ചെറുകഥകളും 3 കവിതകളും ബാലസാഹിത്യ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന് അയച്ചുകൊടുത്തു. "അഖില കേരള വായനാ" മത്സരത്തിൽ സ്ക്കൂളിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് 3 കുട്ടികൾ പങ്കെടുത്തു. കുഞ്ഞിരാമൻ മാസ്റ്റർ സ്മാരക കവിതാലാപന പരിപാടിയിലും 3 കുട്ടികൾ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. അഖില കേരള പൗരസ്ത്യഭാഷാ അദ്ധ്യാപക സംഘടന നടത്തിയ ഭാഷാ നൈപുണി മത്സരത്തിൽ 12 പേർ പങ്കെടുത്തു. 3 പേർ വിജയികളാവുകയും അവർക്ക് സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

യു.പി തല കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പുസ്തക മൂല പരിപാടി 6–ാം തരത്തിൽ പരീക്ഷണാടിസ്ഥാനത്തിൽ നടപ്പാക്കി നോക്കി. ഇതിൽ 6 ബി ക്ലാസ്സിൽ മാത്രം ഏതാണ്ട് 150 ലേറെ വിവിധതരം പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും ആഴ്ചയിൽ ഒരു തവണ പുസ്തകങ്ങൾ പരസ്പരം മാറി എടുക്കുന്നതിനും വേണ്ട സൗകര്യം ചെയ്തു. കുട്ടികളിൽ ഇത് വായനാശീലം വളർത്താൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മലയാള വർഷ പിറവി ദിനത്തിൽ സ്ക്കൂൾ ജനറൽ അസംബ്ലിയിൽ മലയാളം ക്ലബ്ബ് പ്രതിനിധി പുതുവർഷ സന്ദേശം നൽകുകയും ഗായകസംഘം ചിങ്ങ പുലരിയേയും പുതുവർഷത്തേയും സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ട് എം.ടി. കലാധരൻ രചിച്ച് പി.എൻ. ബാലാംബിക ഈണം നൽകിയ ചിങ്ങപ്പാട്ട് അവതരിപ്പിച്ചു.

വയലാർ ചരമദിനത്തോടനു ബന്ധിച്ച് വയലാർ അനുസ്മരണ പരിപാടി സംഘടിപ്പിച്ചു. പ്രശസ്ത നാടകകൃത്തായ ശ്രീ. കെ.പി.എസ്. പയ്യന്നടം അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണം നടത്തി. ഗവ. വിക്ടോറിയ കോളേജ് മലയാള വിഭാഗം അദ്ധ്യാപകൻ പ്രൊ. മുരളി കുട്ടികളും വയലാർ കവിതകളും എന്ന വിഷയത്തെ കുറിച്ച് ക്ലാസെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

തുടർന്ന് വയലാറിന്റെ തെരഞ്ഞെടുത്ത 10 നാടക ചലച്ചിത്ര ഗാനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയ ഗാനമേളയുണ്ടായി. വിനീത്. വി.പി., അരവിന്ദ്, വിവേക് വിജയൻ, സഞ്ജിത് മേനോൻ, ലോലക് ബേബി, ഹഫീസലി, സിബിൻ ഫിലിപ്പോസ്, റോണിഷ്, രാജീവ്, ബെബിൻ, ബാലകൃഷ്ണൻ എന്നിവർ യശ.ശരീരനായ വയലാറിന്റെ വരികൾക്ക് പുതുജീവൻ നൽകി. ഈ ചടങ്ങിൽ ഗോകുൽ. എസ്. ദാസ് ഔപചാരിക നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തി.

ഭാരതമാത കുടുംബത്തിന്റെ തലവനും മാനേജരുമായ ആദരണീയനായ റവ. ഫാദർ സക്കേവൂസച്ചന്റെയും മലയാള നാടകരംഗത്തെ അതികായനും "അരങ്ങുകാണാത്ത നടൻ" എന്നറിയപ്പെടുകയും ചെയ്ത ശ്രീ. തിക്കോടിയന്റെ നിര്യാണത്തിലും ക്ലബ് അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി

SSLC - 2001

V.P. Vineeth	:	9th Rank 578
Akshay Jayaprakash	:	15th Rank 572
Rahul Ramanan	:	15th Rank 572

Result at a glance

83 - Distinction
74 - First Class
20 - Second Class
2 - Third Class

Total - 179 : 100% pass

VINEETH. V.P.

'Enjoy your studies', says Vineeth. V.P., 9th rank holder who has scored 578 out of 600 in the 2000-2001 SSLC examination.

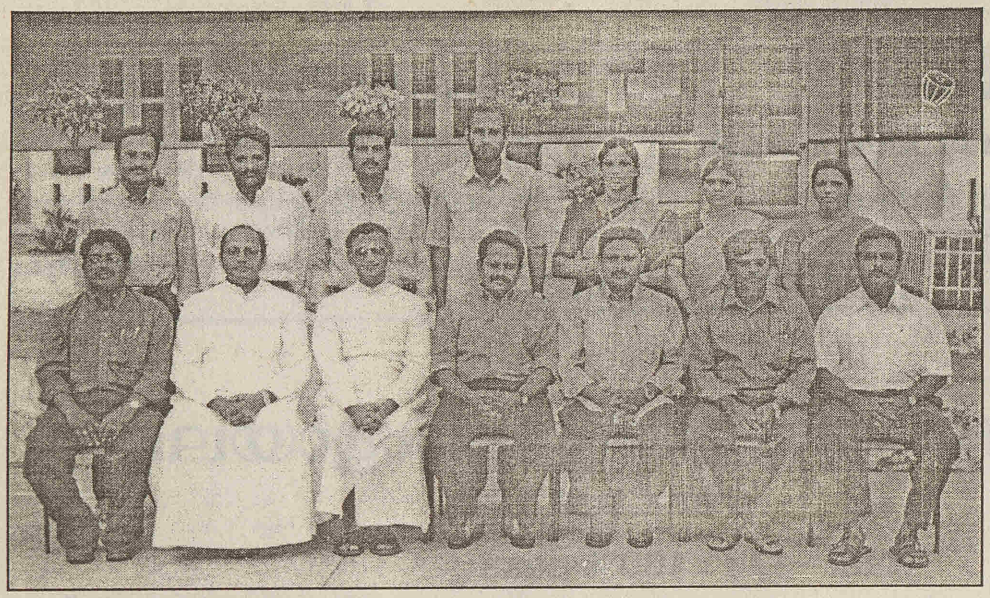
Vineeth is a casual easy going student who never used to take studies in a bitter way. He felt a total change in the atmosphere when he joined from Vijayamatha. A Kalaprathiba of the former school, he is interested in classical music and has won many laurels in music. He has scored this success with no other guidance but for the encyclopedia that has helped him for his achievement.

AKSHAY JAYAPRAKASH

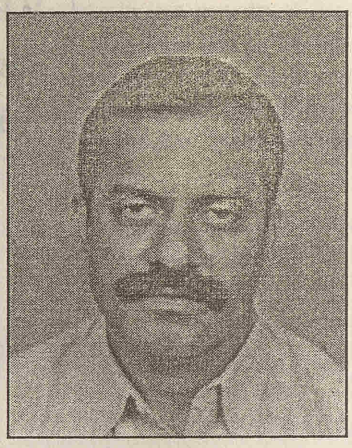
Success is not new to a student like Akshay Jayaprakash. He has won the second place in extempore in the state level. 'Plan your studies' is what he has got to tell his mates at school. Work with an aim and success is yours. General reading and encouragement from teachers and parents alike would always help you achieve the goal in life. Subjects like science maths are of equal interest to him. Akshay got 15th rank in the SSLC exam.

RAHUL RAMANAN

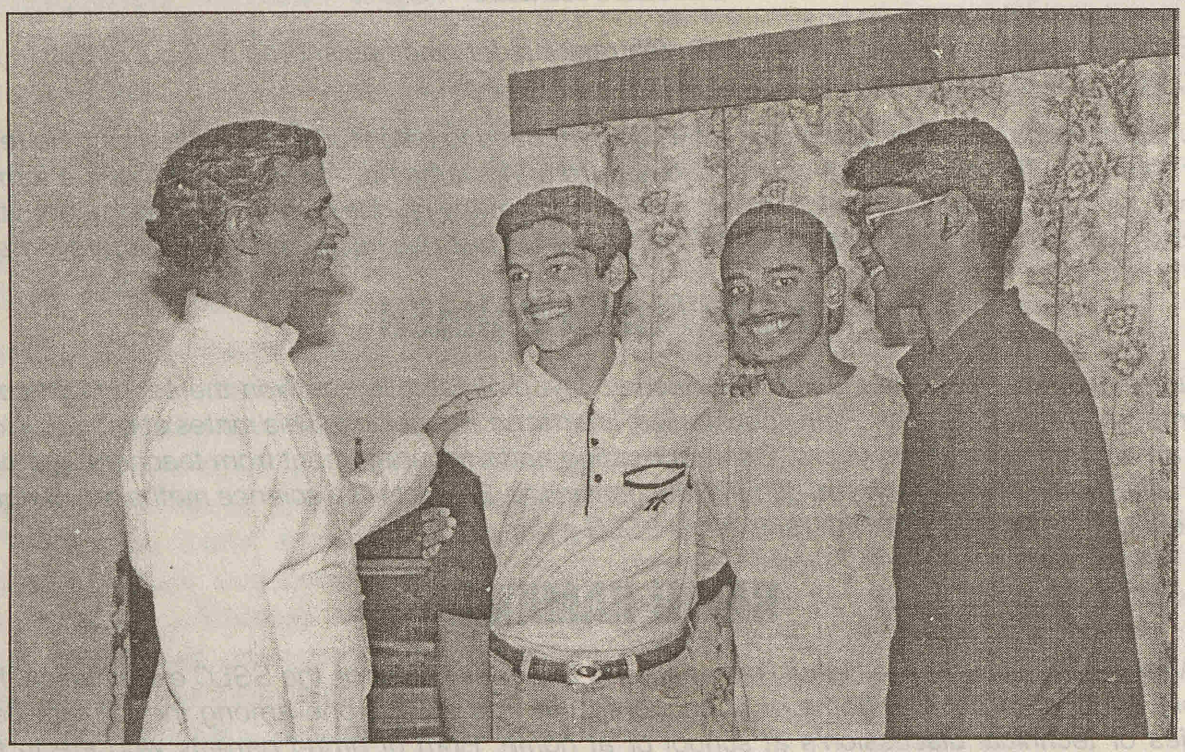
'Aim drives all of us' says Rahul Ramanan, the 15th rank holder of the SSLC examination. His victory is not a surprise at home or at school for he was always one among the toppers be it studies or technical discussion's at school or at home. Born of proud parents who are in the education field, his work load was not a forced one. He always enjoyed his studies. Once you start enjoying your studies you continue to do so. Do not go for negative thoughts for they may lead you to tensions, he advises his next batch of SSLC exam goers.

PTA Executive Committee 2000 - 2001

Mr. Cherian Varghese
PTA President

Rank holders with Fr. John Thattil, Head master

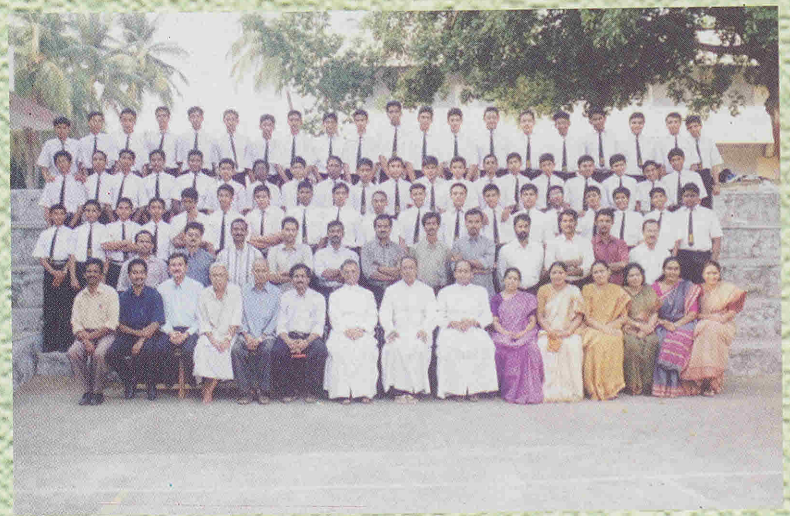
Teaching Staff :
High School Section

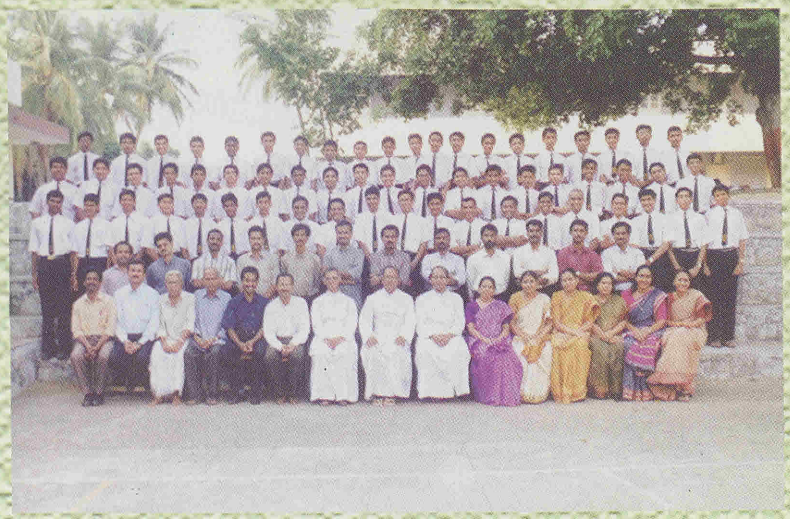

Office Staff

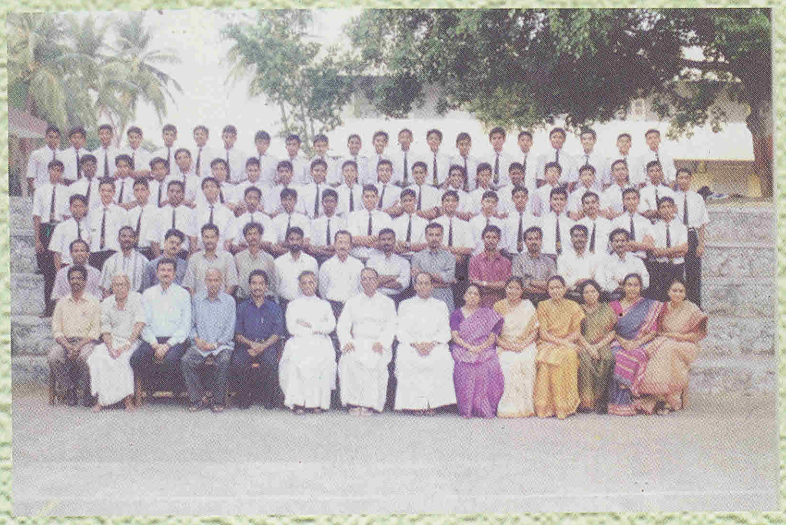

Teaching & Non teaching Staff :
Nursery & Primary Section

Out Going Students

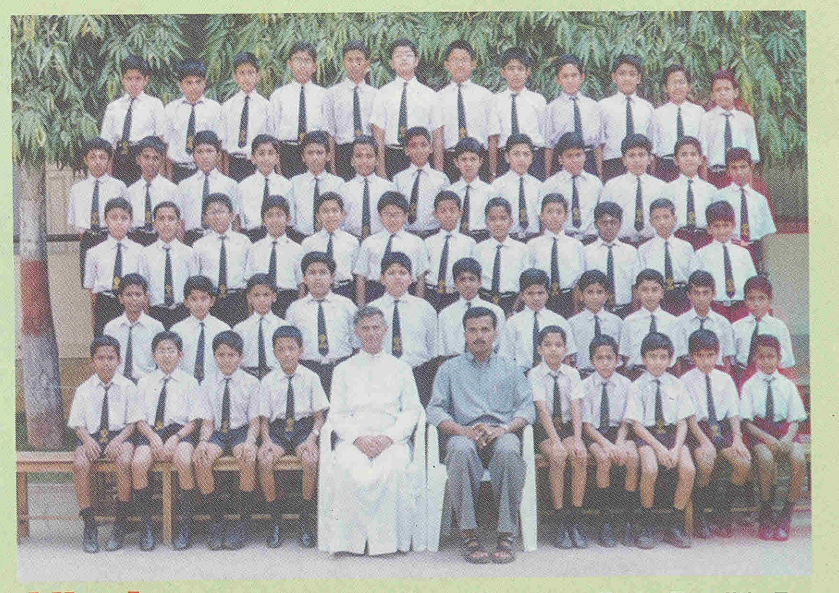
V - A Class Teacher-Biju C.M.

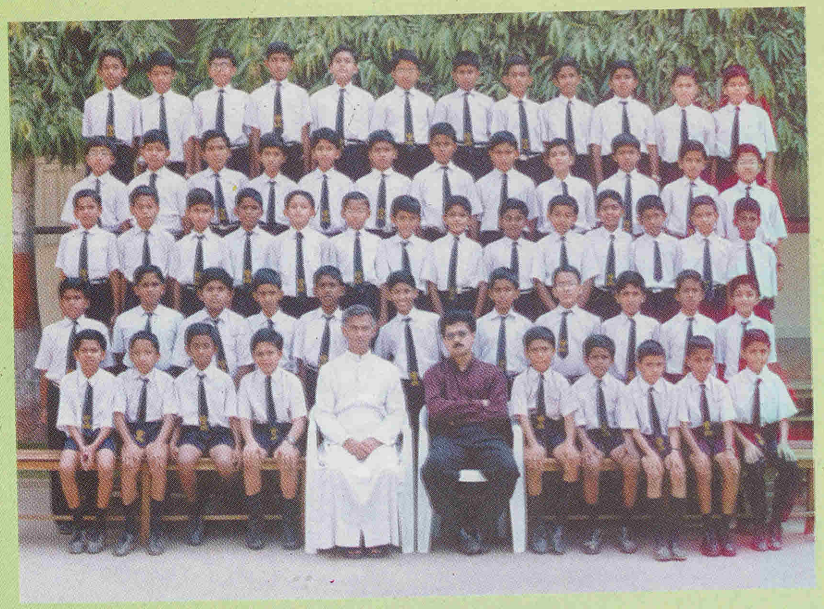
V - B Class Teacher-Suresh K.

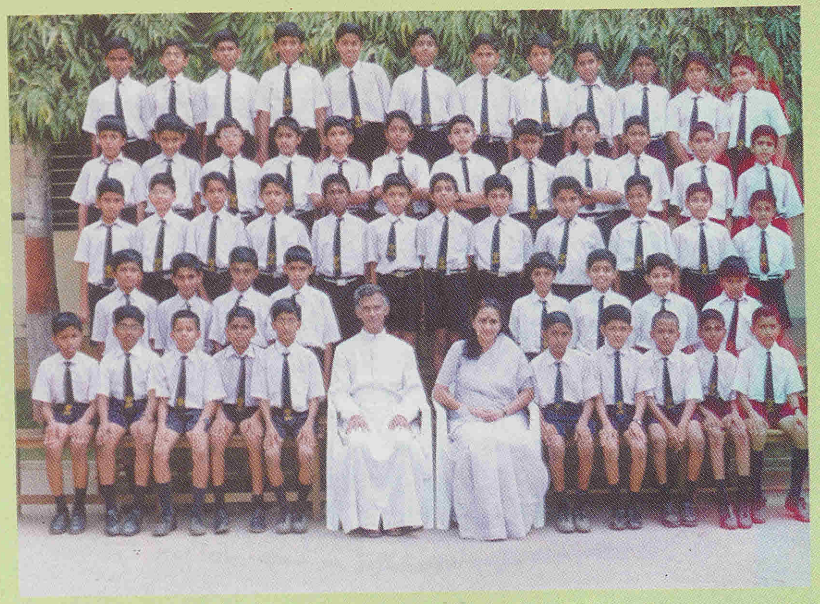
V - C Class Teacher-Meena Radhakrishnan.

VI - A Class Teacher-Raja Ranjith.P.

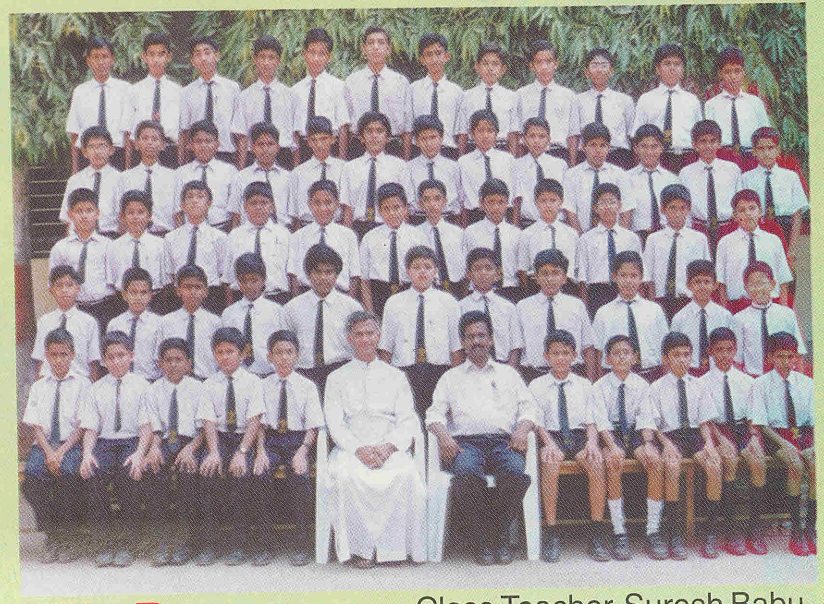
VI - B Class Teacher-Gopakumar P.N.

VI - C Class Teacher-Aruna K.

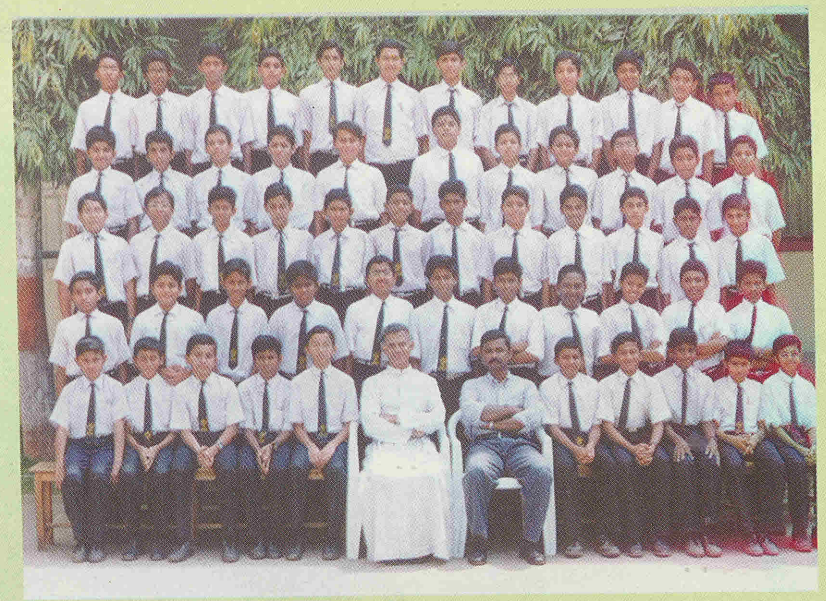
VII - A Class Teacher-Raghu P.

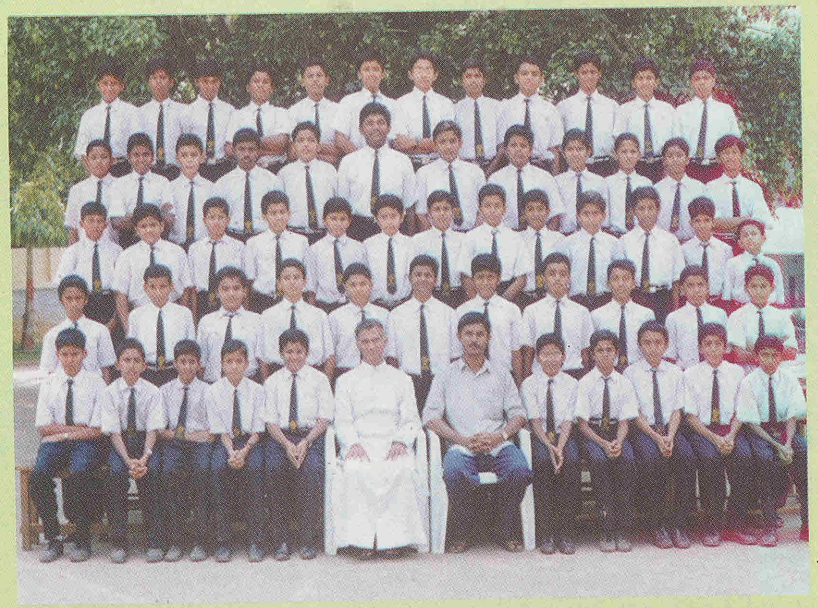
VII - B Class Teacher-Suresh Babu

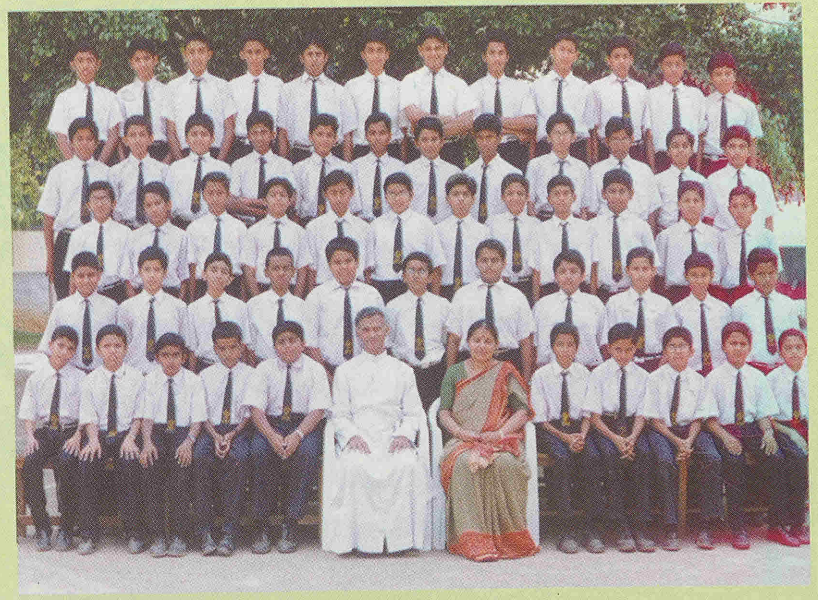
VII - C Class Teacher-Padma Raghunath.

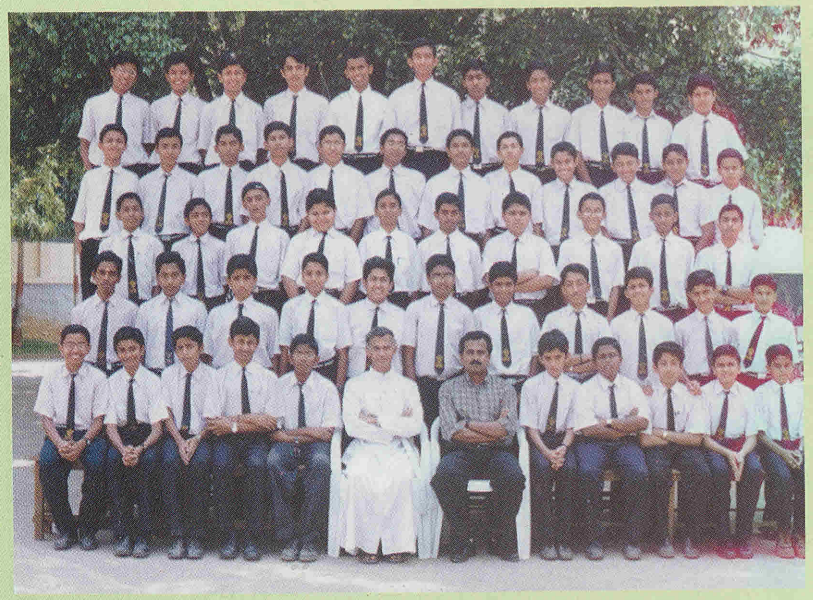
VIII - A Class Teacher - Sunil M.R.

VIII - B Class Teacher-Gopikrishnan.

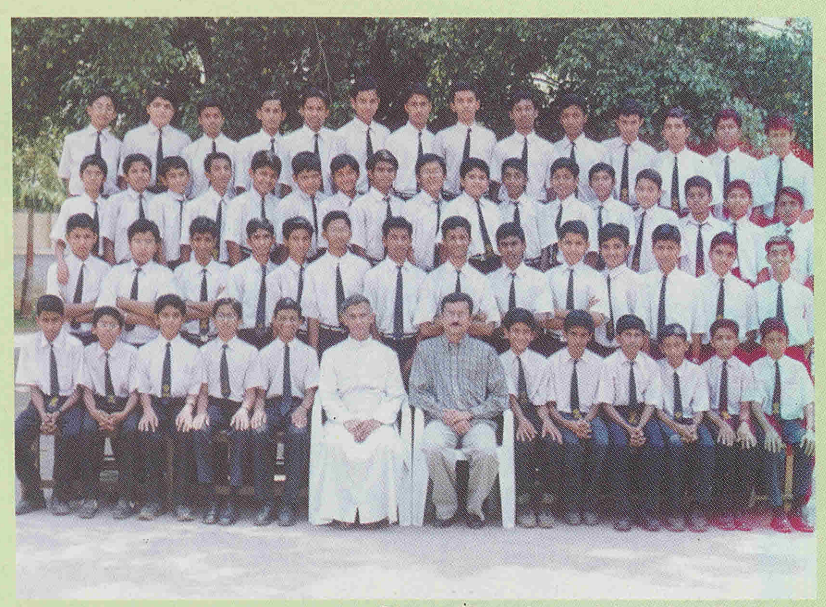

VIII - C Class Teacher- Indira Nair

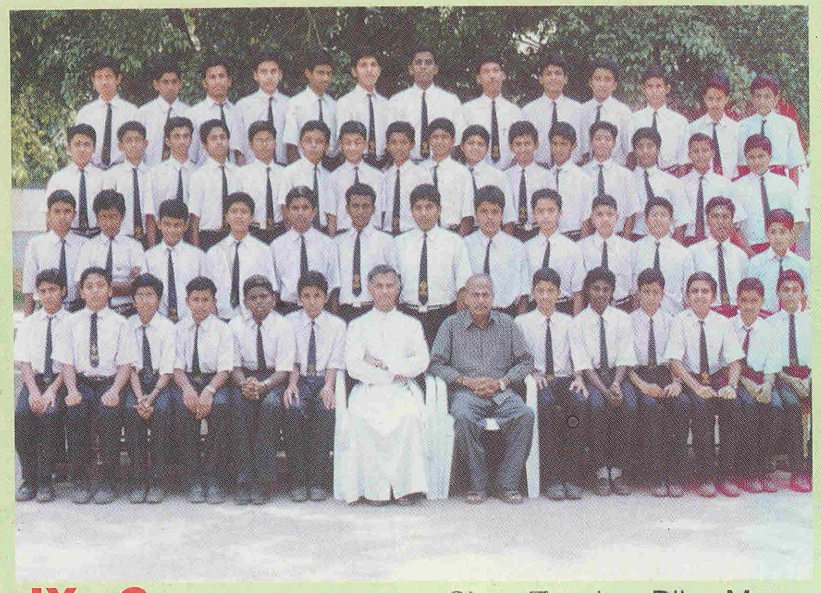
IX - A

Class Teacher-Gopakumar T.

IX - B

Class Teacher - Venkita Raman

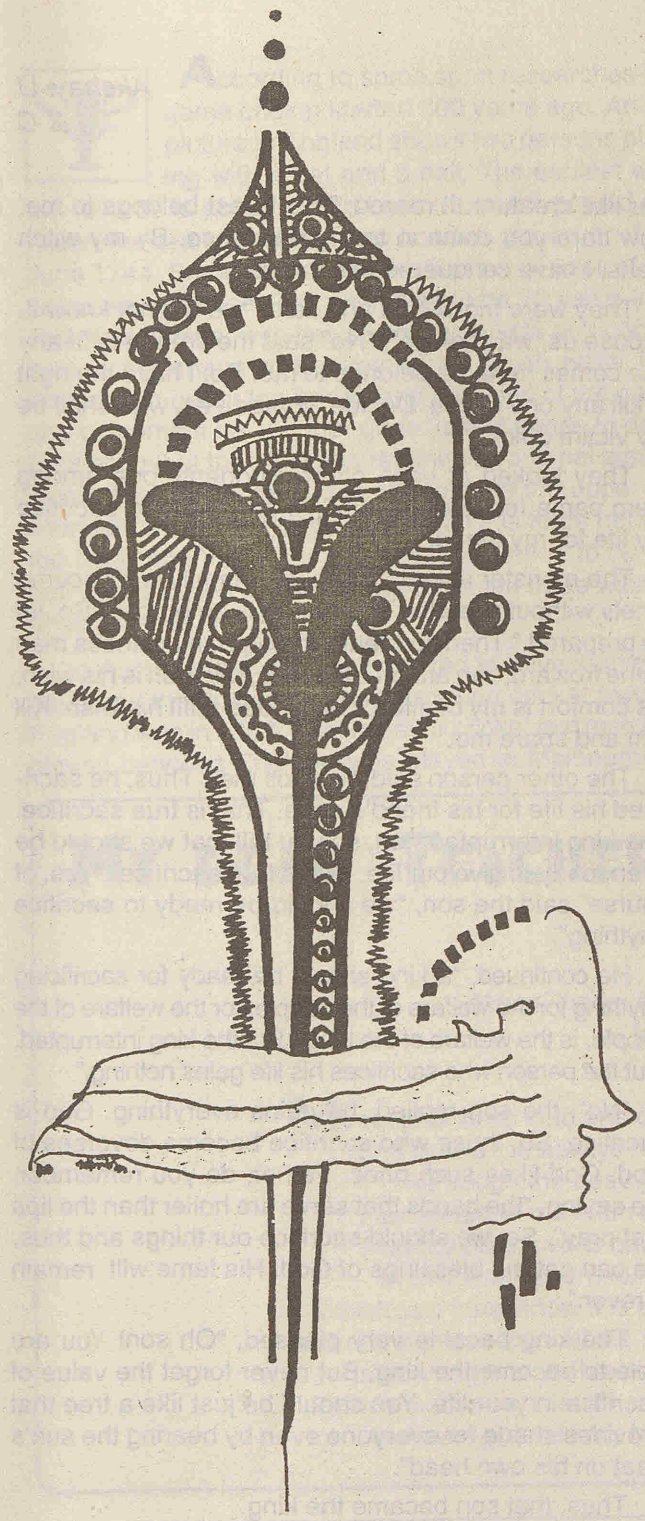

IX - C

Class Teacher-Bijoy Menon

ENGLISH SECTION

TEARS

Nikhil Vijay
IX - B

The twinkle in his eyes is lost
The smile on his face no longer lives
Tears rolling down his eyes
He came to school again
It wasn't the same fellow
Whom I saw last December
No longer does he talk to anyone
Nor do they

Walking back to my home that day
I thought of him again
How could God give such a fate
To a boy at such young age
Time flew quickly
And a week passed by
A small smile lit his gloomy face
Happiness spread around him

Humans are unusual creatures
Having an unusual phenomenon
A special gift
Which was given to them by God
A thirteen letter word which every human has
But which they cannot stop
And the word is - 'forgetfulness'

The King and his son

Akshay. U
X C

Once there was a small village called Thanyam. A very rich king by name Sharan Gawri ruled it for many years. He became old and weak. So, he decided to give the administration of the state to his children.

He had two sons. He wanted to test who among them was able to look after the administration. So, he decided to conduct a test to check their ability, and a day was fixed for the purpose.

On the proposed day, all assembled in the appointed place. Earlier the king asked his first son, "what is sacrifice? Is it necessary for a king?" The first son replied, "according to me, sacrifice is a foolish thing, we should live with our comforts. It is not at all necessary for a king. He can enjoy the comforts he has".

The king turned to his second son, "what about you?" "My father" replied he, "it is very essential, especially for a king". The king merrily asked, "can you quote an incident to show a real sacrifice?" "why not?" replied he and began a story.

"There were two rich businessmen. They were great friends. One day, they were passing through a dense forest on account of some business purposes. They were so dear that they seemed to have two bodies but one heart. They believed each other greatly.

They kept on travelling and became tired. So, they rested under a tree, and both fell fast asleep. But suddenly, they were woken up by a loud noise. There were snakes around them, and there appeared an ugly monster like creature. It roared, "this forest belongs to me. How dare you come in to my residence. By my witch crafts, I have conquered this forest."

They were frightened and said, "we did not know it. Excuse us, we shall go", "No" said the creature, "If any one comes here, he belongs to me. So, I have the right to kill any one of you. Decide yourselves, who shall be my victim quick."

They looked at each other. Suddenly one among them came forward. He said, "I am ready to sacrifice my life for my friend."

The monster asked, "Then your family will become lonely without a leader. Your friend is an orphan. So, let be prepared." Then suddenly, the orphan business man came froward, "we are great friends, my wish is his wish, his comfort is my comfort. So, please fulfil his wish. Kill him and spare me."

The other person said, "yes kill me". Thus, he sacrificed his life for his friend's sake. That is true sacrifice. The king interrupted, "oh, so you tell that we should be even ready to give our life, that is true sacrifice" "Yes, of course" said the son, "we should be ready to sacrifice anything".

He continued, "a king should be ready for sacrificing anything for the welfare of the people, for the welfare of the people, is the welfare of the king". But the king interrupted, "but the person who sacrifices his life gains nothing."

"No", the son replied, he gains everything. God is sacrifice. So, those who sacrifice become devotees of God. God likes such ones. Father, do you remember, the saying, "the hands that serve are holier than the lips that pray". So, we should sacrifice our things and thus, we can get the blessings of God. His fame will remain forever."

The king became very pleased, "Oh son! You are able to become the king. But never forget the value of sacrifice in your life. You should be just like a tree that provides shade for everyone even by bearing the sun's heat on his own head".

Thus, that son became the king.

The History of Cricket

According to some sport researches the game cricket started 600 years ago. An old picture in England shows two persons playing with a bat and a ball. The earliest written records is about the first cricket match played between the teams of Kent and London played on 18th June 1744. Some years later the first set of rules of the game were framed. The pitch was to be 22 yards long and 10 feet wide, with two sticks as wickets and cricket bats in the shape of Hockey sticks. Much water has since flown under the bridge and the rules of the game and equipment have under gone vast changes to date. Excepting that the pitch has retained its original dimensions. The bat is now made of two parts the upper cylindrical one called the grip by which it is to be held by the hand and the lower and broader portion to hit the ball with is called the blade and there are three wickets at either ends of the pitch.

In Australia the game is reported to have started in 1803 and the first visit of an Australian cricket team to England was in 1868. The first ever cricket test matches played between England was played in Melbourne in March 1877 and was won by Australia. However the Austalians lost the second test match played at the same venue immediately there after.

The game of cricket caught the fancy of the people of many nations all over the world and the system of playing cricket test matches has spread over the globe over the last 100 years or more.

Women cricket teams are also not uncommon these days and some of the cricket playing countries have a women's team as well.

Today this game has as much a vast following as Football and Hockey as is watched by millions through the Television, and tickets are hard to get at venues where the matches are played. The world wide interest in this game has been enormously enhanced by the present day form of one day internationals and the world cup matches, providing the audience the benefit of seeing both teams bat and field and a result thrown into the bargain all in one day, providing all the thrills and entertainment, of watching a test match of five days duration.

My Dear Teacher

Akber Thariq. M.B.
V - C

My teacher is so kind and dear
She draws me always near.
Althrough the busy year
Has meant to me such a lot
That my pure love is caught
In this small poem for you
Which you must know it is true!
And nothing less than all the best
Is fit enough to wish earnest
For my teacher who is so smart
And ever green in my heart

Do ants also have their kingdoms?

Narayanan. P.R
VIII-C

Do you know that ants have their own world?- they also have cities and live in groups like us. They also have kings and queens and servant ants for doing various jobs. They have armies which are capable of facing the biggest of the big animals.

More than two thousand kinds of ants have been studied so far. The biggest ant is found in Africa. It is three inches in length. Ants live in groups. Their groups are small and large. These groups are found every where.

Every class of ants has a separate army which attacks the ants of other classes. Strong ants drive out the weak ants from their holes and capture them. They even capture their eggs and when ants come out from the eggs. They use them as their slaves. Millions and millions of ants of one category live like one country. They have a king and a queen and other various functionaries; the king looks after the administration, while the queen takes various types of work from the slave ants. The slave ants are engaged in service for their whole life time. The male and female ants contract marriage also. The farmer ant manages food for other ants.

Some classes of ants are very cruel. There is a class of ants found in Central Africa, South America and South Asia, which is non-vegetarian. These ants come out in groups of millions in search of prey and if some animal falls in their trap, they eat away all the flesh of that animal.

Do you know

Jayagopal. C
X

1. Who was the first cartoonist
2. Where was oil first discovered
3. Who invented the place 'Artic'?
4. What is known as queen of instruments?
5. Who invented spectacles?
6. Who was the first man to make washing Machine?
7. Who invented shorthand?
8. Who was the first king of England?
9. Who was the first man to put box camera in the market
10. Who invented Automobile?
11. Who was the first man who invented submarine
12. Who invented typewriter?
13. Who invented playing cards with 52 decks?
14. Who invented stamps?
15. Who invented pencil?
16. Which were the first nursery rhymes (mother goose)?

Answers

1. William Hogarth
2. Los Angeles
3. Greek Explorer pytheas
4. Violin
5. Roger Bacon
6. Hamilton smith
7. Issac Pitsman
8. Egbert
9. Eastman Dry Plate
10. Nicholas Cugnot
11. Cornelius Van Drebbel
12. Henry Mill
13. English People
14. Rowland Hill
15. N.J. Conte
16. "Hey Diddle, Diddle Pat-a-cake, Pat-a-cake Jack and Jill"

Success

Mohammedfebil. C.A.
X - A

"If you think you are beaten, you are,
If you think you dare not, you don't.
If you like to win, but you think you can't
It is almost certain you won't"

"If you think you'll lose you're lost,
For out of the world we find,
Success begins with a fellow's will
It's all in the state of mind".

"If you think you are out classed, you are,
You've got to think high to rise,
You've got to be sure of yourself before,
You can ever win a prize".

"Life's battles don't always go,
To the stronger or faster man,
But soon or late the man who wins,
Is the man who thinks he can".

Her immortal soul

Sreenath Manohar
VIII C

There she lay on the threshold of death,
impatiently waiting,
surrounded by relatives,
silently weeping
for many years have passed with her
soul yearning.
To be free from sorrow and pain

Looking back, she found only darkness
never did she know happiness
never did she taste the sweetness of love.

Suddenly her moaning stopped
and no more did she weep
Her body rested on the bed, rested forever
Her breath ceased at once, ceased forever
Her sorrows came to an end, an end forever
Her immortal soul, devoid of strains and pains,
glided freely through the clouds.
And through the blue it flew,
to the abode of peace,
to the home of happiness
to the paradise of joy,
to the lawn of love
to the garden of god.

A poem about Months

Sreenath. V.M.
IX - B

January
The month of Ramzan....
The month of fasting,
a period of intense prayer,
and reverence
which comes to a close
with the sighting-
of the holy moon.

February
The month our beloved Kerala-
light up like a million lamps
under the high smile-
of lord surya, the great force.

March
The month of reckoning-
when a million young heads,
gleam every bit of knowledge-
and head forwards the exam-
halls and their future.....!

April
The tinkle of laughter,
the pitter patter of scampering feet
fill the holiday air.
Solemn elders hard out
the "Kaineetam" to eager hands
in this month of holidays and
Vishu.....

May
The drums roll like thunder,
over the festive joyous land
the blowing of conches and pipes..
majestic elephants...
heralds the month of festivals and poorams

June
Hearts and minds
eager for knowledge
rush back to the seats of learning
where every word written and
every word read
will create a new generation
and a better tomorrow

July
The heavenly showers tears
our beloved land and-
the earth drinks the hector
and the soil bursts out with joy
adorning the land with,
a million colours and fragrances.

August
A month of joy and celebration,
for all keralites
Mahabali, the most benevolent
and just of rulers, visit his beloved subjects-
and kingdom from the nether world.
This land crups in celebrations-
and joy to welcome Mahabali

September
The power of knowledge and
the need for learning
is imbibed and understood in Kerala
the most literate of states
'Literacy day' which falls in this month
is a special day and time
to look forward and to work
for a totally literate India.

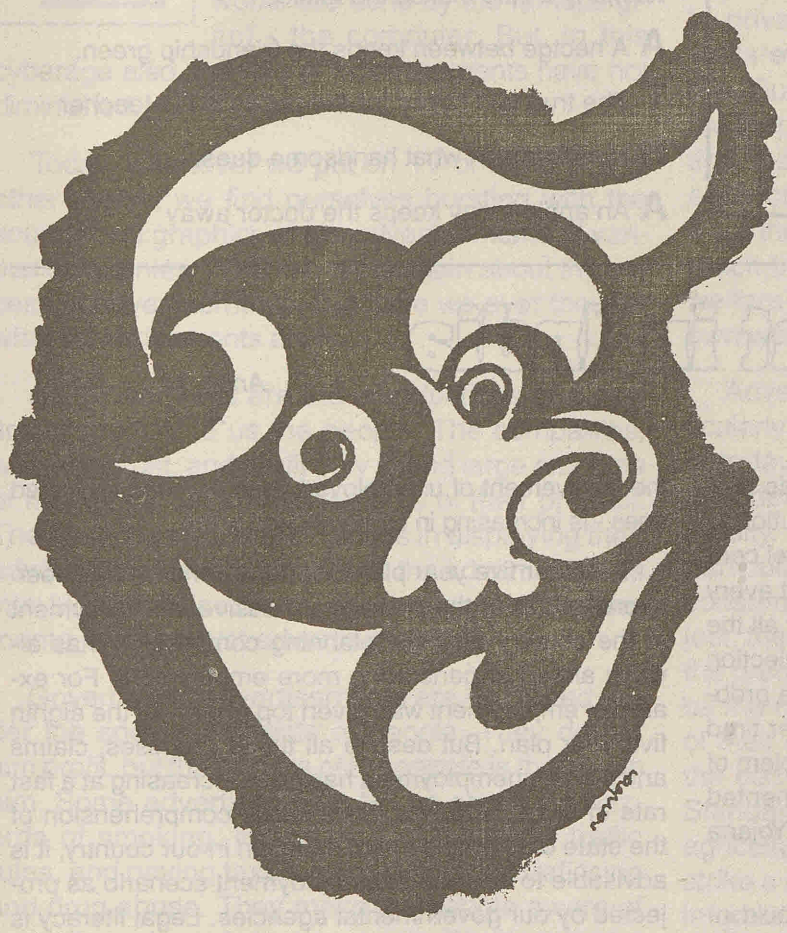
October
In this month, decades ago
was born the man, the Mahatma
who changed the course of history
and gave this nation of ours
an identity, a common purpose and
the greatest gift of all and freedom.

November
From the length and breadth
of our great nation,
devotees irrespective of caste and creed
throng to Sabarimala
the hilltop shrine of Lord Ayappa
and climb the eighteen holy steps
for a glimpse of the lord.

December
On a dear night was born a man
and the son of mankind joys of loving and giving
as the hymns in praise fill the Christmas sky.
Mankind will turn with shining eyes.
To welcome the coming forth years

DREAMS

Vineeth. V.P.
X - A

Dreams are clouds which flash at night
slowly touching our sleep with light-
shade, and they make some one
Ready to live, at least any one!

What's a dream? It is something
Having wings for thinking;
Which lives in our mind,
Which makes one blind
With its wonderful power
of imagination, for ever...

A dream is a star in the sky of mind
Which shines better than any other kind;
It is an orchid in the garden of thought,
Which relieves a man's heart, a lot.

A lover dreams of love and passion,
of his girls words in wonderful fashion,
Her beauty, her hair, her eyes - he dreams
When cool nights flow like streams.

A student dreams of his success
In studies or in other works.
Parents dream of their children
To hear people say, "They've well-done!"

A soldier dreams of his mother country-
Her flag flying higher than a redwood tree
While a nation dreams of her people
United under a huge peepal

Dreams come without knocking the door-
of our heart; they go but always store
some piece of love or pain or gain
And make our life never in vain

Oh! It's night..... again

Shanub Sidiq

Oh! it's night,
Look at the stars in the sky!
How I wish to make tham mine
After the dinner and a cup of wine
Removing the coat and the tie....

Thank God!
The boring day is over, once more
When I was in the tower, working on;
I wish to be a child again,
Jumping up and down on the bed
Life as an adult is much bore
What he can do is snore, snore and snore

Tomorrow,
I'll be in the tower, once again
Oh! How I wish it's night again...

BHARATHAMATHA

B Beauty requires no ornaments
H He who would now well, must I reap well
A A thing of beauty is joy former
R Rome was not truidt in a day
A A rolling stone gathers no moss
T To make castes in the air
H Heard melodies are sweet, those unheard are sweeter.
A As the king, so are the dulyectr.
M Many a little makes the mikkle
A A hectge between keeps the friendship green.
T The true text books for the pupils is his teacher
H Handsome in what handsome dues.
A An apple a day keeps the doctor away

Unemployment in India

Anop. M
X - A

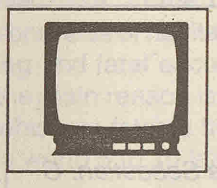
Unemployment is a major human problem as productive employment is the only sustainable solution to poverty in any country. People in India rightly feel concerned about unemployment as if affects almost every family in the country. No wonder, therefore, that all the political parties make faise promises in their election manifestoes to generate more jobs to solve the problem of unemployment. The Government is never tired of claiming that it is committed to solve the problem of unemployment and that it has already implemented several programmes such as Jawahar Rosgar Yojana etc. to help job seekers.

The massive unemployment in our country should indeed be a matter of great worry not only for job seekers and students but also for the governments and the society. Apart from penury, unemployment causes acute frustration and a frustrated person can be a potential threat to social order and harmony. It is, therefore, no surprise that the involvement of unemployed youths - even educated ones - is increasing in crime and terrorism.

In all our five year plans, serious concern has been expressed over the prevailing massive unemployment in the country and the 'planning commission' has always aimed at generating more employment. For example, employment was given top priority in the eighth five year plan. But despite all these promises, claims and plans, unemployment has been increasing at a fast rate in India. However, for a better comprehension of the state of unemployment situation in our country, it is advisable to analyse the employment scenario as projected by our governmental agencies. Legal literacy is essential for getting a full scap picture about unemployment and its problems. Let us hope 'eradication of unemployment' may be the watch ward of every Indian. Let us lead India into a bright future and bring her to the threshold of development.

Uses and Abuses of Advertisements

Sooraj Menon. T.R.
IX-A

We have now entered the 21-st century. All of us are blabbing about the cyber age. In this age, all our works are done by the famous giant - the computer. But, in this cyberage also, the role of advertisements have not diminished.

Today, whenever we put on TV or radio or any other media, we find ourselves bursting with the sounds and graphics of the advertisements of various companies. We always complain about the excess of advertisements. But have we ever thought what advertisements are?

Advertisements are the introductions of a particular product to us the people. The companies, who aim profit, and profit only spend large amounts of money for the advertisements of their product. They use the tactics of business in displaying their advertisements. We can divide the advertisements into two broad sections - government advertisements, and product advertisement.

Government advertisements are displayed under the special interests of people. They do not aim profit, but the welfare of the people is their main aim. Some advertisements tell us about the hazards of smoking, importance of following traffic rules, and paying taxes, hazards of illicit traficcing and drug abuse. They make the people aware of the evils and goods in our society. Their main aim is the total welfare of the people. Other government advertisements include those promoted by UNESCO and supported by our government. They make us aware of the need of total literary, evils of child labour, need for protecting our historic monuments etc.

Producer advertisements are those promoted by private companies. In such advertisements, the welfare of the people is subordinated to profit motive. Such advertisements display the products of the respective companies. Using the business tactics, they select the most popular programmes in each channel and display their advertisements. Thus they can make sure that these advertisements reach the maximum people. They do not aim the welfare of the people. Their ultimate aim is their own welfare.

Advertisements have many uses. They are particularly helpful to the consumers. In the busy world of today, we the consumers have no time to look and determine the quality and price of each commodity. In such situations, the advertisements are particularly helpful to them. Besides nurturing the consumers with a general knowledge of the object, the advertisements also ensure the quality of the products. Most of the companies will try to give us the right information because it is the problem of their existence. They also make clear whether the commodities have received ISI Mark (Indian Standard Institution Mark) or AGMARK, if it is an agriculture product. Thus the companies triys to strike a right balance of their quality and a general information of their product through advertisements.

Advertisements must be in simple language because they have to reach millions of people in rural areas, who are illiterate. The advertisements are

supposed to give correct information about the products. The government advertisements strictly follow this because they aim in the welfare of the people. But the problem is in the case of producer ads.

Just as many merits ads have they have as many abuses also. Most of the producers do not give correct information about the producers. Many consumers are cheated in this way. Many producers whose commodities may be bad, will give advertisements saying that they have got ISI mark and their price is lower than others. The consumers who get cheated. A sensor forum has been set up to control such ads. But money can buy anything. Moreover the excess ads can cause a mental disease called 21-st Century Blues. The ads displayed in the middle of program will break the thread of entertainment. Thus the ads, besides helping us also cheat us or disturb us in one or others ways.

Mathematical Puzzle!

James Sebastian. C
X - A

Problem

You have Rs. 20. There were 20 labourers. It contains men, women and children. You must give wages to this 20 labourers by your 20 Rs. You have to find how many men, children, women. Amount you have to give to men is rupees 4 and that for women is 50 ps, for children is 25 ps. Can you find it?

Answer

3 men, 15 women, 2 children

12 Rs + 7.50 ps + 50 ps = 20 Rs.

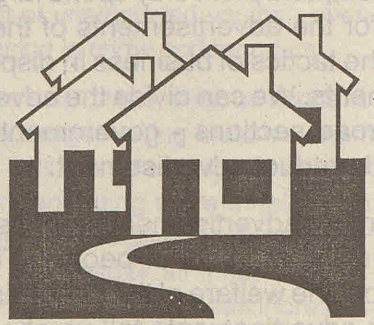
Life

Shanub Sidiq
X-B

Life is a tower
As powerful as it is,
But could be down in a day
Like a tower been broken straight away

Life is a tree
In giving shade to O'ers.
But don't let others to-
Cut it down from it's knee.

Life is a rose,
That is as beautiful as it seems,
But should not include the evil,
As the thorn in the rose.

Life is an ice-cream,
Which is as sweet as it tastes,
But the pure thrill comes,
When it is enjoyed before it melts.

Life is a river
With the fishes of thought;
It flows all the way to-
Reach the ultimate destiny.

Once upon a time there was a tiger

Anil. S. Babu
VIII-A

This may sound like a folk tale, but it isn't. Yes indeed the tiger - the most powerful member of the cat family, is on the verge of melting into our past. The rapid decrease in the tiger population is due to many reasons: loss of habitat; fragmentation of population; poaching and fatal encounters with tribal and rural folk. But the main reason is that a tiger's skin, bones, claws and whiskers fetch a high price abroad. A dead tiger's skin is worth 5 to 10 lakh of rupees.

Killing of tigers is banned, but poachers sneak into the forest and quietly shoot or poison the beautiful animals - just like Veerappan who illegally kills for their price less ivory. Some people shoot tigers just for fun.

For these reasons, the population of tigers in India has been reduced to five thousand. That means forty five thousand beautiful animals were killed in just sixty years.

A tiger kills only to feed itself. They attack humans rarely. Of course, some times tigers - those wounded by poachers - will turn into 'man eaters' because they are unable to chase their prey. Killing man is easy.

The tiger is indeed a very brave animal- that's why its name is associated with our own brave warriors like Shivaji, Tipu Sultan, Sher Shah or with eminent personalities like Saurav Ganguly - the Bengal tiger.

We do have normal coloured and "white" tiger in our various zoos but unfortunately they are not looked after properly. They are mostly under fed and kept in narrow cages. Also, zoo visitors- especially some school children often tears the caged tigers by tossing pebbles at them. This cause discomfort of tigers in land also.

In the state of Orissa there is an animal sanctuary- where wild animals are kept in safe custody for people to watch and enjoy. It is called the Nanndankanan Sanctuary. In one month as many as thirteen tigers (one of them a rare white tiger) were found dead in their enclosures there. This occurred due to the carelessness of man only.

Very prompt steps were taken for the conservation of the endangered species in these recent years. Many check posts were made in the reserve forest areas to catch poachers. Many projects were started to save the tigers like save Tiger Project. In just a dozen years these conservation methods bore fruit and their wild life is back a normal.

It is our duty to stand together and save our wild life, too.

OUR INDIA

Arjunkumar. K.K
VIII - C

India never invaded any country in her last 10,000 years of history.

India produces more films than any other country in the world. More than 800 year Bombay in the centre of Indian film industry.

The place value system, the decimal system was developed in India in 100 B.C.

The design of the Indian national flag was adapted by the constituent assembly of India on July 22, 1947.

Zero

India invented the number system. Also Aryabhatta invented the zero.

Chess

Chess was invented in India.

A tribute to man's ability to create

Wonderful monuments

Ajay Sankar
X-C

Nature, the bountiful has given us amazing natural beauties in the form of mountains, lakes, volcanoes and forests. But over the centuries, man has also created beautiful and breath taking monuments symbolising victory, love, celebration and jubilation. This is a tribute to man's ability to create wonderful and enduring monuments - monuments by which often a country is identified like the Eiffel tower and our own Taj mahal. Similarly, there are many such monuments.

1. Merlion Statue - Singapore

The Merlion park is home to half- lion, half-fish sculpture which is a national icon. Officially installed on 15 Sept. 1972, the merlion statue situated on the mouth of Singapore river, is a favourite among photographers and tourists.

2. The Sphinx - Egypt

The great Sphinx of Giza is a symbol that has represented the essence of Egypt for thousands of years, carved from the bedrock of Giza plateau, the body of a lion with head of king or God, the sphinx has come to symbolize strength and wisdom.

3. The Leaning Tower of Pisa - Italy

The Leaning Tower of Pisa located in Pisa, Italy stands 177 feet tall and leaning about 10^0 (17 feet). Constructed in 1174, it is a bell tower, and it stands amidst a cathedral and a baptistery in the Pizza del Duomo (cathedral square) which is in the centre of Pisa.

4. Great wall of China - China

Constructed in the 7th century B.C. for defence purposes the Great wall covers a total length of over 6,000 kilometres. A major renovation started with establishment of Ming Dynasty in 1368, and took 200 years to complete. This is the Great wall of China, which is said to be from the moon.

5. The Colosseum - Rome

The Colosseum was originally called the Flavian Ampitheatre after its builders, the emperors Vespasian and Titus, both of the Flavian family. Construction began around 70 AD and completed in 80 AD and seated more than 50,000 spectators.

6. Taj Mahal - India

A poetry in white marble symbolizing eternal love is Tajmahal. It stands on the bank of River Yamuna, built by the fifth mugal ruler, Shah Jahan in 1631 in memory of his beloved wife Mumtaz mahal, who died during child birth. Twenty thousand people took 22 years to complete it. It was designed by an Iranian architect in USA.

7. Big Ben - UK

One of London's most famous landmarks, Big Ben is located in west minister, London, at the east end of the parliament buildings. The four clock faces of Big Ben keep constant watch over the city and it's people. "Big Ben" refers to the huge 13th bell which strikes the hour. The bell was named after a popular boxer Benfamin caunt.

8. Sydney Opera House - Australia

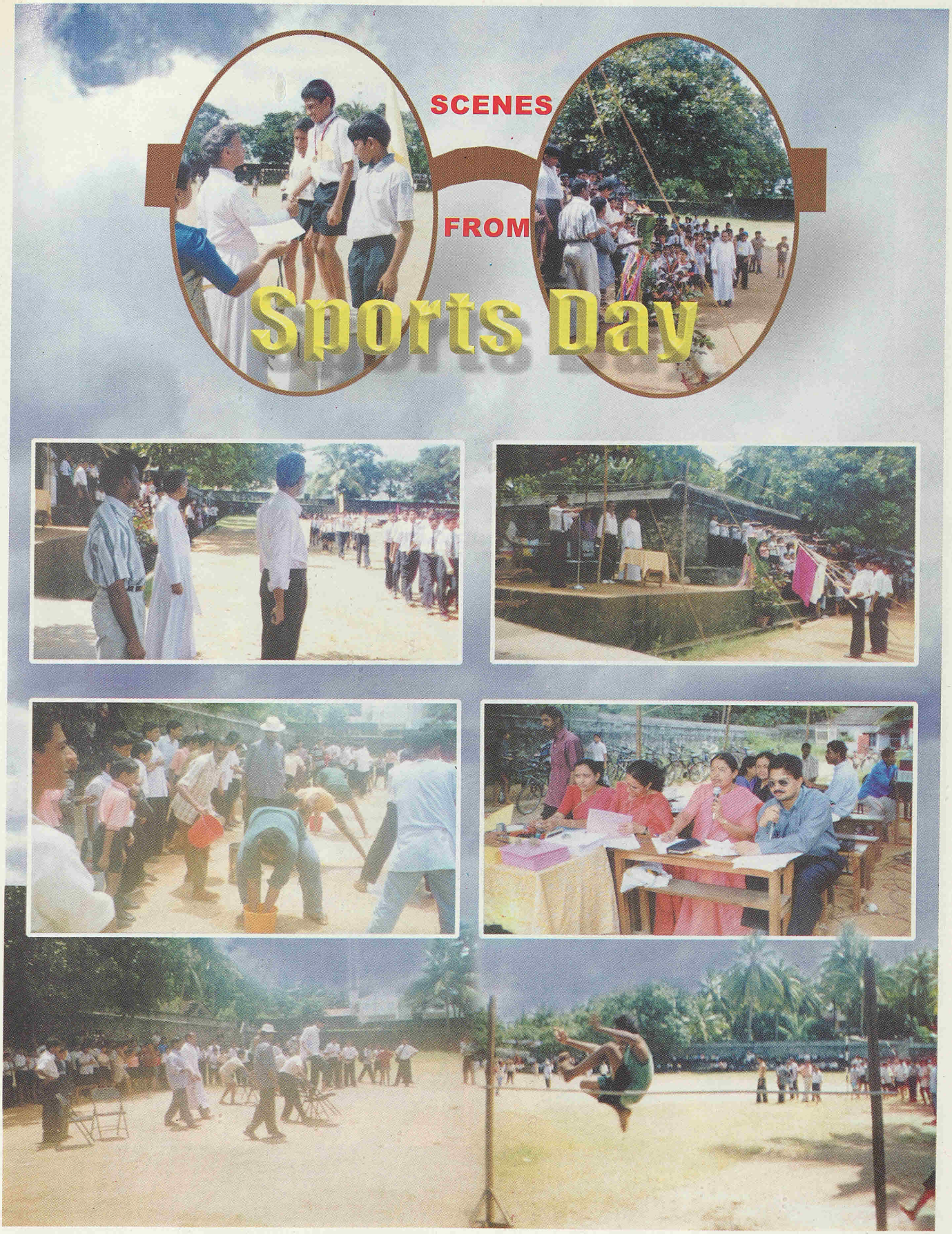
Perhaps nothing identifies Australia more than a breathtaking view of the Sydney Opera House. Designed by Danish architect Jorn Utson, it is lauded by many as one of the architectural wonders in the modern world. It attracts 90% of tourists who visit Sydney and acts as a major home to the performing arts in Australia.

9. The Eiffel Tower - France

The Eiffel Tower was built offer the International Exhibition of Paris of 1889 commemorating the centenary of French revolution. The designer was Custaue Eiffel. At 300 meters (320.75 m including antenna), and 7000 to, it was the world's tallest building until 1930. Beginning in 1910 it became part of the International time service.

10. Statue of Liberty - USA

Located in Newyork Harbour, the statue of liberty was a gift of International friendship from the people of France to the people of the United States and is one of the most universal symbols of political freedom and democracy. Statue of liberty was dedicated on October 28, 1886 and was designed as a national monument on October 15, 1924.

SCENES
FROM
Sports Day

ONAM CELEBRATION

'Ona sadya' arranged by the Staff

Pookalams Prepared by the Students

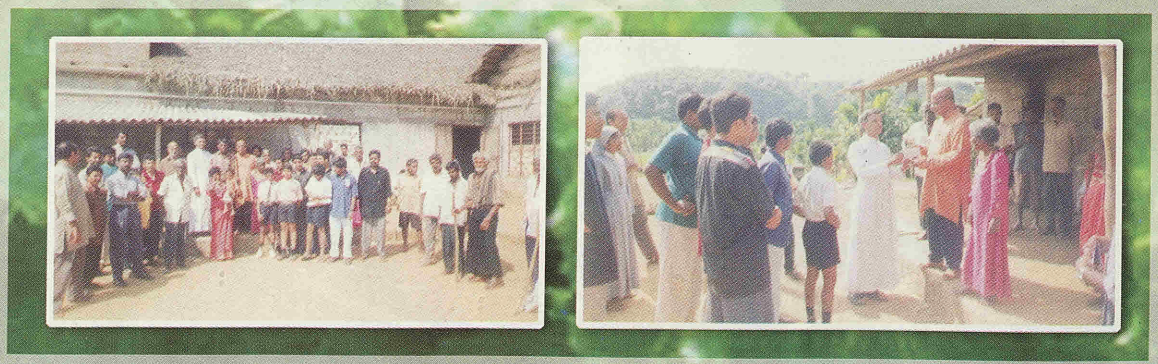

Millennium X'MAS Celebrations

Sharing the joy of Christmas with 'Akasaparavakal'

Kalolsavam 2000

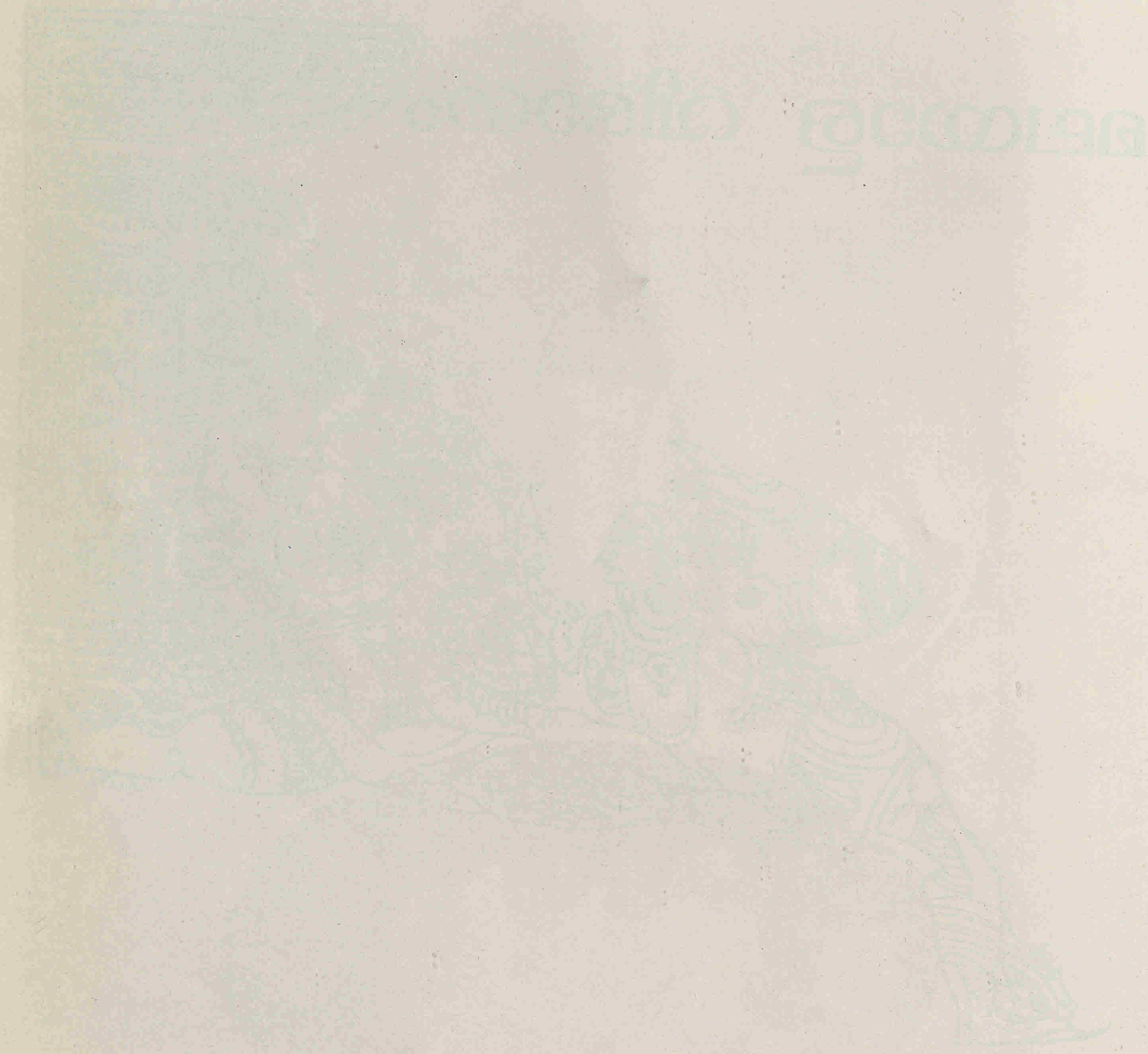

Glimpses Of School Youth Festival

മലയാള വിഭാഗം

കഥ

പെയ്തൊഴിഞ്ഞ മഴ

വിവേക് വിജയൻ. പി
10 ബി

"ജാലകത്തിലൂടെ കാണുന്ന ഈ ലോകം സുന്ദരമെങ്കിലും, തനിക്കു നൽകാൻ ഇതിന്റെ കൈയിൽ നൊമ്പരങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ" അവളോർത്തു.

പെയ്തുതോർന്ന മഴ. എങ്ങും പുതുമണ്ണിന്റെ നറുമണം. വിടവാങ്ങുന്ന ആത്മാക്കൾ ഏകാന്തതയിൽ സന്ധിക്കുമെന്ന് പറയാറുണ്ട്. ഒരുനിമിഷം അവളോർത്തു. തന്റെ കാര്യത്തിലും..?

ഇല്ല, പെട്ടെന്നവൾ തന്റെ മനസ്സിന് കടിഞ്ഞാണിട്ടു. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കു നേരെ കണ്ണടച്ചിരുട്ടാക്കാനൊക്കുമോ?

ഒന്നുപൊട്ടിക്കരയാൻ കൂടി തനിക്കാവുന്നില്ലല്ലോ? വിധിയുടെ കൈകൾ ഇത്ര ക്രൂരമോ?

ഇരുളിൽ കുളിച്ച പോക്കുനിലാവിന്റെ വെളിച്ചം അവളുടെ ചുറ്റും ഓർമ്മകളുടെ കുളിർ പരത്തി.

സ്നേഹത്തിന്റെ വസന്തം, പൂത്തുനിന്ന ദിവസങ്ങൾ! എന്നെനിക്കും തോന്നി. ഈ ലോകം ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണെന്ന്! ആ ലോകത്തിൽ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഒരു തടാകം. അതിൽ രണ്ടു സ്വർണ്ണ മത്സ്യങ്ങൾ. ആ മത്സ്യങ്ങളെ എന്നുമവൾ നോക്കിനിൽക്കുമായിരുന്നു. ഓർമ്മകളിലെ രാജകുമാരനും രാജകുമാരിയും.

'തണുത്ത കാറ്റ് ജാലകശീലകളെ വിറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മുഖത്ത് സൂചികുത്തി.'

പക്ഷെ! "പ്രകാശമയമായ ഉദയത്തെ അന്ധകാരയുഗ്മമായ അസ്തമയത്തിലേക്കെത്തിക്കുന്ന പ്രകൃതി നിയമം" അവർക്കും ബാധകമല്ലോ...? അത് ആ അനുഭൂതിയുടെ നിമിഷങ്ങൾക്ക് ആയുസ്സേകിയില്ല!

ആകാശത്തിന്റെ ചുമരുകളിൽ അദൃശ്യമായ ഏതോ ജലധാരായന്ത്രം പൊട്ടിയൊഴുകി. കറുത്തമേഘങ്ങൾ പേറി നിന്ന ആലിപ്പഴങ്ങൾ നിലത്തു മുഖമടിച്ച് വീണ് ചിന്നിച്ചിതറി. അവയുടെ കഷ്ണങ്ങൾ ചക്രവാളങ്ങളുടെ കതകുകളെ മുട്ടിനിന്ന ആഴിയിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നു!

അങ്ങിനെ ഈ ഘോരാന്ധകാരത്തിലെ ഏകാന്ത നിമിഷങ്ങൾ എനിക്കു മാത്രമായി വിട്ടുതന്ന്, ഇതുപോലെ മഴപെയ്തിരുണ്ട ഒരു രാത്രിയിൽ എന്റെ രവിയേട്ടൻ..... ആ മഴ പെയ്തുതോർന്നു. ശാന്തം. ഉയരം കൂടിയ കന്മതിൽ താണ്ടി ഏറെ നാളത്തെ ഇടവേളയ്ക്കുശേഷം പ്രത്യാശയുടെ മൂകസംഗീതം ആരോ ആലപിക്കുന്നു! വീണ്ടും പുഷ്പിക്കാൻ ഭൂമി കാത്തുനിൽക്കുന്നു. തന്റെ ചേതനയുടെ ഇരുട്ടിൽ, പ്രകാശത്തിന്റെ ഒരു കണിക, എത്തി നോക്കുന്നു. നാളുകളായെത്താത്ത വസന്തം തന്റെ പൂമാടിയിൽ വന്നെത്തിയതുപോലെ. ഞാൻ സ്വയമറിയാതെ മാറുകയാണോ....?

ഒരായിരം കുളിർമാരി ഒരുമിച്ചു പെയ്തപോലുണ്ടായി ആ രൂപത്തെ ആശുപത്രിക്കടുത്ത് കണ്ടപ്പോൾ. ദുഃഖ

ത്തിന്റെ നാമ്പുകളാൽ തുടിച്ചിരുന്ന ഹൃദയം, ഒരു ഞെട്ടലിന്റെ, പിടയലിന്റെ, ഗദ്ഗദം ഏറ്റുവാങ്ങി! അതേ ശബ്ദം, അതേ രൂപം, അതേ ഭാവം, സ്വയം കൈവിട്ടുപോകാതെ ഒരുവിധം വീട്ടിലെത്തി. ദൈവമേ, ഇതെന്തൊരു പരീക്ഷണം? വെയിലും മഴയും ഒന്നിച്ചുപെയ്ത അവസ്ഥ. മനസ്സിന്റെ ചെപ്പിന് സുഷിരം വീണിരിക്കുന്നു. കാമദേവൻ പ്രദ്യുദ്മനായി അവതരിപ്പിച്ചു.

ഒരു പക്ഷേ....?

എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും ആ രൂപം തന്റെ മുൻപിൽ തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. അത് തന്റെ രവിയേട്ടന്റേയോ അതോ...

വീട്ടുകാർ നിർബന്ധിച്ചിട്ടും, രണ്ടാമതൊന്നിനില്ലെന്ന് തറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞ ഞാൻ. ദൈവമേ ഇന്നു മാറുകയാണോ? ഈ മാറ്റം ഈ ലോകം എങ്ങിനെയംഗീകരിക്കും? പക്ഷെ താനും അറിയാതെ, മഴപെയ്താൽ, മൊട്ടിട്ടുവിരിയുന്ന ഒരു പുഷ്പം പോലെ...

ഒരു മഴകൂടി... അരുതേ! അവൾ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അരുതേ! അരുതേ! അവൾ നിശ്ചയിച്ചു, തന്റെ ജീവസ്സുറ്റ മരുഭൂമിയിൽ, ഈ ജല കണികയ്ക്ക് സ്ഥാനമില്ല. തന്റെ സൂര്യൻ ഇനി പ്രകാശമയമാവില്ല. തന്റെ ചേതനയുടെ ഇരുട്ടിൽ ഇനി വെളിച്ചം കയറുകയുമില്ല. അങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കാനും, ആ വിശ്വാസസത്തിന്റെ പച്ചപ്പിൽ ഇളകൊള്ളാനും അവൾ നിർലോഭമായി വിധിക്കപ്പെട്ടു!

പുറത്ത് ഇരുട്ട് വാനമാർഗ്ഗത്തിന്റെ പഴുതുകളിൽ, അയവില്ലാതെ തളർന്നുറങ്ങുന്നു! അപ്പോഴും മഴ പെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു; അവളറിയാതെ....!

കവിത

പോ മോനെ ദിനേശാ!!!

വിനീത്. വി.പി.
10 എ

ചില്ലുമേഞ്ഞ നിലത്ത് കടലത്തോടുകൾ ചിരിക്കുന്നു
മൂക്കൊലിപ്പിച്ച്, വാവിട്ടു കരയും കുഞ്ഞിന്റെ
കൈയിൽ, അതുപോലൊലിക്കുന്നൊ-
രൈസ്ക്രീം കൊടുക്കുന്നു
ബജ്ജിയും ബോണ്ടയും ചില്ലിലെ മധുരവും
വായിലെത്താൻ കാത്തിരിക്കുന്നു
അധ്വനഫലത്തിനു പകരമൊരു കടലാസിൻ
തുണ്ട് വാങ്ങിക്കയറുന്നിവർ
സ്വർഗ്ഗവാതിൽ കടന്നു, സിംഹാസനം തേടുന്നു!
ദൂരെ ചക്രവാളത്തിൽ പ്രകാശമുണരുന്നു,
ഇങ്ങ് ഭൂമിയിൽ പ്രകാശമണയുന്നു
മീശയും പിരിച്ചിതാ ലാലേട്ടനെത്തുന്നു-
"മോനേ ദിനേശാ"
ഇതുകേട്ടു ചാടുന്നു, കൈകളെ
കൂട്ടിയടിക്കുന്നു പ്രേക്ഷകർ
ചിരിച്ചുകൊണ്ടിവർ കയറിയെങ്കിൽ
ഇറങ്ങുമ്പോൾ മുഖഭാവ വൈവിധ്യം!
കൈയും ചുരുട്ടി നടക്കുന്നു ചേട്ടന്മാർ,
അന്തംവിട്ടു നടക്കുന്നു ചേച്ചിമാർ
വടിചുഴറ്റിക്കൊണ്ടു വെടിപറയുന്നു 'ജരാനര'
കുട്ടികളലറുന്നു- "അതിമോഹം, ദിനേശാ!"
അച്ഛ്യനമമ്മയേം, ആരേമിവർ
വിളിക്കുന്നു- "മോനേ ദിനേശാ!"
അനുകരണമിവർതൻ നടുവൊടിക്കുന്നു,
വായടപ്പിക്കുന്നു ഡയലോഗു പ്രചരണം
എങ്കിലും നരസിംഹ വൈഭവം തന്നെയാ-
ണെന്നുമിവർക്കിഷ്ടം, നിങ്ങൾക്കുമെനിക്കും.

വിദ്യാർത്ഥികളും രാഷ്ട്രീയവും

ദിലീപ് ഫൽഗുണൻ
9 ബി

ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന സർക്കാരാണല്ലോ നമുക്കുള്ളത്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്നതു തന്നെ മഹാഭാഗ്യമാണ്. വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിനും അതിന്റേതായ പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. ഒരുപക്ഷെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥി നേതാക്കന്മാരാകാം നാളത്തെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്ന മഹത് വ്യക്തികൾ. വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയം നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒരു വരമോ അല്ല ശാപമോ എന്നു തീർച്ചയായും നാം ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

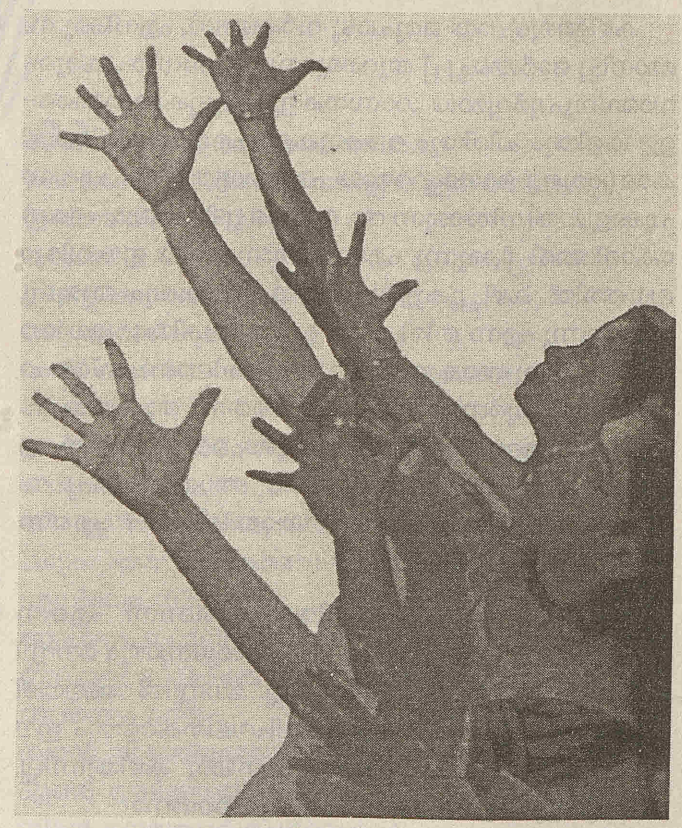
ഓരോ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിക്കും അതിന്റേതായ വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്. ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം അച്ചടക്കവും, നേതൃത്വം വഹിക്കാനുള്ള കഴിവും, അനീതിക്കെതിരെ പോരാടാനുള്ള കഴിവും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ വാർത്തെടുക്കുക എന്നതായിരിക്കണം. ഇന്ന് നേരെ തിരിച്ചാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളെ തത്പരകക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ നേട്ടത്തിനായി ചൂഷണം ചെയ്യുകയാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളെ ചോരയ്ക്കുദാഹിക്കുന്ന രാക്ഷസന്മാരാക്കി തീർത്തിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ന് തമ്മിൽത്തല്ലി തലകീറി പൊതുമുതൽ നശിപ്പിക്കുന്ന പ്രവണതയാണ് പൊതുവായി കാണുന്നത്. ഓരോ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനയും തങ്ങളുടെ ശക്തിതെളിയിക്കാൻ നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾക്കുപോലും പഠിപ്പു മുടക്കാറുണ്ട്. ഓരോ പാർട്ടിക്കാരും മാറിമാറി സമരം ചെയ്യുകയാണ്. ഇതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാവിയാണ് നഷ്ടപ്പെടുന്നത്.

സാക്ഷരതയിൽ ഇന്ത്യയിലെ ഇതര സംസ്ഥാനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കേരളം ബഹുദൂരം മുന്നോട്ടു പോയിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ നമ്മിലെ ചിന്താശക്തിക്ക് വേണ്ടത്ര ഓജസ്സോ ശക്തിയോയില്ലെന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാലയങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയം വേണം. അത് ആക്രമത്തിനും അനീതിക്കും എതിരെ ആരെന്നു നോക്കാതെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒന്നിച്ച് നിന്നെതിർക്കണം. അല്ലാതെ തങ്ങളുടെ പാർട്ടിക്കാരനെ തല്ലി അതിന് പകരമായ് പിഡിപ്പിച്ച പാർട്ടിയിലെ അംഗങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്ന പ്രവണത നല്ലതല്ല.

കണ്ണിന് കണ്ണ് കയ്യിനു കയ്യ് എന്നായിരിക്കരുത് നമ്മുടെ മുദ്രാവാക്യം. അക്രമം രാഷ്ട്രീയം ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്കും ചേരുന്നതല്ല.

വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പേരിൽ നശീകരണ പ്രവണതകളും രക്തചൊരിച്ചിലും പഠിപ്പുമുടക്കലുമുണ്ടായാൽ അത് ഒരു ദുഷിച്ച തലമുറയ്ക്ക് ജന്മമേകലാകും.

ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

ഈ മനോഹരതീരത്തു തരുമോ.....

അദീഷ് മോഹൻ
10 ബി

തൂക്കിലേറ്റപ്പെടാൻ പോകുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവോടെ, കൊലമരത്തിലേയ്ക്ക് നടത്തപ്പടുമ്പോൾ, ആരും അറിയാതെ കാലുകൾ പുറകിലേക്കു വച്ചുപോകും..

ഒരു ദശാബ്ദത്തിനുമപ്പുറത്തേയ്ക്ക് സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അമ്മയുടെ വിരൽത്തുമ്പിൽപിടിച്ച്, ഭാരതമാത സ്ക്കൂളിന്റെ പടിവാതിൽക്കൽ പകച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു പിഞ്ചു കുട്ടിയെ എനിക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നു. അവനെ അവിടെ ഏൽപ്പിച്ച്, അമ്മ ഇറങ്ങുമ്പോൾ, അവൻ കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.... ഭീതിയോടെ.. വേദനയോടെ....

ഇന്ന്, പന്ത്രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, അവന് ആ വിദ്യാലയത്തോട് വിടപറയേണ്ട സമയമായിരിക്കുന്നു. ആ അവൻ, ഞാനാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് എന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു; ഒരുപാട്...

കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരുപാടു വർഷങ്ങൾ, എനിക്കു സമ്മാനിച്ച ഓർമ്മച്ചെപ്പ് തുറക്കുമ്പോൾ, അധ്യാപകരുടെ വാത്സല്യപൂർവ്വമായ ശാസനകളും കൂട്ടുകാരുമൊത്തുള്ള കളിയും ചിരിയും വഴക്കുകളും എല്ലാം പതിവായി കാണാറുള്ള മനോഹരമായ പൂന്തോട്ടത്തിലെ ചുവന്ന പൂക്കളുമായി നിൽക്കുന്ന ആ റോസച്ചെടിപോലും; എന്നെ കോരിത്തരിപ്പിക്കുന്നു. എന്നെ ഞാനാക്കിയ ഈ വിദ്യാലയത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ഓരോ നിമഷവും അമൂല്യമായിരുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവ് ഈ വൈകിയവേളയിലാണ് എനിക്കുണ്ടാകുന്നത്. വിരഹത്തിലാണ് സ്നേഹത്തിന് പരിപൂർണ്ണത കൈവരുന്നതെന്ന ആ പഴയ സത്യം, അനുഭവത്തിന്റെ, വേദനയുടെ, വെളിച്ചത്തിൽ എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നു. ഇവിടെ ഞാനനുഭവിച്ച സന്തോഷത്തിന്റെ ഊഷ്മളതയായിരിക്കാം എന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്നത്.

ഈ വിടവാങ്ങൽ അനിവാര്യമാണെന്ന് എന്നെത്തന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴും മനസ്സിന്റെ വിങ്ങൽ അടക്കാനാകുന്നില്ല. മനസ്സിൽ അലയടിച്ചുയരുന്ന നൊമ്പരങ്ങളേയും വിഹ്വലതകളേയും ഈ കടലാസിലേക്കാവാഹിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല. വാക്കുകളും എന്നോട് വിടപറയുകയാണോ?

പന്ത്രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് എന്ന പോലെ, ഹൃദയം തുറന്ന് ഒന്നുകരയാൻ പോലും, പ്രായത്തിന്റെ പക്വത എന്നെ അനുവദിക്കുന്നില്ലല്ലോ. നാളെയുടെ സ്വപ്നങ്ങളെ ഞാൻ വെറുത്തുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു... എനിക്കെന്നും ഈ ഓർമ്മകളുടെ വിധേയത്വം മാത്രം മതി.....

നിഷ്ഫലമാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും, ആഗ്രഹിച്ചു പോകുകയാണ്, പ്രാർത്ഥിച്ചുപോകുകയാണ്, ഈ കാലത്തിന്റെ പ്രയാണം നിലച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്... എന്റെ കാലുകളും പുറകിലേക്ക് വലിയുന്നുവോ?.....

കവിത

ഒരു നിമിഷം

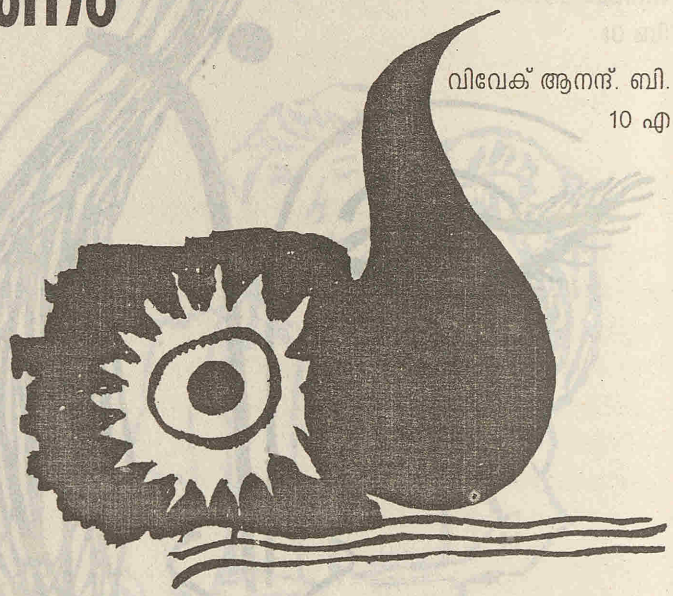
എം.ടി. കലാധരൻ

കാലത്തിന്റെ ഘടികാരത്തിലെ
അവസാന നാഴികമണിയടിച്ചത് ഇന്നായിരുന്നു..
ഇനി നിമിഷങ്ങൾ മാത്രം....
കാലമേ
നിന്റെ കനകമഞ്ചീരത്തിലേക്ക്
ഒരു തൂവൽകൂടി–
അത് പൊൻതൂവലോ, പൊയ്തൂവലോ?
കാലമേ
മനസ്സിന്റെ നീർകുമിളകൾ പൊട്ടി തകരുമ്പോൾ
വേദനയുടെ കനവുകൾ മാത്രമാണല്ലോ
നീ എനിക്കായ് കരുതിയിരുന്നത്
ഒടുക്കത്തെ നാഴികമണി മുഴങ്ങിയെങ്കിലും
എനിക്കും നിനക്കും
ആചാരം ചൊല്ലി പിരിഞ്ഞുപോകാൻ
ഇനിയും നിമിഷങ്ങൾ ബാക്കിയുണ്ടല്ലോ?
അത്രയും നേരം
നിന്റെ വികാരങ്ങളെ എന്റേതാക്കാൻ
എന്റെ ഊർദ്ധശ്വാസം
നിന്റെ നെഞ്ചോട് ചേർക്കുക...!

ലേഖനം

കാർഗിൽ ഒരു സാഹിത്യ വീക്ഷണം

വിവേക് ആനന്ദ്. ബി.
10 എ

രക്തം തണുത്തുറഞ്ഞുപോകുന്ന രാത്രികൾ! ആ മലമ്പ്രദേശത്തിന്റെ ഒരുവശത്തുകൂടി ഒരു പറ്റം ആളുകൾ പതുങ്ങി നടക്കുന്നു. അവർ മറ്റാരുമല്ല– ഇന്ത്യൻ അതിർത്തി രേഖ മറികടന്നു രക്തത്തിന്റെ മണം പിടിച്ച് മുന്നേറുന്ന ചെന്നായ്ക്കളെ പോലെ, മുന്നേറുന്ന പാക്കിസ്ഥാൻ തീവ്രവാദികളായിരുന്നു അവർ. ഇന്ത്യയെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ധീരജവാന്മാരുടെ നോട്ടം അവരുടെ മേൽ പതിച്ചു. മഞ്ഞും പുകയും നിറഞ്ഞതിനാൽ ഒന്നും കൃത്യമായി കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഭാരതത്തിലെ ഓരോ തരി മണ്ണും തനിക്കവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന ബോധത്തോടെ അവർ തിരിച്ചടിച്ചു.

ഇന്ത്യൻ യുദ്ധവിമാനങ്ങൾ പറന്നുയരുകയും, ഭീകരർ വസിക്കുന്നിടത്ത് ബോംബുകൾ വർഷിക്കുകയും ചെയ്തു. തോക്കുകളും പീരങ്കികളും ഗർജ്ജിച്ചു. മിസൈലുകൾ തുരുതുരെ പൊഴിഞ്ഞു. ഒളിഞ്ഞും പതുങ്ങിയും മുന്നേറാൻ ശ്രമിച്ചവരെ ജവാന്മാർ വിരട്ടിയോടിച്ചു. പുകയും വെടിയുണ്ടകളുടെ ശബ്ദവും മൂലം ഒരു ഭീകരാന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ചോരയിൽ കുളിച്ച ശവശരീരങ്ങളുടെ ദുർഗന്ധവും സഹിച്ച് ജവാന്മാർ മുന്നേറി.

പ്രിയപത്നിയേയോ, പൊന്നോമനയേയോ കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത അവരെ അവശരാക്കിയില്ല. ഇന്ത്യയുടെ മുഴുവൻ സംരക്ഷണവും തങ്ങളുടെ കൈയ്യിലാണെന്ന ബോധ്യത്തോടെ അവർ പൊരുതി. പാക്കിസ്ഥാൻ തീവ്രവാദികളും സൈനികരും കൈയ്യേറിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇന്ത്യൻ പതാക പറന്നുയർന്നു. അത് സ്ഥാപിക്കാനായി എത്ര യെത്ര ജീവൻ ബലിയർപ്പിക്കേണ്ടി വന്നു! ആ ത്രിവർണ്ണ പതാക സ്ഥാപിച്ച ഇടങ്ങളിൽ ചോരയുടെ കരിനിഴൽ പ്പാടുകൾ കാണാമായിരുന്നു. ഒടുവിൽ നമ്മുടെ ധീരജവാന്മാർ വിജയാരവം മുഴക്കി.

ഇന്ത്യയിലെ ഓരോതരി മണ്ണും സന്തോഷം മൂലം പുളകം കൊണ്ടു. ആ ധീരസേനാനായകന്മാരുടെ ജീവനായിരുന്നു, ഭാരതാംബയുടേയും മക്കളുടേയും ജീവൻ നിലനിർത്തിയത്. ജവാന്മാർ ആ നേട്ടം കൈവരിച്ച നേരത്ത്, ലോകത്തിലെ ഓരോ ഭാരതീയന്റെ മനസ്സിലും ആവേശം കുതിച്ചു പൊങ്ങുകയായിരുന്നു. യുവാക്കളുടെ ആവേശോജ്ജ്വലമായ സംസാരമെങ്ങും കേൾക്കാമായിരുന്നു.

ഭാരതത്തിനു വൻനേട്ടമായ ജവാന്മാർ, എത്രയെത്ര അച്ഛനമ്മമാർക്കും പത്നികൾക്കും കുട്ടികൾക്കും വൻ നഷ്ടമായി. എത്ര പേർ തങ്ങളുടെ പൊന്നോമനകളുടെ കവിൾത്തടത്ത് ഒന്നു ചുംബിക്കാൻ കഴിയാതെ പരലോകം പൂകിയിരിക്കും! കണ്ടു കൊതിതീരാത്ത കൊച്ചുങ്ങളെ ഒരു നോക്കുകൂടി കാണാൻ കഴിയാത്ത നിർഭാഗ്യവാന്മാരായ മാതാപിതാക്കൾ!

എന്തായാലും തന്റെ നാടിനും നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി സ്വന്തം ജീവൻപോലും ത്യജിച്ച ആ പുണ്യാത്മാക്കൾ ഒരു മുത്തശ്ശിക്കഥയിലേതുപോലെ ആകാശം പവിത്രമാക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളായി വിളങ്ങും. ആ വിജയം കൈവരിച്ച തന്റെ മക്കളെയോർത്ത് ഭാരതാംബ അഭിമാനംകൊള്ളും. സന്തോഷംകൊണ്ടവൾ മതിമറക്കും. എങ്കിലും, ഭാരതാംബയുടെ മനസ്സിന്റെ അത്യഗാധതലങ്ങളിൽ നിന്നൊരു നെടുവീർപ്പുയരുന്നു. അതു തന്റെ മക്കളെ വേർപിരിഞ്ഞ ദുഃഖമായിരിക്കുമോ?

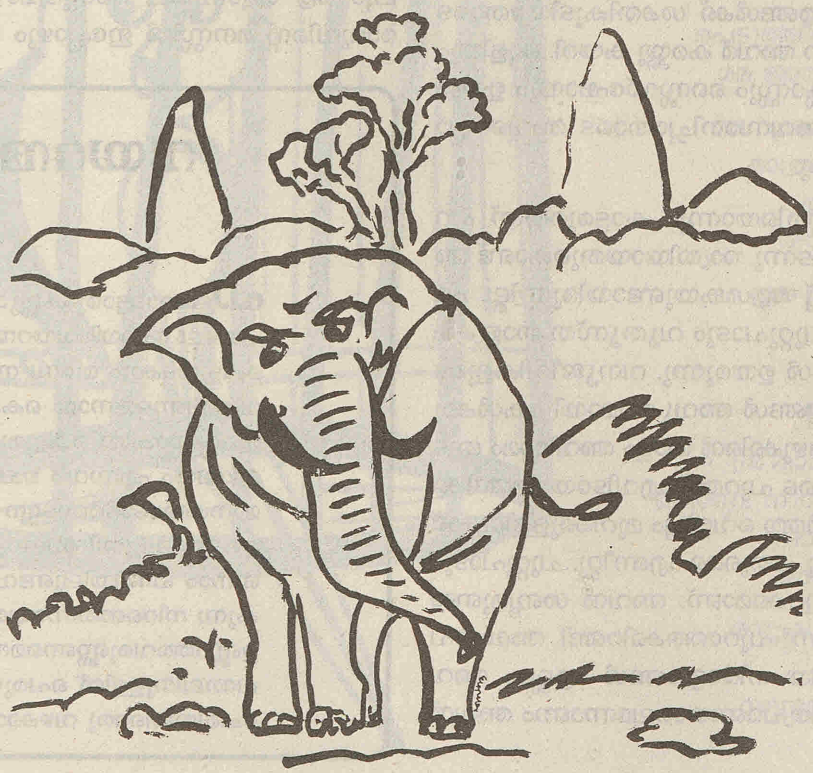
ഒരു ക്യാമ്പിന്റെ ഓർമ്മ

ശരൺ. പി
10 ബി

ഡിസംബറിലെ കഠിനമായ തണുപ്പ്. പുലർകാലത്തെ തണുപ്പിന്റെ സ്പർശമേറ്റ് ചുരുണ്ടുകൂടി ഒന്നുകൂടി ഉറങ്ങാൻ ആരും കൊതിക്കുന്ന സമയം. ഇരുട്ടിന്റെ തിരശ്ശീല വകഞ്ഞുമാറ്റി പുലരിയുടെ നിറഭേദങ്ങൾ ഇനിയും പ്രകടമായിട്ടില്ല. എങ്കിലും രാമു ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റു. അവൻ കാത്തുകാത്തിരുന്ന പ്രകൃതിപഠനക്യാമ്പ് ഇന്ന് തുടങ്ങുകയാണ്; സൈലന്റ് വാലിയിൽ. ആറുമണിക്കു തന്നെ സ്ക്കൂളിൽ എത്തണം.

അമ്മ നേരത്തെ ഉണർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. രാമു വേഗം തയ്യാറായി. ബാഗ് ഇന്നലെ തന്നെ തയ്യാറാക്കി ക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അമ്മയോട് യാത്രപറഞ്ഞ് അച്ഛനൊപ്പം അവൻ സ്ക്കൂളിലേക്ക് തിരിച്ചു.

ആദ്യമായിട്ടാണ് അവൻ ഒരു ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത്. മൂന്നു ദിവസത്തെ ക്യാമ്പാണ് അതും സൈലന്റ് വാലി. രാമുവിന്റെ മനസ്സിൽ ഭയത്തിന്റെ നിഴലാട്ടം. അച്ഛനെയും അമ്മയെയും പിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ പോകുന്നത് ആദ്യമായാണ് എന്ന് ഓർത്തപ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് ആശങ്കകൾ നുഴഞ്ഞുകയറ്റം തുടങ്ങി.

സ്ക്കൂളിൽ എത്തി കൂട്ടുകാരെ കണ്ടപ്പോൾ ആശങ്കകൾ അൽപാൽപം നീങ്ങിതുടങ്ങി. ഏഴുമണിയോടെ സ്ക്കൂൾബസ്സ് മണ്ണാർക്കാട്ടേയ്ക്ക് തിരിച്ചു. രാമു നിശ്ശബ്ദനായിരുന്നു. ക്ലാസ്സിൽ മഹാവികൃതിയായ മൗനം എല്ലാവരേയും അതിശയിപ്പിച്ചു. അദ്ധ്യാപകരുടെ സ്നേഹപൂർണ്ണമായ പെരുമാറ്റം കണ്ടതോടെ അവന്റെ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കു വിരാമമായി. തൽക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും കൈമോശം വന്ന വികൃതിയെല്ലാം അവനിലേക്ക് തിരികെ വന്നു.

മഞ്ഞിന്റെ നേർത്തപ്പുതപ്പണിഞ്ഞ് മയക്കം വിട്ടുണരാൻ മടിച്ചുനിൽക്കുന്ന മലനിരകൾക്കുമുകളിലൂടെ സൂര്യകിരണങ്ങൾ തലനീട്ടി. 'ബസ്സിന്റെ ഗതിവേഗത്തിനനുസരിച്ച് തണുപ്പിന്റെ കരങ്ങൾക്ക് ശക്തികൂടുന്നോ?' രാമു സംശയിച്ചു. എങ്കിലും നാടൻപാട്ടിന്റെ ശീലുകൾ ഏറ്റുചൊല്ലി കൈകൾ കൊട്ടിത്തുടങ്ങിയതോടെ തണുപ്പിന്റെ ആലസ്യം അകന്നു.

ഏഴുമണി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബസ്സ് മണ്ണാർക്കാട് ഡിവിഷണൽ ഫോറസ്റ്റ് ഓഫീസിലെത്തി. ഇനിയുള്ള യാത്ര സൈലന്റുവാലി നാഷണൽ പാർക്കിന്റെ വാഹനത്തിലാണ്. മിനിബസ്സ് തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നു. അദ്ധ്യാപകരുടെ നിർദ്ദേശം കിട്ടിയതോടെ രാമു ആദ്യം ചാടിക്കയറി മുന്നിലെ സീറ്റിൽ ഇരുന്നു.

വളരെ സാവ

ധാനം നീങ്ങിയ ബസ്സ് ടൗൺ കഴിഞ്ഞതോടെ ഇരമ്പിപ്പാഞ്ഞു തുടങ്ങി. ആനമൂളിയിൽ നിന്ന് മലകയറ്റം തുടങ്ങിയ ബസ്സിന്റെ വേഗത കുറഞ്ഞു. വളഞ്ഞും ചുളിഞ്ഞും കിടക്കുന്ന മലമ്പാതയുടെ വശങ്ങളിലുള്ള അഗാധമായ ഗർത്തങ്ങൾ കണ്ടു രാമു നടുങ്ങി. എങ്കിലും ആ യാത്ര അവാച്യമായ അനുഭൂതി അവനിൽ ഉണർത്തി.

മൂടൽമഞ്ഞിന്റെ കറുത്ത പുതപ്പുകൊണ്ടു മൂടിയ മലനിരകൾ. വണ്ടിക്കുള്ളിലേക്ക് അടിച്ചുകയറുന്ന തണുപ്പ്. ആരും സംസാരിക്കുന്നില്ല. എല്ലാവരും ഇരുവശവുമുള്ള കാഴ്ചകൾ കാണുകയാണ്.

ഒൻപതരയോടെ മുക്കാലിയിലെത്തി. അവിടെയാണ് ക്യാമ്പ് സെന്റർ. ഡോർമറ്ററിയിൽ കുറച്ചുനേരം വിശ്രമിച്ചതിനുശേഷം രാമുവും കൂട്ടരും അധ്യാപകരോടൊപ്പം പരിസരം ചുറ്റിക്കാണാൻ ഇറങ്ങി. ഭവാനിപ്പുഴ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടൊഴുകുന്നു. വൻമരങ്ങളിൽ പേറ്റിയാപ്പക്ഷികൾ മധുരഗീതം പൊഴിക്കുന്നു. വികൃതിത്തരങ്ങളുടെ ചെപ്പ് രാമു മെല്ലെ തുറന്നു. ആരും അത് അത്ര കാര്യമാക്കിയില്ല.

ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനുശേഷം ക്യാമ്പ് ആരംഭിച്ചു. ക്ലാസ്സിനുശേഷം വൈൽഡ് ലൈഫ് ഇൻസ്ട്രക്ടറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സമീപത്തുള്ള ഒരു കാട്ടിലേക്ക് ട്രെക്കിംഗ് നടത്തി. വൈകുന്നേരത്തോടെ ഭവാനിപ്പുഴയിൽ കളിച്ചുല്ലസിച്ചു. തണുപ്പിന്റെ കരങ്ങൾക്ക് ശക്തികൂടിയതോടെ ആരും പറയാതെ തന്നെ അവർ കരയ്ക്കു കയറി. കുളിയും ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞ് ക്ലാസ്സും സ്ലൈഡ്ഷോയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതെല്ലാം അവസാനിച്ചതോടെ അവരെല്ലാവരും ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു.

രാമുവിനോട് വികൃതിയൊന്നും കാട്ടരുതെന്ന് പറഞ്ഞ് അദ്ധ്യാപകരും കിടന്നു. രാത്രിയായതുകൊണ്ട് അവർക്ക് അവനെക്കുറിച്ച് ആശങ്കയുണ്ടായിരുന്നില്ല. എല്ലാവരും ഉറക്കമാണ്. ചുറ്റുപാടും വ്യത്യസ്ത താളക്രമത്തിൽ കൂർക്കുംവലികൾ ഉയരുന്നു. വന്യജീവികളുടെ പലതരത്തിലുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ അവ്യക്തമായി കേൾക്കുന്നു. ഭവാനിപ്പുഴയുടെ ഒഴുക്കിന്റെ താളം അവിരാമം തുടരുന്നു. ഡോർമെറ്ററിയുടെ പുറത്ത് എവിടയോ മങ്ങിക്കത്തുന്ന ലൈറ്റിന്റെ നേർത്ത വെളിച്ചം മുറിക്കുള്ളിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. രാമു പതുക്കെ എണീറ്റു. ചുറ്റുപാടും നോക്കി. എല്ലാവരും ഉറക്കമാണ്. അവൻ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ വാതിൽ തുറന്നു പുറത്തേക്കിറങ്ങി. അദ്ധ്യാപകർ നേരത്തെ നൽകിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എല്ലാം അവഗണിച്ചുകൊണ്ട്. ഒരുൾപ്രേരണയാലെന്നോണം അവൻ നടന്നു.

എത്രദൂരം നടന്നുവെന്ന് നിശ്ചയമില്ല. പെട്ടെന്ന് അവന്റെ കൈ ഇളംചൂടുള്ള പരുക്കനായ ഒരു രൂളിൽ തൊട്ടതുപോലെ തോന്നി. ചുറ്റുപാടും എന്തെല്ലാമോ ഞെരിഞ്ഞമരുന്ന ശബ്ദം. മുന്നിൽ അവൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. മുന്നിൽ ഇരുട്ടിന്റെ മറവിൽ ആനക്കൂട്ടം. അവയിൽ ഒന്നിന്റെ പിൻകാലിലാണ് താൻ സ്പർശിച്ചത്. അവന്റെ മനസ്സിൽ ഇടിമിന്നൽ പാഞ്ഞു. അവൻ ഏറെ നേരത്തെ ഓട്ടത്തിനുശേഷം കിതപ്പോടെ തിരിഞ്ഞുനോക്കി സമാധാനം! ആനകൾ പിന്നാലെ ഇല്ല. എങ്കിലും അവൻ വീണ്ടും ഓടി. പെട്ടെന്ന് അവൻ കാൽ വഴുതി ഒരു കുഴിയിലേക്ക് മറിഞ്ഞു.

ഏറെ നേരം കഴിഞ്ഞ് കണ്ണുതുറന്ന രാമു കണ്ടത് ആദിവാസികളെയാണ്. വന്യജീവികളിൽ നിന്നും തങ്ങളുടെ ഊരിനെ രക്ഷിക്കാൻ അവർ കുഴിച്ച കിടങ്ങിലായിരുന്നു രാമു വീണത്. അവർ അവനെ ക്യാമ്പ് സെന്ററിൽ എത്തിച്ചു അവിടെ എല്ലാവരും അവനെ കാണാത്തതിൽ പരിഭ്രാന്തരായിരുന്നു. അവൻ ആരോടും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അദ്ധ്യാപകർ അവനെ തറപ്പിച്ചുനോക്കി. അവർ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവൻ തലകുനിച്ചു നിന്നു.

തന്റെ വികൃതിത്തരങ്ങൾക്കെല്ലാം അറുതിവരുത്തണമെന്ന് അവൻ മനസ്സിലുറപ്പിച്ചു. പിന്നീട് അവൻ അതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചു. വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ആ ക്യാമ്പിലെ അനുഭവം ഒരു മാർഗ്ഗദീപമായി രാമുവിന്റെ മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു.

വയറന്മാർ

നവീൻ
9 എ

പാലക്കാട്ടൊരു കല്ല്യാണത്തിന്
പകലേ പോയി വയറന്മാർ
കെട്ടുനടക്കും മുമ്പേ സദ്യ-
വിളമ്പണമെന്നായ് കൊതിയന്മാർ
ഇല്ലെന്നാകിൽ കെട്ടുമുടക്കും
നിശ്ചയം എന്നവർ ചൊന്നപ്പോൾ
മാനക്കേടോർത്തുടനേ തന്നെ
ഊണു വിളമ്പി ബന്ധുക്കൾ
ഒന്നാം പന്തിയിലുണ്ടവരെല്ലാം
കുമ്പ നിറഞ്ഞെന്നായപ്പോൾ
ഉണ്ണാത്തവരുണ്ണണമെന്നും
പന്തലിനുള്ളിൽ പെരുവയറന്മാർ
ചേരിതിരിഞ്ഞു വഴക്കായി

കവിത

കൂട്ടിലെ തത്ത

ഗോപി കൃഷ്ണൻ. കെ
9 എ

എത്രയോ ഗുരുവാം കവിശ്രേഷ്ഠരുരച്ച പോൽ
അനുപമയോ നീ കൂട്ടിലെ തത്തേ,
എങ്കിലീലഘുവാം കിശോരകനുരയ്ക്കുന്നു
ഉപമിതം നീ എന്നോടു തന്നെ

അഹന്ത കൊൾകയല്ല ഞാനെങ്കിലോ
ഏതോ സ്വപ്നത്തിലെൻ മനസ്സിൽ
ഉണർന്നൊരൊന്നാന്തരം വിഡ്ഢിത്തം
ഉരയ്ക്കയാണു ഞാനെളിമയോടെ

കൂട്ടിലെ തത്തേ കഠോരമാം കമ്പികൾ-
ക്കുള്ളിലെ, സ്വാതന്ത്ര്യമെന്തെന്നറിയാത്ത
ചിന്താവിഷ്ടയായ്, ദുഃഖിതമതിയോടെ
നീയോയിരുന്നൊഴുക്കുന്നു മിഴിനീർ ആർദ്രിതേ

പെടുത്തീവലയിലെന്നെ, മമ ബന്ധവും
മമ ബന്ധനവും, ആഹോ!
പെടുത്തീ തടവിലെന്നെ മമ മതവും
മമ ജാതിയും; ശ്രവിക്കൂ പൈങ്കിളി

മമ ദുഃഖമീയൂഴിയില്ലറിവത് ഞാൻ-
മാത്രമല്ലെന്ന് ബോധ്യമായിവന്,
ഈ മൂഢനാം കിശോരകന്
തവ ദുഃഖം ഞാൻ കാൺകേ.

ഈ വിഷയമൊന്നിൽ മാത്രമേ-
യെന്നോടുപമിപ്പാൻ
സാധിപ്പൂ സുര സുഷമേ,
കൂട്ടിലേ തത്തേ, ആർദ്രിതേ.

ശ്രീരാമനാമം പാടിയ പൈങ്കിളി-
പ്പെണ്ണേ, നീയോ, യഥാർത്ഥ ബുദ്ധിമതി
നിറം ഹരിതവും ചെഞ്ചുണ്ടു-
മായുള്ള നീ, എന്തു സുന്ദരി!

മനുഷ്യനെന്ന ഹന്ത കൊള്ളുമീ-
ഞാനെന്തൊരു മൂഢൻ
സുന്ദരനെന്ത എന്ത കൊള്ളുമീ-
ഞാനെന്തൊരു വിഡ്ഢി.

പഠനം

ഭാരതീയ ശില്പകല എലിഫെന്റായിൽ

രാഹുൽ. ആർ
10 എ

ഭാരതീയ ശിൽപികൾ എന്നും പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാരതീയ ശിൽപവിദ്യ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുള്ളവരെ ഇന്നും ആകർഷിച്ചുപോരുന്നു. ഭാരതത്തിലങ്ങോളം ഭാരതീയ ശിൽവിദ്യയ്ക്ക് ഉജ്ജ്വല മാതൃകകൾ ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുഖ്യം എലിഫന്റാ ഗുഹകളും ക്ഷേത്രങ്ങളും ആണ്. ബോംബെയിൽ നിന്നും കുറച്ചകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന എലിഫന്റാ ദ്വീപിലാണ് ഇവ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

ആയിരത്തിമുന്നൂറോളം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഭാരത ചരിത്രത്തിൽ മറക്കാനാവാത്ത സ്ഥാനം നേടിയിട്ടുള്ള മൗര്യചക്രവർത്തിമാരുടെ കാലത്തെ വിദഗ്ധ ശിൽപികൾ കരിമ്പാറ തുരന്നുണ്ടാക്കിയതാണ് എലിഫന്റാ ഗുഹാക്ഷേത്രം. എത്രയെത്ര കഥകളാണ് ഈ ക്ഷേത്രത്തിന് പറയുവാനുള്ളത്!

മൗര്യചക്രവർത്തിമാരിൽ നിന്നും എലിഫന്റാ ഗുഹാക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദ്വീപ് ആദ്യമായി കയ്യേറിയത് ചാലൂക്യരാജാവായ പുലികേശി രണ്ടാമനായിരുന്നു. എന്നാൽ കാലചക്രത്തിന്റെ പ്രയാണത്തിൽ എലിഫന്റാ ദ്വീപിന് പല അധിപന്മാരുമുണ്ടായി. ആദ്യമായി എലിഫന്റാദ്വീപ് കയ്യേറിയ പാശ്ചാത്യർ പോർച്ചുഗീസുകാരായിരുന്നു. 1520-ൽ അന്നത്തെ പോർച്ചുഗീസ് ഗവർണറായിരുന്ന 'ആൽബുക്കർക്ക്' ബീജാപ്പൂർ സുൽത്താനെ തോൽപ്പിച്ച് ആ ദ്വീപ് കയ്യടക്കി. അവർ അവിടുത്തെ പല വിഗ്രഹങ്ങളുടെയും വിലയറിയാതെ അവയെ തകർത്തു. ശിവജിയുടെ മകൻ സംബാജിയുടെ ഭരണകാലത്ത് മറാത്ത സൈന്യം ആ ദ്വീപ് പിടിച്ചടക്കി. ആ ദ്വീപിന്റെ യഥാർത്ഥ നാമം ഘരാപുരി എന്നായിരുന്നു.

'എലിഫന്റാ' എന്നു നാമകരണം ചെയ്തത് പോർച്ചുഗീസുകാരായിരുന്നു. ആ ദ്വീപിലുണ്ടായിരുന്ന കരിങ്കല്ലിൽ തീർത്ത ഒരു 'ആന' ആയിരുന്നു ആ പേരു വീഴുവാൻ കാരണമായിത്തീർന്നത്. പിന്നീട് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലത്ത് അവർ ആ ആനയെ ബോംബെയിലെ വിക്ടോറിയ ഗാർഡനിലേക്കു മാറ്റി. അവിടുത്തെ പല വിഗ്രഹങ്ങളും അവർ മ്യൂസിയങ്ങളിലെ കാഴ്ചവസ്തുക്കളാക്കി. ആരും അവരെ തടയുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല.

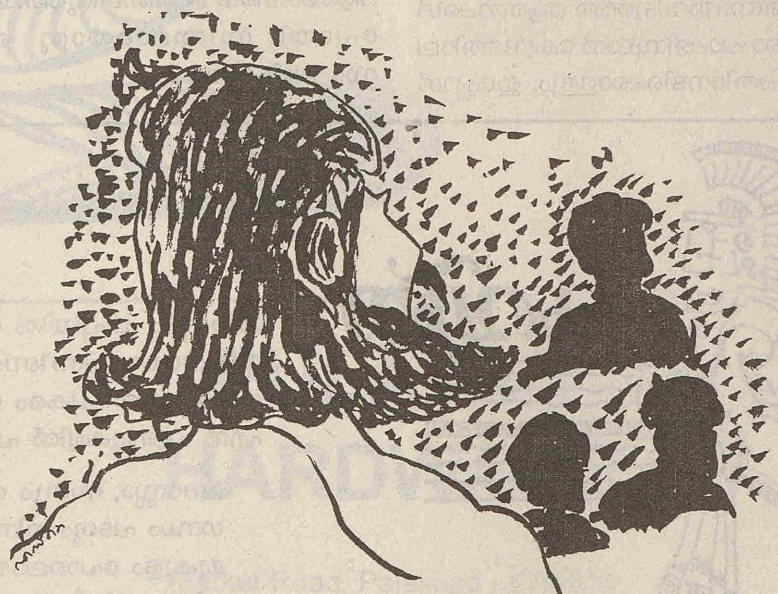
എലിഫന്റായിൽ ഏഴു ഗുഹകളാണുള്ളത്. പ്രധാന ഗുഹയിൽ പരമശിവന്റെ കഥകൾ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ച ചലനങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന നൃത്ത ഭാവത്തിൽ നിൽക്കുന്ന നടരാജ വിഗ്രഹം, അന്ധകനിഗ്രഹം നടത്തുന്ന ശിവൻ, ദ്വാരപാലകർ കാവൽ നിൽക്കുന്ന ശിവൻ, പാർവ്വതീ പരമേശ്വര വിവാഹ വിഗ്രഹങ്ങൾ, ഗംഗയെ തന്റെ ജടയിൽ തടയുന്ന ശിവൻ, ത്രിമൂർത്തീ ഭാവത്തിൽ ഒരു വശത്ത് സൃഷ്ടിയുടെ പ്രതീകമായ മാതളപ്പഴവും, ഒരുവശത്ത് പരിപാലന സൂചകമായ താമരപ്പൂവും ഒരുവശത്ത് സംഹാരസൂചകമായി കഴുത്തിൽ സർപ്പത്തെയും വഹിച്ചുനിൽക്കുന്ന ശിവൻ, അർദ്ധനാരീശ്വരരൂപം, പാർവ്വതീ പരമേശ്വര സംവാദങ്ങൾ, കൈലാസപർവ്വതമുയർത്താൻ നോക്കുന്ന രാവണൻ, മുക്കണ്ണനായ ശിവൻ തുടങ്ങിയ വിഗ്രഹങ്ങൾ നമുക്ക് എലിഫന്റാ ഗുഹകളിലൊന്നിൽ മാത്രം കാണുവാൻ സാധിക്കും.

എലിഫന്റയിലെ ഓരോ ഗുഹയിലെയും ശിൽപങ്ങളും കൊത്തുപണികളും ഭാരതശിൽപ കലയുടെ പാരമ്പര്യവും മേന്മയും വിളിച്ചറിയിക്കുന്നവയാണ്. എലിഫന്റാ ഗുഹകളിൽ മനുഷ്യകരങ്ങൾ 'കരിങ്കല്ലിൽ കവിത രചിച്ചിട്ട്' നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കാലത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്കിൽ പെട്ട് അവയിൽ കുറെയൊക്കെ നശിച്ചുപോയി. എങ്കിലും ആർഷഭാരതത്തിന്റെ പ്രശസ്തമായ ശിൽപചാതുര്യം ഇന്നും നമുക്കീ ഗുഹകളിൽ കാണാം. കാരണം, ഈ ഗുഹകൾ എല്ലാത്തിനും സാക്ഷിയാണ്; ഒഴിവാക്കാൻ പറ്റാത്ത പലതിനും....

കാശിയിൽ തിരക്കേറുന്നു

ശ്രീരാം. വി.എസ്.
9 എ

ഗുരു ചോദിച്ചു. "മരണത്തെ ഭയമുണ്ടോ?" മരിക്കാൻ ഒട്ടും കൊതിയില്ലെന്നുത്തരം. ശിഷ്യന്റെ മറുചോദ്യം "മരണശേഷം എന്തായിരിക്കും?" ഗുരു തന്റെ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഖജനാവ് തുറന്ന് അകത്ത് കയറി. ശിഷ്യനേയും വിളിച്ചു. അവന് ഒന്നും കാണാനായില്ല. ഇരുട്ട് മാത്രം. അതിനു കാരണം പാകതയെത്തിയിട്ടില്ലാത്ത അവന്റെ മനസ്സാണ് എന്നായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ വിശദീകരണം. ഉത്തരം അവിടെ തന്നെയുണ്ട്. ഏതായാലും രണ്ടുപേരും ഖജനാവിന്റെ പുറത്തിറങ്ങി. പഴയതുപോലെ അത് പൂട്ടി താക്കോല് മെത്തയ്ക്കടിയിൽ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചു. ഇനി ഗുരു മരിച്ചാൽ ആ താക്കോല് ശിഷ്യന് സ്വന്തം. തന്റെ തലയിലേക്ക് എല്ലാം ആവാഹിക്കാം.

"ഗുരോ, അങ്ങ് മരിക്കുമ്പോൾ ഭൗതിക ശരീരം എന്തുചെയ്യണം?"

"നമ്മുടെ ആത്മാവ് പെട്ടെന്ന് വിഷ്ണുപദം പൂകുമെന്നതിനാൽ ഭൗതികദേഹം ചാമ്പലാക്കി അടുത്തുള്ള പുഴയിൽ നിക്ഷേപിച്ചോളൂ".

അടുത്തുതന്നെ ഗുരു മരിച്ചു. പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ മൃതദേഹം ചാമ്പലാക്കി. എന്നാൽ ഗുരുവിനോടുള്ള സ്നേഹാധിക്യം നിമിത്തം ശിഷ്യൻ ചിതാഭസ്മം അടുത്തുള്ള കിണറ്റിലാണ് നിക്ഷേപിച്ചത്. അന്നുരാത്രി ആശ്രമത്തിന്റെ കവാടത്തിൽ ഒരു കാൽപ്പെരുമാറ്റം. ശിഷ്യൻ വിളക്കു തെളിച്ചു. മുന്നിൽ ഗുരു നിൽക്കുന്നു. അവൻ പാദങ്ങളിലേക്ക് നോക്കി. അതെ, കാലുകൾ നിലത്തു തന്നെയാണ്. ഗുരുപറഞ്ഞു. "ഇപ്പോൾ എന്റെ ആത്മാവ് മാത്രമാണുള്ളത്. നിന്നെ കാണിക്കാൻ വേണ്ടി ഈ രൂപം ധരിച്ചതാണ്. ഇനി ആത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപത്തിലേക്ക് പോകാം." പെട്ടെന്ന് ആത്മാവ് ഒരു വട്ടപ്പൂജ്യമായി, ഒരു ബിന്ദുവായി. ഇപ്പോൾ ശബ്ദം മാത്രമേയുള്ളു. ആത്മാവ് അരൂപിയാണ്. പക്ഷെ അതിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ശിഷ്യനറിയാം.

"എന്താണ് ഗുരോ സംഭവിച്ചത്? അങ്ങയുടെ ആത്മാവിന് വിഷ്ണുപദത്തിൽ സ്ഥാനം കിട്ടിയില്ലേ?"

"ഇല്ല, അവിടെ ഭയങ്കര തിരക്കാണ്. പണ്ട് മരിച്ച മന്ത്രിമാരിൽ ചിലർ ഇപ്പോഴും ക്യൂവിൽ തന്നെയാണ്. കാശിവഴി ചെല്ലുന്നവർക്കാണ് എളുപ്പം പ്രവേശനം കിട്ടുക."

"അതിനിനി എന്തു ചെയ്യും?"

"നീയാ കിണറ്റിലെ ജലം ശേഖരിക്കുക. അത് കാശിയിൽ കൊണ്ടുപോയി ഗംഗയിൽ ലയിപ്പിക്കുക."

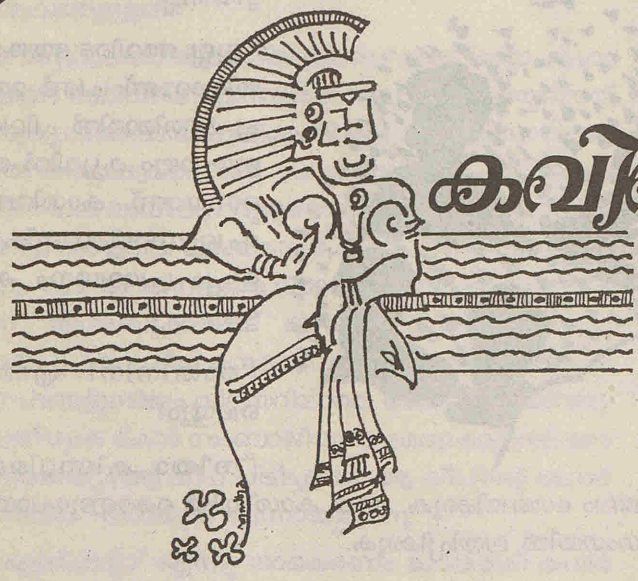
ഗുരുവിന്റെ ആത്മാവിനെ എങ്ങനെയെങ്കിലും

മോക്ഷപദത്തിലെത്തിക്കണമെന്നതുകൊണ്ട് ശിഷ്യൻ കിണറ്റിലെ വെള്ളവുംകൊണ്ട് കാശിയിലേക്ക് പോയി. കൂടെ ഗുരുവിന്റെ ആത്മാവും.

വഴിമദ്ധ്യേ ശിഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ തിരക്കി. എങ്ങനെയാണ് മോക്ഷപദത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക എന്നറിയണം. ആത്മാവ് അറിയിച്ചു. "ഇപ്പോൾ അവിടെ കർശന നിയന്ത്രണമാണ്. എല്ലാവരേയും ക്യൂവിൽ നിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അതിനുകാരണമുണ്ട്. പണ്ട്, കുറെയധികം ആത്മാക്കൾ ഒരുമിച്ചു ചെന്നപ്പോൾ അവിടേയ്ക്കു പ്രവേശനം ലഭിക്കാൻ കുറച്ചു സമയതാമസം നേരിട്ടു. അതിലെ ഒരു കുട്ടിയാത്മാവ് സ്വയം അവരുടെ നേതാവായി പ്രഖ്യാപിച്ച് ഒരു സംഘടനയുണ്ടാക്കി. അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സമാധാനപൂർവ്വം നടന്നുവരവേ ഒരു വിദേശ ആത്മാവും രണ്ടു കുട്ടിയാത്മാക്കളും അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. ആദ്യത്തെ കുട്ടിയാത്മാവിനെ വിട്ട് മറ്റു ആത്മാക്കളെല്ലാം വിദേശ ആത്മാവിന്റെ പിറകെ പോയി. അങ്ങനെ ആകെ പ്രശ്നമായി. "അപ്പോൾ വിദേശ ആത്മാക്കൾക്ക് ഇപ്പോൾ അവിടെ പ്രവേശനമില്ലേ?"

"ഇല്ല, ഈ മുക്തികേന്ദ്രം ഇന്ത്യയുടെ നേരെ മുകളിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. മറ്റുള്ള രാജ്യക്കാർക്ക് അവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ മുകളിൽ ഓരോ കേന്ദ്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. പാക്കിസ്ഥാനും ഇന്ത്യയ്ക്കും വെവ്വേറെയാണ് കേന്ദ്രങ്ങൾ. പണ്ട് ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കാശ്മീരിലുള്ളവർക്ക് മുക്തി നേടാൻ ഒരു രക്ഷയുമില്ല. അവരെ ഒഴിച്ചുനിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. പിന്നെ അവിടുത്തെ ആത്മാക്കൾ ഇന്ത്യൻ കേന്ദ്രത്തിലേക്കോ പാക്കിസ്ഥാൻ കേന്ദ്രത്തിലേക്കോ നുഴഞ്ഞുകയറി മുക്തിനേടിക്കൊള്ളും. ഇപ്പോൾ കരുത്തനായ ഒരു ആത്മാവിനെ ദൈവം കാവൽക്കാരനായി നിയമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അയാൾ വന്നതോടെ ഫോട്ടോ പതിച്ച ഐഡന്റിറ്റി കാർഡ് ആത്മാക്കൾക്ക് നിർബന്ധമാക്കി. ക്യൂവിൽ നിൽക്കുകയാണെങ്കിലും അത് ആവശ്യമാണ്. പിന്നെ, കാശിവഴി വരുന്നവർക്ക് അൽപം ഇളവുണ്ട്. ദൽഹിയിലാണ് ആത്മാക്കളുടെ ഐഡന്റിറ്റി കാർഡ് വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഏജൻസിയുള്ളത്.

പറഞ്ഞുപറഞ്ഞ് രണ്ടുപേരും കാശിയിലെത്തി. അവിടെയും ഭയങ്കരതിരക്കാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ വയറു നിറയ്ക്കാൻ കുറേപ്പേർ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഏഴുതലമുറ മുമ്പിലുള്ളവർക്കും വരാനിരിക്കുന്ന ഏഴുതലമുറകൾക്കും മുക്തി ലഭിക്കാനായി ആളുകൾ കർമ്മം ചെയ്യുന്നു. 'കർമ്മം' ചെയ്യുക എന്ന കൃഷ്ണോപദേശം അനുസരിച്ച് കർമ്മം ചെയ്യുന്നത് അധികപേരും കാശിയിലെത്തിയിട്ടാണ്. ശിഷ്യൻ ഗംഗയുടെ പടവുകളിലൊന്നിലിരുന്നു. ആത്മാവ് അടുത്തുകണ്ട മരത്തിന്റെ ചില്ലയിലും. കൂടെ കൊണ്ടുവന്ന കിണറ്റിലെ ജലം ഗംഗയിലൊഴിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ കുറെപ്പേർ വന്ന് ശിഷ്യനെ തടസ്സപ്പെടുത്തി. അവരുടെയെല്ലാം ഗുരുക്കന്മാരുടെ ചിതാഭസ്മം ഗംഗയിലൊഴുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ ഗുരുക്കന്മാരുടെ ആത്മാക്കളെല്ലാം അവിടെ ഉണ്ടുതാനും. അവർക്കൊക്കെ മോക്ഷം ലഭിച്ചിട്ടേ അടുത്തയാളിനെ ഗംഗയിൽ ലയിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയുള്ളൂ എന്നവർ പറഞ്ഞു. ഗുരുവിന്റെ ആത്മാവിനെ മരത്തിലിരുത്തിയിട്ട് ശിഷ്യൻ ദൽഹിക്കു പോയി സ്വന്തമായൊരു ഐഡന്റിറ്റി കാർഡ് സംഘടിപ്പിക്കാൻ.

കവിത

നവനീത് ശ്യം
10 എ

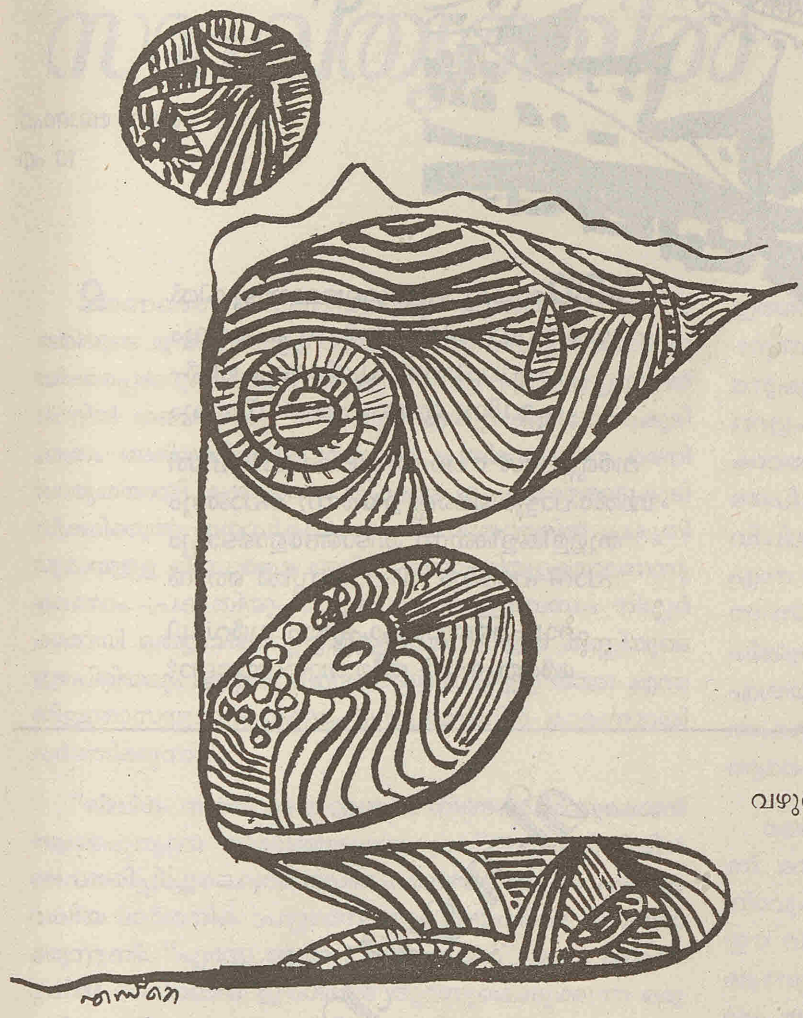
മനസ്സാം ചിപ്പിയിൽ വിരിയും കവിതേ,
വേദനയോ നിന്നീണം?
നിന്നനുഭൂതി പകരം സ്പർശം
എൻ ചുണ്ടുകളിൽ പകരൂ...

മനസ്സോ, സത്യം നിറയും ജീവിത
ഗന്ധം പടരും നിന്നുറയോലും തീരം
മുകുളം പോലൊരു പടരിൽ
പിടയാനിനിയും ദാഹങ്ങൾ

നിതാന്ത ജ്വലനം കാക്കാനിനിയും
അകതാരിലെ സൂക്ഷ്മകരങ്ങൾ പിടയുന്നു

ഒരു ഭ്രാന്തന്റെ ജൽപനം

ട്രിനി ആന്റോ ആന്റണി
10 ബി

വാർമഴവില്ലുകൾ തെളിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ
താരകളുണരുമ്പോൾ
മാലാഖകൾ പാവങ്ങളുടെ
കണ്ണീരൊപ്പുമ്പോൾ
ഹിമഗിരിശിഖരികളെ കാമുകിമാർ
തഴുകിയുണർത്തുമ്പോൾ
ഭൂമിദേവിയെ കാമിക്കാനായി
ചന്ദ്രൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ
ജട മുടിയാട്ടും കവുങ്ങുകൾ
നിഴലിൽ കോലുകളിക്കുമ്പോൾ
നിലാവും കുളിരും ഈ ഭ്രാന്തനെ
ആട്ടിയകറ്റുന്നു
സ്നേഹം മഴയായി പെയ്തിറങ്ങാതെ
ഒരു രാത്രി കൂടി എന്നെ ഭ്രാന്തനാക്കുന്നു
ജീവിതമാകുന്ന ഊഷരഭൂമിയിൽ നടുന്ന
വഴുത്ത കാലുമായ് ഒരു ഭ്രാന്തനിതാ ജീവിക്കുന്നു

PULAVAR
HARDWARE

Market Road, Palakkad - 678 014
Phone : Shop - 500336, Resi - 535336
Authorised dealer for Berger Paints

ചിത്രശലഭം

ഷൈൻ ജോസഫ്
10 എ

ഞാനൊരു ചിത്രശലഭമായിടുകിൽ
ഗഗനപഥത്തിൽ ഉയർന്നു പൊങ്ങും
പൂവാടിയിൽ പുൽമേടുകളിൽ-
പ്പൂവിനു മുത്തം പകർന്ന് തരും

വർണ്ണങ്ങൾ ചേർന്ന ചിറകുകൾ വീശി
മേൽപോട്ടും മെല്ലെ ഉയർന്നു പൊങ്ങും
തുള്ളികളിക്കുന്ന കിടാങ്ങളോടൊപ്പം
പാറി പറക്കും വിഹായസ്സിൽ ഞാൻ

ഹാ! എന്തൊരു കഷ്ടമാം ദുർവിധി
മർത്ത്യനായ് തീരുവാനല്ലയല്ലോ?

മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ

വിപിൻ ലോറൻസ്
8 എ

ഇളം നിലാവത്തവിടവിടായി
മിന്നും നക്ഷത്ര കുഞ്ഞുങ്ങളെ
നിന്നുടെ തിളക്കമാർന്ന മേനിയിലുള്ള-
തെന്താണെന്നാണ് പറയുക നീ
സൂര്യദേവന്റെ കുഞ്ഞിളം മക്കളോ
അതോ പേരമക്കളോ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളിൽ ചിലരിതാ ധരണിയിൽ
ഇതാ വിണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്
അവരതാ അവിടവിടായി മിന്നി
മിനുങ്ങി പറന്നു വിഹായസിലേക്കുയരുന്നു
ചിലരിതാ താഴ്ന്നു പറന്ന് കുറ്റി-
ക്കാടുകളിൽ ചെന്നു മറയുന്നിതാ
വേറെചിലരിതാ പച്ച പരവതാനി
വിരിച്ചതുപോലുള്ള പുൽമേടകളിൽ
പോയിരുന്നതാ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു
അവരെകണ്ടാൽ പച്ച പരവതാനിമേൽ
പവിഴം വിതറിയതുപോൽ തോന്നും
ഇവർതന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ

ലേഖനം

മൃത്യുബോധം സാഹിത്യത്തിൽ

ഗോപകുമാർ. പി.എൻ
(അധ്യാപകൻ)

മരണത്തെ ജീവിതാന്ത്യമായും ആത്മഹത്യ ജീവിത രതിയുടെ മുൻകൂട്ടിയുള്ള സമാപ്തിയായും പലപ്പോഴും നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവ രണ്ടും എത്തിച്ചേരുന്നത് ഒന്നിൽ തന്നെയല്ലേ? മനുഷ്യൻ എന്നും ഭീതിയോടുകൂടി മാത്രം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഈ പ്രതിഭാസത്തെ ഒരനിവാര്യതയായി കാണാതെ തികച്ചും സംശയത്തോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുന്ന മാനസികവികാരം യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രകൃതിയുമായുള്ള ബന്ധത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്നു കാണാം. പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനുമായുള്ളബന്ധം നിസ്തർക്കമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഈ കണ്ണിയുടെ ഇഴപിരിയലും ഒട്ടേറെ രഹസ്യങ്ങളിലേക്കുള്ള യാത്ര എന്ന ജിജ്ഞാസയുമായാരിക്കാം മൃത്യുഭയത്തിന് കാരണമായി വർത്തിക്കുന്നത്.

"ജീവിതം അർത്ഥവത്തല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കെന്തുകൊണ്ട് ആത്മഹത്യയെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൂടാ." എന്ന രീതിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആത്മഹത്യതന്നെയാണ് ഏറ്റവും വലിയ ദാർശനിക പ്രശ്നമെന്ന് ആൽബേർകാമു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. "എസ്സേ ഓൺ സൂയിസൈഡ്" എന്ന ലേഖനത്തിൽ "മരിക്കാൻ ഈശ്വരൻ തുറന്നുകൊടുക്കുന്ന ഒരു വഴിയാണ്" ഇതെന്ന് ഡേവിഡ് ഹ്യൂമും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. സ്റ്റംബീഡ് വെറുമൊരു പ്രാകൃതിക വ്യതിയാനത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നിരിക്കെ ജന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ ആത്മഹത്യ ഇല്ലെന്നു തന്നെയാണ് നിലവിലുള്ളവാദം. എന്നാൽ ഭാരതീയ സംസ്ക്കാരം സതിയിലൂടെയും ജപ്പാൻ ജനത 'ഹരാക്കിരി'യിലൂടെയും സമൂഹമനസ്സിൽ ഇതിന്റെ വിത്തു പാകിയിരുന്നു എന്നത് വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. സ്വയം 'വയറു കുത്തിക്കീറുക' എന്നതാണ് ഹരാക്കിരി കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. പുരാണങ്ങൾ എന്നും ആത്മഹത്യക്കെതിരായിരുന്നു. 'ഭ്രാതൃഘാതകനുള്ളതിനേക്കാൾ ഘോരമായ നരകമാണ് ആത്മഘാതകനെ'ന്ന് ഗീത അനുശാസിക്കുന്നു.

യഹൂദമതം, ക്രിസ്തുമതം, ഖുറാൻ എന്നിവയെല്ലാം തന്നെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ചിന്താഗതിതന്നെയാണ് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ഒരു പരിധിവരെ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെയല്ലേ മനുഷ്യന് മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കൽപ്പങ്ങളും പ്രതീകങ്ങളും പരിചിതമാക്കിക്കൊടുത്തത്. മൃത്യുവിന്റെ അന്ധകാരത്തിലേക്ക് അല്പമെങ്കിലും എത്തിനോക്കാത്ത ഒരു മതചിന്തയും ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. അവയെല്ലാം തന്നെ വിചിത്രാനുഭൂതികളെ കണ്ടെത്തി ശരീരത്തിലെ 'ഞാൻ' എന്ന ആത്മാവിനെയും, ശരീരം നശിച്ചാലും– നിലനിൽക്കുന്ന സത്തയെയും ഒട്ടേറെ ഊഹാപോഹങ്ങളിലൂടെ സ്ഥാപിക്കുവാനും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യനിലെ ജീവിതവാസന എത്രയുണ്ട് അത്രതന്നെ മൃത്യുവാസനയിൽ തന്നെയുള്ള അക്രമവാസന തന്നിലേക്കു തിരിയുന്നതിന്റെ ഫലമാണ് ആത്മഹത്യയെന്നതുമാണ് ഫ്രോയിഡിയൻ മതം.

മരണത്തിന് നാം എന്നും കൽപ്പിക്കുന്ന നിറം കറുപ്പാണ്. മനഃശാസ്ത്രപരമായി ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന നിറവും കറുപ്പുതന്നെ. എല്ലാ അനന്തതകളിലുമടങ്ങുന്നത് ഈ വർണ്ണം തന്നെയാണ്. സാഗരത്തിന്റെ വിശാലതയും, ആഴവും ആസ്വദിക്കാത്തവരായി ആരും തന്നെയില്ല. കടലും, ആകാശവും, ഒരു ദിനത്തിന്റെ അന്ത്യമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സന്ധ്യയും ചക്രവാളവും മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽ ഏതോ ഒരു വികാരം ഉദ്ദീപിപ്പിക്കാറില്ലേ? ഈ ഇൻഫിനിറ്റികൾ മനസ്സിലുണർത്തുന്ന അനുഭൂതി മറ്റൊരു വിധേനയും ലഭിക്കാത്തതുമാണ്. സാഗരമാനസം അഗാധതകളിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും അനന്തവിഹായസ്സിൽ അർത്ഥവത്തായതും ഈ ശ്യാമവർണ്ണം തന്നെ. മൃത്യുവും അത്തരത്തിലുള്ള ഒരനന്തതയാണ്. ഒരിക്കലും അതിർത്തികൾ കണ്ടെത്താൻ ശാസ്ത്രത്തിനുപോലും സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരനിർവചനീയത.

ഇംഗ്ലീഷ് കഥാകാരിയായ വെർജീനിയ വുൾഫിനപ്പോലെ, റഷ്യൻ കവി മയക്കോവസ്കിയെപ്പോലെ ജീവിത

ചൈതന്യത്തെ പച്ചയായി ചിത്രീകരിച്ച കഥാകാരിയാണ് രാജലക്ഷ്മി. രണ്ട് പൂർണ്ണനോവലുകളും, ഒരപൂർണനോവലും ഏതാനും ചെറുകഥകളും കൊണ്ട് മലയാള സാഹിത്യ രംഗത്ത് അനശ്വരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയ സാഹിത്യകാരിയാണവർ. ഒട്ടേറെ ആരാധകരും, നല്ല കുടുംബാന്തരീക്ഷവും ജോലിയുമൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും മുപ്പത്തിനാലാം വയസ്സിൽ അവർ ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. സാധാരണ നടക്കുന്ന ആത്മഹത്യകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും വിചിന്തനമില്ലാത്ത കൃത്യങ്ങളായാണ് കാണേണ്ടത്. എന്നാൽ ഇവയിൽ നിന്നൊക്കെ ഒട്ടേറെ വ്യത്യാസമുണ്ട് രാജലക്ഷ്മിയുടേതിന്. അവരുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പല പഠനങ്ങളും ഇറങ്ങുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തികച്ചും ആത്മഹത്യയെ ഭയത്തോടുകൂടി മാത്രം വീക്ഷിച്ചിരുന്ന അവരുടെ കഥകളിലെ ഒരു കഥാപാത്രവും ഇത്തരമൊരു ശ്രമത്തിന് മുതിർന്നിട്ടില്ലെന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ വിധേനയുള്ള പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് ആദ്യമായി ഗവേഷണം നടത്തിയ ദർഹം വ്യക്തമാക്കുന്ന മൂന്നു കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഒന്ന് അഹംബോധത്തിലുള്ള ആത്മഹത്യ, രണ്ട് കൃത്യതയില്ലാത്തത്, മൂന്ന് പരാർത്ഥകമായത് എന്നിവയാണവ. രാജലക്ഷ്മിയുടെ മിക്ക കഥാപാത്രങ്ങളിലും കഥാകാരിയിലെ 'ഞാൻ' നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. ഈ ആത്മപരത ദർഹം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാമത്തെ അതായത് 'അഹം' ബോധത്തിന് വഴിയൊരിക്കിയിരിക്കാം. ഈ ഉള്ളിലൊതുക്കാൻ കഴിയാത്ത ഭാവത്തെ അവരുടെ കൃതികളിലുടനീളം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നു എന്നു തന്നെയാണ് മറ്റൊരു പ്രത്യേകത. പ്രത്യാശകളെയും, സ്വപ്നങ്ങളെയും സ്വയം ഹോമിച്ചുകൊണ്ട് ഒരുതരം ആത്മത്യാഗത്തിലൂടെ നിർവൃതി നേടുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളെയാണ് അവർ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നത്. ഈ തീക്ഷ്ണത അവർ സ്വജീവിതത്തിൽ ഭാവദീപ്തമാക്കി.

മരണമെന്ന നിസ്സംഗതയുമായുള്ള ഹൃദയ സാന്നിദ്ധ്യവും സല്ലാപവുമാണ് സഫലമീയാത്ര പോലുള്ള ശ്രേഷ്ഠ കൃതികളുടെ രചനയ്ക്ക് ശ്രീ. എൻ.എൻ. കക്കാടിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹം തന്റെ കാത്തിരിപ്പിന്റെ നിമിചങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്നതു നോക്കുക. ".....ആ ദിനങ്ങൾ അത്ഭുതകരങ്ങളായിരുന്നു. ഉത്കണ്ഠയില്ല, ഭീതിയില്ല, ദുഃഖമില്ല, ആഹ്ലാദമില്ല, വാച്യമായൊരു പ്രശ്നത്തിന്റെ നാളുകൾ; എല്ലാത്തിനോടും– നിലാവിനോടും, മഞ്ഞിനോടുംകൂടി ഒരുതരം വാത്സല്യം തോന്നിയ ദിനങ്ങൾ." – ആ വികാരത്തെ ഇത്രയേറെ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ഒരു സാഹിത്യകാരനും ഉണ്ടാവില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അബോധമനസ്സിൽ നിന്നും ഒച്ചയുണ്ടാക്കാതെ ആതിര വരുന്നതും, ഓർമ്മകൾ തിളങ്ങാതെ, മധുരങ്ങൾ പാടാതെ, പാതിരകളിളകാതെയറിയാതെ ആർദ്രയാമാർദ്ര വരുന്നത്... അദ്ദേഹത്തിന് മൃതി ആരതിയാണ്, സന്ധ്യയാണ് കോമാളിയാണ്, ചങ്ങാതിയാണ് എല്ലാമാണ്.

വൈലോപ്പിള്ളിക്കവിതകളിലെ ഗന്ധബിംബങ്ങളുടെ ധാരാളിത്തം ഏനൽ ഇറോട്ടിക് വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായി എം.എൻ. വിജയൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പ്രത്യേകതകളേക്കാളുപരിയായി ഇത്രയേറെ 'കറുപ്പി'നെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട കവി വേറെയുണ്ടാകില്ല. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ പുക, ആന, കാക്ക തുടങ്ങിയ ബിംബങ്ങൾ കവിഭാവനയിൽ നിറയുന്നത്.

"ജാതസ്യഹിധ്രുവോമൃത്യുർ
ധ്രുവാം ജന്മമൃതസ്യച
തസ്മാദപരിഹാർത്ഥേ
നത്വം ശോചിതുമർഹസി"

(ജനിച്ചവന് മരണവും മരിച്ചവന് ജനനവും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ പരിഹാരമില്ലാത്ത ഈ കാര്യത്തിൽ ദുഃഖിക്കേണ്ടതില്ല) എന്ന ഗീതാവാക്യത്തിന്റെ പൊരുൾ ഏറെ മനസ്സിലാക്കിയ കവിയാണ് ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്. പഴകുംതോറും ജീവിതത്തെ കൂടുതൽക്കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുന്ന കവി മൃത്യുവിനെയും അത്രമേൽതന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അതായത് എത്രമാത്രം ജീവിതത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു അത്രത്തോളം തന്നെ മരണത്തെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയും. രാത്രി വരുന്നവനു പകലോനെക്കുറിച്ച് പാടാൻ കവിക്ക് സാധിക്കുന്നു. ജീവിതത്തെ, മരണത്തെ, പ്രപഞ്ചത്തെ സാകല്യമായി ദർശിക്കാൻ സാഹിത്യകാരന് സാധിക്കുന്നു.

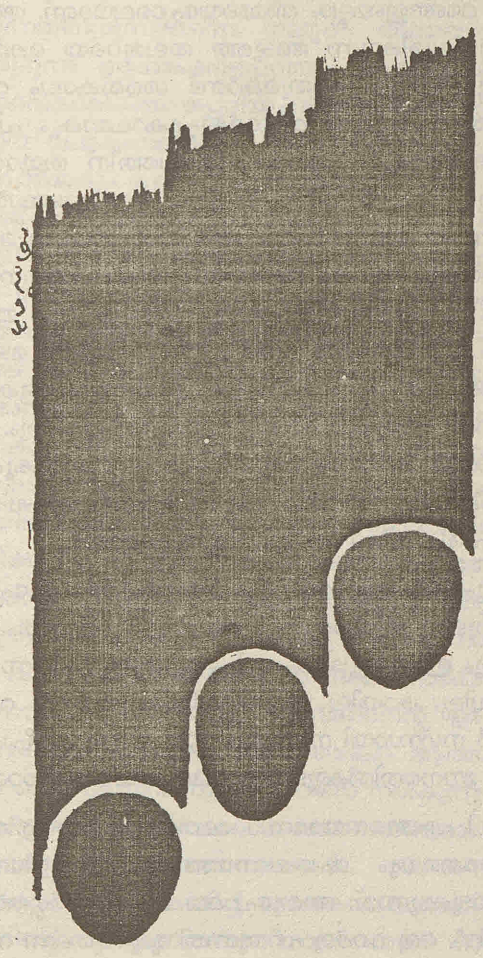
"There is darkness without and when I die there will be darkness within. There is no splendour and vastness, anywhere, only triviality for a moment and then nothing" എന്നതെത്ര ശരിയാണ്. "നശ്വരതയിൽ നിന്ന് മരണം" ഇതൊരിക്കലും ഒരവസാനവാക്കല്ല. ഒന്നുമില്ലാത്തതിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കാനാണ് മരണം ഒരു ദൂതനെപ്പോലെ രഥവുമായി കടന്നുവരുന്നത്. ഇത് ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പിൻതുടർച്ച മാത്രം എന്ന രീതിയിൽ ചിന്തിച്ചതിനാലാണ് കീറ്റ്സിനെപ്പോലെ എമിലി ഡിക്കിൻസനും "എനിക്ക് മരണത്തെ തടഞ്ഞുനിർത്താനായില്ല" എന്നൊരു കവിതയിൽ പാടുവാനാഗ്രഹിച്ചത്.

ഒരു വ്യക്തിക്ക് മൃത്യുവിനെ പ്രേമിക്കുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ജീവിതത്തെ അത്രമാത്രം മനസ്സിലാക്കാൻ അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതാം. അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ, ഹൃദയവ്യഥകൾ വേദനകൾ ഇവയെല്ലാം തന്നെ അതിലേക്കുള്ള പടവുകളായിരിക്കാം. ഏതോ ഒരു അദൃശ്യശക്തി ഓരോ ജീവകണത്തേയും നിയന്ത്രിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള വ്യഷ്ടി സമഷ്ടിയും എത്തിച്ചേരുന്നതൊന്നിലാണെന്നുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കുന്ന

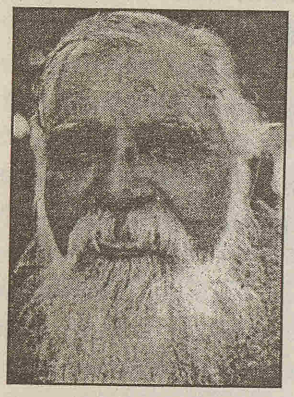
താണ് ആ നിമിഷം. ജീവനുള്ളവയ്ക്കെല്ലാം. ഒരു അന്ത്യം പ്രതീക്ഷിച്ചേ മതിയാകൂ എന്നതൊരു പ്രപഞ്ച ശക്തിയിൽ- ഈശ്വരനിൽ, ലയിക്കുന്ന ആ നിമിഷം ധന്യമാണ്, അനിവാര്യമാണ്. ജീവിതം എന്ന വൃത്തത്തിന്റെ പകുതി മാത്രമേ ഭൂമിയിൽ പൂർണമാകുന്നുള്ളു. ബാക്കിഭാഗം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വച്ചാണ് പൂർണമാകുന്നത്. "Earth being so good, would heaven seem best"! റോബർട്ട് ബ്രൗണിംഗ് പാടുന്നതു പോലെ ശുഭാപ്തിവിശ്വാസക്കാരാകണം നാം. ജീവിതവ്യഥകളെ ഓർത്ത് ദുഃഖിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ ലോകത്തിൽ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും നിറവേറുന്നവരായി ആരും തന്നെ ഇല്ല. ഭഗവദ്ഗീത ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നപോലെ ഇവിടെ നമുക്കുമുണ്ട്. ചെയ്യാനുള്ളത് ഫലമിച്ഛിക്കാതെ കർമ്മം ചെയ്യുക- സ്നേഹിക്കുവാൻ പഠിക്കുക- ജീവിത പ്രേമം അമൃതമാണ്- ആത്മാവിനെ അനശ്വരമാക്കുന്ന നിത്യതയുടെ ദിവ്യപ്രഭാവം.

ആരംഭമായൊരു പുതുദിനത്തിൽ

വിവേക്. കെ
8 എ

മലകൾതൻ പിന്നിൽ നിന്നെത്തിനോക്കി
വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന സൂര്യബിംബം
മഞ്ഞിൻ പുതപ്പുമായ് എത്തീയുഷഃകാലം
സൂര്യന്റെ രശ്മികൾ വന്നടുത്തു
മേഘങ്ങളോടിക്കളിക്കുന്നു വാനിൽ
പക്ഷികൾ തൻ സൗരഭം പേറിയെത്തും
മാരുതൻ ദിക്കെട്ടും വീശിടുന്നു
പച്ചിലച്ചാർത്തിലായ് അങ്ങുമിങ്ങും
മഞ്ഞിൻ കണികകൾ മുറ്റിനിന്നു
പൂക്കളിൽ നിറയുന്ന തേൻ കുടിക്കാൻ
കാർവണ്ടു മൂളിപ്പറന്നു വന്നു
ഓലകളാട്ടി രസിക്കുന്ന തെങ്ങുകൾ
ആടിയുലയുന്ന വൻമരങ്ങൾ
വയലിന്നരികിലെ താമരപൊയ്കയിൽ
പലതരം പക്ഷികൾ പാറിവന്നു
മുപ്പെത്തി നിൽക്കും കതിർക്കുലകൾ
കാറ്റിനോടൊത്തു ചാഞ്ചാടിടുന്നു
മെല്ലെയുണർന്നു മനുഷ്യരെല്ലാം
വീടിന്നകത്തവർ തിരിതെളിച്ചു
ആലസ്യഭാവമകന്നു പോയി
ഓജസ്സു വീണ്ടും തിരിച്ചുകിട്ടി
പുലരിതൻ പുത്തനുണർവ്വുമായി
പലതരം പണികളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു
എന്നത്തെയും പോലെ ഇന്നും തുടങ്ങയായ്
ആരംഭമായൊരു ശുഭദിനത്തിൻ

ഗുരുവചനം

വിതയ്ക്കാം മാനവികതയുടെ വിത്തുകൾ

നിത്യചൈതന്യയതി

ആവിർഭാവം മുതൽ തിരോഭാവംവരെ കടന്നുപോകേണ്ടുന്ന ഒരു ഒഴുക്കിലാണ് ലോകം മുഴുവനും. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ഓഷധിയിലോ വനസ്പതിയിലോ മൊട്ടിട്ടു വരുന്ന അങ്കുരങ്ങൾ സാവധാനത്തിൽ വികസിച്ച് അഴകുള്ള ആകൃതിയെ വെളിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന നാമ്പുകളായി വരുന്നു. എത്രനേരം നോക്കിനിന്നാലും നാമ്പു വരുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് കാണാനാവുകയില്ല. ഇലച്ചാർത്തുവന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കുഞ്ഞുകുഞ്ഞു മൊട്ടുകൾ ഇലകളുടെ ഇടയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും, ചിലപ്പോൾ ഒറ്റക്ക് ചിലപ്പോൾ കുലകുലയായി. ആരെങ്കിലും തുറിച്ചുനോക്കുന്നത് അതിന് ഇഷ്ടമല്ലാത്തതുപോലെയാണ്. നാം ശാന്തമായി കിടന്നുറങ്ങുമ്പോൾ പൂമരങ്ങളും പൂച്ചെടികളും പ്രഭാത സൂര്യനെ സ്വപ്നം കാണുകയാണ്. പ്രഭാതത്തിലെ ആദ്യത്തെ ആലോലവായു വരുമ്പോൾത്തന്നെ വിടരാൻ പാകത്തിൽ പ്രായമെത്തിയ പൂക്കൾ കാത്തുനിൽക്കുന്നു. ഓരോ പൂവ് വിടരുന്നതും ഹൃദ്യമായ മന്ദഹാസം പോലെയാണ്. എന്നാൽ അവ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയില്ല. മലകളുടെ മുകളിൽക്കൂടി മഞ്ഞ് കയറിവന്ന് ഇലകളിലും പുഷ്പദലങ്ങളിലും വെണ്മയുള്ള തുഷാരബിന്ദുക്കൾ പതിപ്പിച്ചുപോകുന്നത് ഒരു ഉദ്വേഗവും ഇല്ലാതെയാണ്. അത്രയ്ക്ക് ശാന്തമാണ് പ്രകൃതിയുടെ ഓരോ വികാസശൈലിയും.

പ്രകൃതിയ്ക്ക് ധാരാളം സമയമുണ്ട്. എന്നാലും പൂവിരിയുന്ന കാര്യത്തിലും വിരിയുന്ന പൂവ് കൂമ്പുന്ന കാര്യത്തിലുമെല്ലാം കൃത്യമായ സമയനിഷ്ഠയുണ്ട്. ചെടികളിലും മരങ്ങളിലും ഇലയും പൂവും വരുന്നതുപോലെയാണ് ഈ ഭൂമണ്ഡലത്തിൽ ഋതുക്കൾ വരുന്നത്. ശിശിരം കഴിഞ്ഞാൽ വസന്തം വരും. വസന്തം എത്ര തന്നെ ആഹ്ലാദകാരിയാണെങ്കിലും ഓരോ വസന്തത്തിനുമറിയാം ഇനി പൂക്കളിൽ നിന്നും പഴങ്ങളും ബീജങ്ങളും വരേണ്ട സമയമാണെന്ന്. പൂവ് വിരിഞ്ഞപ്പോൾ അത് എത്ര നിശബ്ദമായിട്ടായിരുന്നോ, അതുപോലെ ഉച്ചവെയിലിൽ സമീരണൻ വരുമ്പോൾ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞ പൂവിന്റെ ദലങ്ങളെയെല്ലാം പൂവിന് വേദനിക്കാതെ തന്നെ കാറ്റിൽ പറത്തിക്കളയും. പിന്നെ പൂക്കളും വഹിച്ചുനിന്ന വേദനിക്കാതെ തന്നെ കാറ്റിൽ പറത്തിക്കളയും. പിന്നെ പൂക്കളും വഹിച്ചുനിന്ന ചെടികളും മരങ്ങളുമെല്ലാം അമ്മയെപ്പോലെയാണ്. അവരുടെ ഗർഭത്തിലിരിക്കുന്ന അടുത്ത തലമുറയെ കൊണ്ടുവരാൻ ചൂടുവേണം. അതുകൊണ്ട് ശരത്കാലം വരും. വർഷം വരുന്നതിനുമുമ്പ് വിളവെടുപ്പുകാലമാകും. പിന്നെയും വിത്തുകളെല്ലാം പുനരാവിർഭാവത്തിന് തയ്യാറാകുമ്പോഴേക്കും കടലിൽ നിന്നും കറുത്ത മഴമേഘങ്ങൾ ആകാശത്തിലേക്ക് പൊന്തിവരും. അപ്പോൾ മാത്രമേ മൗനം മഞ്ഞിക്കാറുള്ളു. ലോകം അറിയണം ആകാശത്തുനിന്നും കൃപാരസം വരുന്നുണ്ടെന്ന്. പത്തു ചതുരശ്ര ഗജം മുതൽ ആയിരം ചതുരശ്രമൈൽ വരെ പരന്നുപെയ്യുന്ന മഴകളുണ്ട്. ഭൂമിക്ക് മുഴുവനും ജീവനും പകർന്നുകൊടുക്കുന്ന സമയമാണത്. അപ്പോൾ മേഘങ്ങൾ പൊട്ടിച്ചിരിക്കും. ഇരുളു കീറുന്നതുപോലെ വൈദ്യുതി പ്രവാഹമുണ്ടാകും. മഴയെല്ലാം തീർന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഭൂമിയും കർഷകനും അടുത്ത പരിപാടിക്ക് തയ്യാറെടുക്കുകയാണ്.

ഭൂമിക്കും വേണം വിശ്രമം. മരങ്ങൾക്ക് എപ്പോഴും ഉടുത്തൊരുങ്ങി നിൽക്കാനല്ല ആഗ്രഹം. ഹേമന്തം വരുമ്പോഴേക്കും ഇലയെല്ലാം പൊഴിച്ചുകളയണം. പിന്നെ ഇലയില്ല, പൂവില്ല, കായില്ല, ആത്മാവിലെന്നപോലെ വൃക്ഷലദാതികൾ നഗ്നമായി നിൽക്കും. ഇത് മനുഷ്യന് പ്രകൃതി നൽകുന്ന മൗനത്തിൽക്കൂടിയുള്ള ഒരു സാധനാപാഠമാണ്.

പ്രകൃതി എങ്ങനെയാണോ ലോകസംഗ്രഹത്തിനായി സർഇജനത്തേയും പോഷണത്തേയും ഇരുളിനേയും പങ്കിട്ടുകൊടുക്കുന്നത്, അതുപോലെ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ, ഒരു വാക്കു പറയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ വാക്കി

നുള്ള ആശയത്തിൽ സ്ഫുരിക്കാതെ നാവിൽ നിന്നും ശബ്ദധോരണിയോടുകൂടി വഴുതിവീഴുകയില്ല. എന്നാൽ, പ്രകൃതിയിൽ കുമിളകൾ പൊടുന്നനെ വന്ന് വിടർന്ന് നശിച്ചുപോകുന്നതുപോലെ കൊച്ചുകൊച്ചു മനസ്സുകൾ ജീവന്റെ ഒരു തുടിപ്പുമായി വന്ന് ഏറെയൊന്നും ലോകത്തിന് സംഭാവന ചെയ്യാനില്ലാതെ കടന്നുപോകുന്നു.

എന്നാൽ, കടലിൽ കിടക്കുന്ന ജലത്തെ സൂര്യൻ ആവിയാക്കി മലമുകളോളം എത്തിച്ച് തണുപ്പിച്ച് വർഷപാതമാക്കി കർഷകന്റെ തോട്ടത്തിൽ സേചനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഈ പ്രപഞ്ചസംവിധാനത്തെ നോക്കിക്കാണുന്ന ചില മനുഷ്യനക്ഷത്രങ്ങൾ സൂര്യതേജസ്സോടുകൂടി ഇടയ്ക്കും മുറയ്ക്കും വരാറുണ്ട്. സൂര്യൻ എങ്ങനെയാണോ പ്രഭാതം മുതൽ പ്രദോഷം വരെ താൻ ചരിക്കുന്ന വഴിയിലുള്ള ലോകത്തെ മുഴുവനും കണ്ട് കർമ്മസാക്ഷിയായി ജനത്തെ ഉണർത്തിയും ഉറക്കിയും പോകുന്നത്, അതുപോലെ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ പ്രകാശം നൽകുന്ന മഹാതേജസ്വികൾ നമ്മെ ഉറ്റുപാർത്തിരിയ്ക്കുന്നു. നാം പറയുന്ന വാക്കും കാണിയ്ക്കുന്ന കോലാഹലവുമെല്ലാം അറിയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ, നമ്മുടെ അന്തരാത്മാവിൽ ഊറിക്കൂടുന്ന ആശങ്കകളെപ്പറ്റിയും അഭിലാഷങ്ങളെപ്പറ്റിയും വൈകാരികതയെപ്പറ്റിയും ഭയഭീതികളെപ്പറ്റിയുമൊക്കെ ഈ ലോകപാലകന്മാർ ശ്രദ്ധവാന്മാരാണ്. ജനനം മുതൽ വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ച് മരണമടയുന്ന സ്വന്തം മക്കളെ ഒരു നിമിഷത്തേക്കുപോലും മറക്കാതെ അമ്മ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയോ അതുപോലെയാണ് നമ്മുടെ ലോകപാലകന്മാരും. അവർ ഈ ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ കോണിലും എല്ലാ കാലത്തും ഏവർക്കുംവേണ്ടി അവരുടെ പ്രകാശം ചൊരിയുവാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നവരാണ്. അവരിൽ നമുക്ക് നമ്മുടെ മാതാവിനെയും പിതാവിനെയും കാണാം; ഗുരുവിനെയും സഹോദരനെയും കാണാം; സുഹൃത്തുക്കളെയും സഖാക്കളെയും കാണാം. നാം ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ അവർ നമ്മുടെ സ്വപ്നത്തിൽപോലും പ്രവേശിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അയൽക്കാരോട് തോന്നിയ പാരുഷ്യത്തെപ്പറ്റി ഉള്ളിൽ വ്യഥയുണ്ടാക്കുന്നു. വീടുകളിൽ നിഷ്കളങ്കരായി ഉറങ്ങുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ നാളെയെ ഓർത്ത് കരുതലുകൾ ചെയ്യുവാൻ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഗ്ലാനമായ മുഖങ്ങൾക്ക് നല്ലവാക്കിന്റെ ഉത്സാഹം പകർന്നുകൊണ്ട് മുഖത്തും ഹൃദയത്തിലും ആത്മാവിലും ആഹ്ലാദം ചൊരിയുവാൻ നമുക്ക് പ്രേരണ നൽകുന്നു. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത് ഋഷിമാരാകാം, മാലാഖമാരാകാം, പ്രവാചകന്മാരാകാം, തഥാഗതമാന്മാരാകാം, രക്ഷകനാകാം, ഭഗവാനാകാം. മൗനം ഭേദിച്ച് ലോകോപകാരത്തിനായി, ലോകത്തിന്റെ അനുശാസനത്തിനായി അവർ ഗാഥകൾ പാടിയിട്ടുണ്ട്. നമുക്ക് വേദങ്ങളിൽ അവയെ സൂക്തങ്ങളായി കാണാം. പഴയ നിയമത്തിൽ സങ്കീർത്തനങ്ങളായി കാണാം; കവികളുടെ വശ്യവചസ്സായിട്ട് കേൾക്കുന്നുമുണ്ട്.

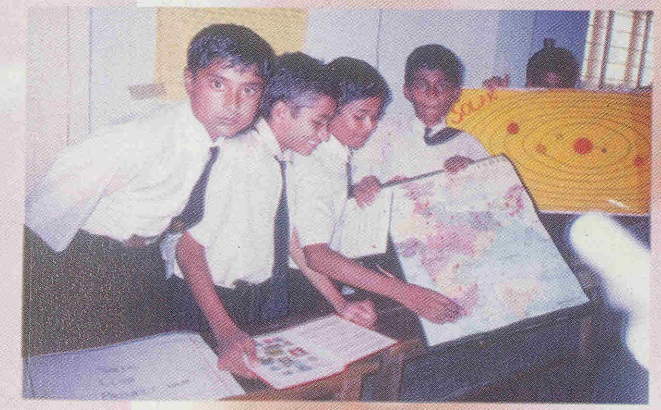
ലോകത്ത് ആരുമില്ല അനുശാസിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരായി എന്നാൽ ഉപനിഷത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ 'കാതുകൊണ്ട് കാതിനെ കേൾക്കുന്നില്ല, കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ണിനെ കാണുന്നില്ല, മനസ്സുകൊണ്ട് മനസ്സിനെ അറിയുന്നില്ല'. എല്ലാ കാതിലും ധ്വനിമയമായ ശബ്ദത്തിന് അർത്ഥമുണ്ടാക്കിത്തരുന്നത് ഒരേയൊരു വക്താവാണ്. എല്ലാ കണ്ണുകൾക്കും ദർശനസാഫല്യം ഉണ്ടാക്കിത്തരുന്നത് ഒരേയൊരു അറിവിന്റെ പ്രകാശമാണ്. കുഞ്ഞുങ്ങൾ ആർത്തുമേളിച്ച് ഓടിക്കളിയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ വൃദ്ധപിതാവിന്റെയുള്ളിൽ ഉണർന്നുവരുന്ന പ്രാർത്ഥന അവനോ അവളോ കേട്ടില്ലെന്നുവരും. അങ്ങനെ സംസാരമുളവാക്കുന്ന ശബ്ദകോലാഹലം നമുക്ക് വേറൊരു മൗനമുണ്ടാക്കുന്നു. അറിയേണ്ടത് അറിയേണ്ട കാലത്ത് അറിയാതെ പോകുന്നെന്ന മൗനം; ചെയ്യേണ്ടത് ചെയ്യേണ്ട കാലത്ത് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ലായെന്ന സ്തംഭനം. എന്നാൽ ഒരിയ്ക്കൽ ആകാശത്തുനിന്നും ഭൂമിയിൽ വീണുപോയ ജലം പുനരുജ്ജീവനത്തിന്റെ നനവു തരാതിരിക്കുകയില്ല.

നമുക്ക് എത്രയെത്ര അവസരങ്ങളുണ്ടായാലും നാം കേൾക്കാതെ വിട്ടുപോയതെല്ലാം പിന്നെ ഓർമ്മയുടെ തീരത്തുവന്ന് അലതല്ലുമ്പോഴേക്കും പ്രായമേറെയായി, ശരീരം ക്ഷീണിച്ചുപോയി, ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് ശക്തിയില്ലാതെയായി, ബുദ്ധിക്ക് ക്ഷയമായി. പശ്ചാത്താപത്തോടെ നോക്കിനിൽക്കുമ്പോൾ രോഗം വരുന്നു. രോഗത്തിന് വിട്ടുവീഴ്ചയില്ല. അതു വന്നിരിയ്ക്കുന്നത് ഇഹലോകത്തുള്ള നമ്മുടെ അവസരം അവസാനിക്കുന്നു എന്നു പറയാനാണ്. ഇതിനെല്ലാം ആയിരമായിരം ഉദാഹരണങ്ങളോടുകൂടിയാണ് വേദോപനിഷത്തുക്കളും പഴയ നിയമവും സൗരാഷ്ട്രരുടെ ഗാഥയും ബുദ്ധന്റെ തിരുവാണികളും ഗീതയും സുവിശേഷങ്ങളും നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത് ആകെ നഷ്ടമായിപ്പോകുന്നില്ല. ആയിരംപേരിൽ ഒരാൾ ആ അനുശാസനം അറിയുന്നു. നല്ല കൃഷിക്കാരൻ തോട്ടത്തിൽ നിന്ന് യഥാകാലം വിത്തുകൾ ശേഖരിച്ച് അറയിൽ വയ്ക്കുന്നതുപോലെ മാനവികതയുടെ മൂല്യങ്ങളെ ഭദ്രമായി ശേഖരിച്ചുവെയ്ക്കുന്ന സന്മതികൾ നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ട്. അതിൽ ഒരു സന്മതി നാം തന്നെ ആയിക്കൂടെന്നില്ല. അതിനുള്ള ക്ഷമയും സാവകാശവും ശ്രദ്ധയും അനുസരണവും വിവേകവും ധൈര്യവും നമുക്കുണ്ടാകട്ടെ.

അഭിമാന നിമിഷങ്ങൾ..

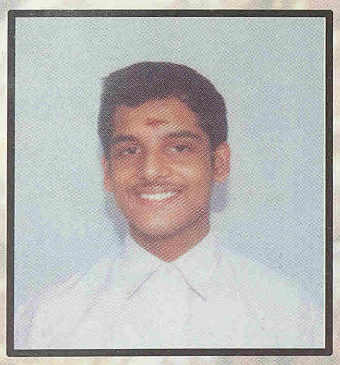

ACTIVITIES

Time To Relax

Master Akshay U.
IInd Prize English Extempore speech

STATE WINNERS

Master Dhanoop
Kalaprathibha of the year 1999 and
Special prize award winner of the year 2000

Master Aswin
Ist Prize, Mridangam

Jishnu's World

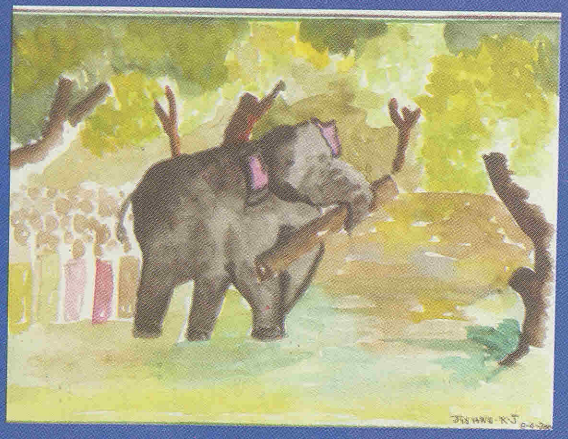

Jishnu, Student of 5th standard, has got creative imaginations and ideas about the world around him. He has got a wonderful sense of colour and shapes. These pictures proclaim the God given gift of his creativity.

Together with Nature

...at buterfly garden , Peechi

...at Silant valley

...at Peacoke sanctuary, Choolannur

...at Meenvallam

...at Attapadi

...at Attapadi Adivasi village

...at Parambikulam, Dr. S ukathan takes class

...at Parambikulam

HIGH SCOOL

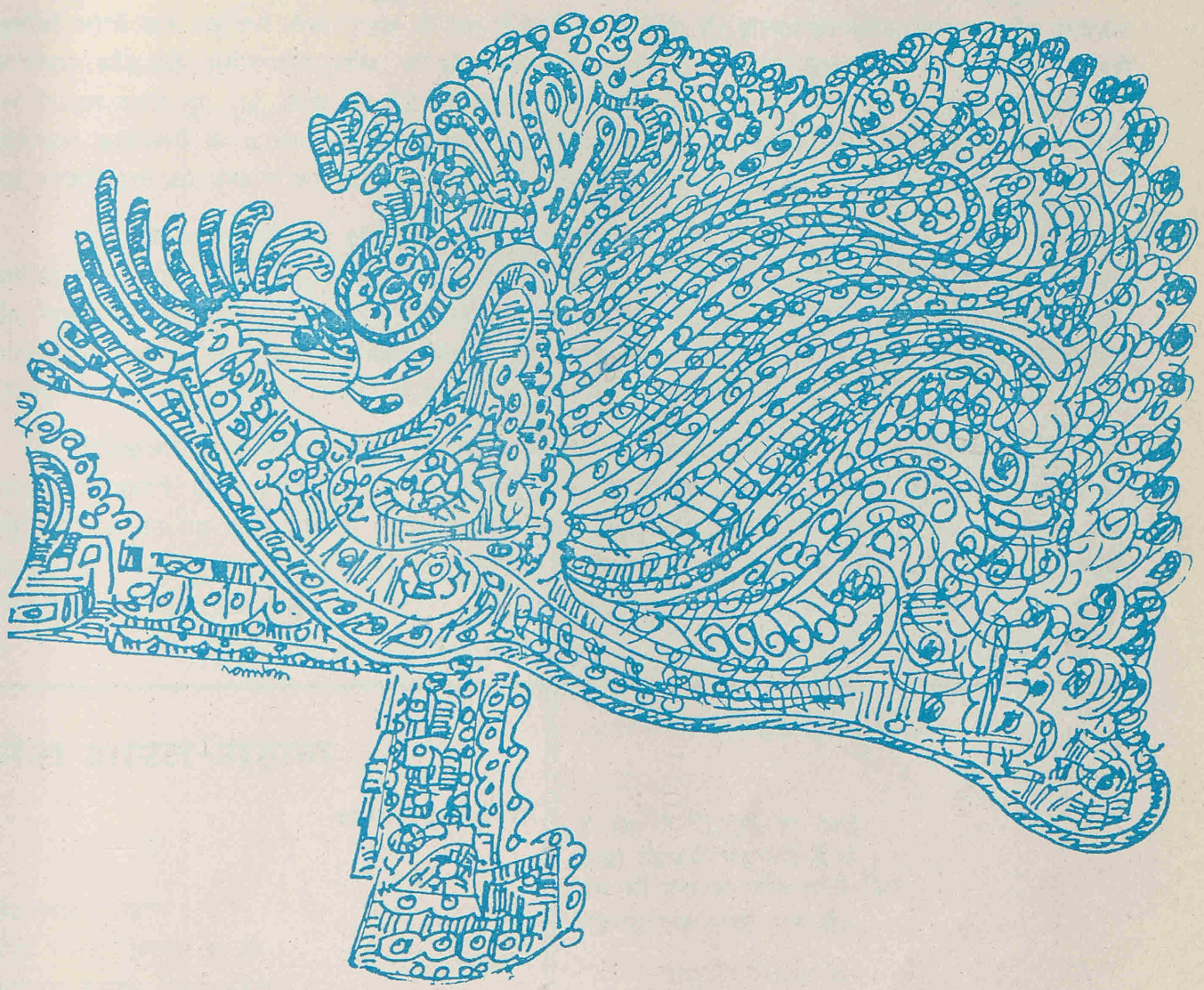

L.P.SECTION

PRAYER HALL & LIBRARY

हिन्दी & संस्कृत

चलचित्र का प्रभाव

समाचार पत्र, सिनेमा और दूरदर्शन जैसे जनस्पर्क के माध्यम लोगों के विचारों अैर अनुभूतियों को करोडों लोगों तक पहुँचाने वाले वाहक के रूप में परिणत हो चुके हैं। शायद आजकल सिनेमा और दूरदर्शन ने जबान और बूढे, अमीर और गरीब, स्त्री और पूरह सब पर अपना अधिकार जमा कर रखा है। आराम कुरसी पर विश्राम करते हुए वृद्ध, सोफे पर बैठे हुए युवक, हरे भरे धास भरे मैदान में लेटते हुए दर्शक टि. वि. पर होनेवाले कार्यक्रमों का आनन्द लूटना आजकल एक सामान्य दृश्य सा हो गया है। फिर भी टि. वि. सिनेमा की लोकप्रियता को कम न कर सकता।

तकनीकी और मनोंरजन की दृष्टि से बहुत उन्नति कर चुकी हैं। फिलमी निर्माता फिलमी माध्यम से करोडों लोगों तक अपने विचार बहूँच सकते हैंय बच्चों ओर युवकों के मन में यह भाव पैदा करना चाहिए कि सिनेमा के उद्देश्य सिर्फ मनोरंजन नही होना चाहिए, बल्कि झान का विस्तार भी होना चाहिए। बैझानिक, सांकृतिक बिषयों, सामाजिक आर्थिक बिषयों आदि पर फिलम दिखाने कि आयोजना भी होना चाहिए जिरारो देश के नवयुवकों को ज्यादा भलाई ही।

आजकल फिचर फिलम बूरि बासनाओं की पूर्ति करने के हेतु बनती हैं। उन फिलमी कहानियों में लालय, मद्यपान, हिंसा आदि दिखाये जाते है जो दर्शकों के मन को बरबाद करके ही छोडते हैं। इसलिए हर एक नागरिक का यह कर्तब्य है कि वे फिल्मी निर्माताओं पर प्रभाव डाले कि वे ऍसी फिलमी ही बनाऐं और दिखाएँ जो बच्चे, युवक और युवतियों के मस्तिष्क के विकास में सहायक रहें और मानव को मानव की तरह रहने या जीने केलिए बाध्य करें।

अनुप, एम.

मेरा भारत-महान

अबिन. के. तोमस।

मेरा भारत महान ।
देखो भारत कितना सुन्दर ।
सचमुच इसका प्यार अनेखा ।
मेरा भारत - सबको प्यार ।।

भारत तो सबसे ऊँचा ।
भारत हैं सबसे सच्चा ।।
मेरा भारत पुण्य भूमि ।
भारत ने पैदा किया है ।
गान्धी नेगरु आदि को ।
भारत देको बहुत सुन्दर ।।
आओ मिनकर गायों हम
भारत का जय गान ।।

सदगुण

विवेका के

रंगबिरंगी तितली को देखो ।
देखो कितनी मेहनती है वे ।
हम भी उस से सीखना है कि।
मेहनत एक एच्छा गुण है।

बापुजी ने कहा था ।
सदा सत्य बोलो सन्तानों
सत्यनिष्ठा करने से हम
ईश्वर की सेवा करते ह।

दशप्रेम भी ऍसा गुण है
अवश्य होना है जीवन में
जन्म देशा की पूजा करना
उतनी बडी सदगुण है जगमें

सब जिवों को आदर करना
माँ-बापों को बुजा करना
से सब भी कुछ एच्छे गुण है
थे अनुसार करना एक कर्म है

आज के युवको की रामस्यायें

रहि सच है कि भाविकाल में भरणचक्र पर आज के युवकों के हाथ होने चाहिये। आज के विद्यार्थी कल के नागरिक है। यह कहावत तभी सच निकलाता हे जब हम अपना चरित्र दूटते हैं। इसीलिए, कल की, या आज की बडती हुई समस्यावों पर हम, युवकों के नामों का दोष हो रहा हैं। सारी पीठी पर हताशा का कागज चिपका देना, उनकी समस्याओं कों रोगबाधित आँखों से देखने जैस है। उनकी स्थिति को रंगीन चशने से देखने से न सत्य का पता लग सकता है और न तथ्यपूर्ण विशलेषण हो सकता है। ऐसा करने से हम एक रंतीलि दृष्टिकोण से हीं देख सकते हैं।

युव पीढी की आकाँक्षाओं से उत्पन्न आशाएँ और अपेक्षाएँ उतनी ही मुखर और निराशाजनक होति हैं, जितना कि उनके रेत के भावन की भाँति ढहजाना। अगर युवकों को अपनी समस्यांओं का समाधान नहीं मिला तो उन्हें टूटता हुआ बर्तमान और निराशाजनक भविष्य ही दिखाई पडता है ।

हमारा यौवन जीवन के एक नाजुक दौर से गुजर रहे है। हम बचपन के किलो के बाहर आकर योवन के बगीचे में बहुँचे है। बीते हुए सभी दिन हम किले में चुपचाप बैठे रहे। अब हम ऐसे बगीचे में है जहाँ दो तरह के फूल हैं। एक तरफ शाँति, स्नेह, परिश्रम, सत्य, विजय आदि सदगुणों के सफेद फूल। दूसरी तरफ अक्रम, दुर्बिचार, अलसता आदि दुष्ट गुणों के काले फूल। यही सच हैं कि काले फूलों को ज्याता गन्ध होता है। वे सुगन्ध हमें ज्यादा आकर्षित करके बुरे चाल में फैंसाते हैं। अगर हम युवक एक बार उस दुष्ट सुगन्ध की चाल में फेंस गये तो इससे निकलना मुशिकल हैं।

सच्चे भुलों को सुनकर आगे बढने से हमें एक रल मिलेता। बही है जय, सिन्दर्य और सद्रगुण का रल। नेकिन उसे पाना बडी मुशिकल है।

तरुणों की अनेक प्रकार की समस्यायें है। टैगोर की होम कर्मिग में कहा है कि बच्चे जैसा व्यवहार करनेवाला युवक मुक्ख्य होता है और जो प्रैढ जैसा व्यवहार करता है। उसे उद्रथत कहा जाता है। युवको कों डराने बाली एक समस्या है विद्यार्थी राशष्ट्रिय। यह तो विद्यार्थीयों से अच्छे नेताओं को चुनने में सहायत करता है। लेकिन यह गुण से अधिक दोष बन जाता है। अमित विद्यालय राष्ट्रियथा सिर्फ एक विद्यार्थी को पढने में एकावट लाता है लेकिन विद्यालय अंतरिक्ष को ही हिला लेता है।

सच्ची और अच्छी शिक्षा मिलने से समस्यातें दूर होती हैं। एकता और सहिष्णुता हि युवक के मन में होना आवश्यक हैं। देश का प्रेम, सत्यलनथता, कुलीनता आदि भी होना जरूरी हैं।

भारतीय झंण्डे के तीन रंगों को देखकर हमें प्रण लेना है कि
हम, भारत के युवक,
अच्छी तरह पढकर,
सद्रगुणें कों अपनाकर
सभी आदर्शों को पालकर
आगे बढेंगो और भारतीय
झण्डे को ललाचाते रहेंगें।

विनीत वि. पि.

पुष्पवाटी

गृगस्य पुरतः पश्म
एका सुन्दरा वाटिका ।
मन्दारमल्लिकाधैः सा
देवोद्यानसमा सदा ।।

नीहार वसनं धृतवा
कुसुमैश्च विभूषयन् ।
वाटिके भासि सदात्वं
नायिकेव विभषिता ।।

कीटानां षट्पदादीनां
विहाराड्क णमेवत्त् ।
विरागिणं दुखितं च
सन्तोषयति स सदा ।।

सिवसानकरन मेनोन. बि.

विद्यार्थी और राजनीति

जो विद्या प्राप्ति का इच्छुक है वही विद्यार्थी हैं। मानव जीवन में वि/द्यार्थी का कर्तब्य विदया प्राप्त करना ही है। इसलिए विद्यार्थी को अपना कर्तब्य पर पूरा ध्यान रखना चाहिए।

आज भारत गणतंत्र राष्ट्र है। जनता अपने प्रतिनिदियों का चुनाव देति हैं। वे ही जनता की भलाई केलिए शासन करते हैं।

आज के विद्यार्थी ही कल का नागरीक है। और उन्हें राजनैतिक बातें का झान होना अनिवार्य हैं। पर खेद की बात है कि उसका संचालन भारि आपन्नि की ओर ले जाती है। हर एक राष्ट्रिय पार्टि अपने विद्यार्थियों को उसमें भागा लिया करते हैं। जैसे कोग्रज, बि.जे.पि., सि.पि.ऐम. आदि समान रूप से विद्यार्थियों को राजनैतिक बातों की ओर खींच लेते हैं। के.एस.एफ.आई,ए..बि.वि.पि. आदि ऐसे विद्यार्थी संधटन है। अपनी अपनी पार्टी के निर्देशानुसार छोटी सी छोटी बातों केलिए भी पढाई छोडकर आनदोलन चलाते है। उनके फलखरूप हमें कई अध्ययन दिन होते हैं। विद्यार्थी, पार्टी नेता का खिलौना बन जाता हैं।

साक्षरता की बात में केरल भारत के अन्य प्रांतो की अपेक्षा बडे आगे ही हैं। विद्यार्थीयें की राजनैतिक अवस्था बडी शोचनीय हैं। जो नेता कहते हैं। उनपर विश्वास करके विद्यालयों में मना हैं। पर सद उद्देश्य से होना चाहिए। विद्यार्थीयों को अपनी राजनिति के अनुसार विद्यालय के क्षेत्र में मार - पीट, खून बहाना, पढाई छोडना आदि बुरा, प्रभाव छोडना चाहिए। विद्यार्थीयों को भलाई और बुराई की बातो को ग्रहण करके आगे बढना चाहिँ और राष्ट्रिय पार्टी का खिलौना नहीं हौना चाहिए।

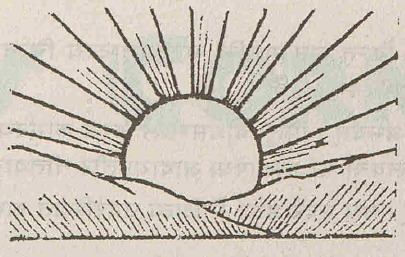
अश्विन तंकचन

सूर्योदयः

विभाति सूर्यदेवोदयं
उदयाचलमर्तके
सर्वैशामापि लोकानां ।
चैतन्याय प्रकल्यते ॥

प्रसन्नवदना प्राची
सिन्दूरारूणकोमला ।
दृश्यते दिनलक्ष्मीस्च
सम्यगाहलाद पारदायिनी ॥

कर्म चार मते सर्बे
जनो धर्म पराणा :
भ्रमरा मधुलोलुपा :
सूक्तं सम्यक् स्मरन्निब ॥

नीडान्निग्रत्य
डयन्ते स्वैरभणडजा : ।
मृगाश्चरन्ति
वीतशाड्कमनाकुला :॥

विकसन्ति च पुष्पाणि
तदा सुर्यशुभिर्नवै : ।
झड्कारेणोपडाच्छळि
भ्रमरा : मधुलोलुपा : ।

सूर्यदेव भवामेवं
उदेति हि दिन् प्रति ।
जीविता प्राणारक्षार्य
अहो भर्मरति सताम् ॥

शिवशङ्करन् मेनोन

राधवस्य सुह्रद्बन्धं

सीताराम एन. जे.

कास्मिंश्चित् जनपदे अमृतवार्षिणी नाम बूरी आसित् । तस्मिन् ग्रामे एक बालः वसतिस्म । सः अजपालः आसीत् । तस्य नाम राधवः इति। कदाचित् सः अजानाम् पालनार्थ वन अगच्छत् । मर्ग मध्ये सः एक बाल दृष्टवान् ।

बालम् दृष्टदा राधवः तम् अपृच्छत - राधव - तव नाम किम्?

बाल - मम नाम माधव इति ।
राधव - मम नाम राधव ।
माधव - त्वं अत्र कि करोषि?
राधव - अहं एक अजपाल । अजानां पालनार्थ अन्न आगच्छामि। त्व अन्न कि करोषि ?
माधव - अहं शक्तिनगरात् मम मातुलं द्रष्टुं अन्न आगच्छामि ।
राधक - तव मातुल : का ?
माधव - अमृतवर्षिणी नाम ग्रामस्य आधिप : सः।
राधव - कि लोकनाथ : तव मातुल : भवति ।
माधव - आम्. सः, मम मातुलः भवति ।
किं त्वं मम मातुलं जानासि ।
राधवः - जानामि । अहमापि अमृतवर्षिणयां वसामि ।

ते अन्योन्यं मित्रो अभवताम् ।

एकस्मिन् दितसे राधवः पालनार्थ वनं अगल्छत् । तत्र एकः व्याघ्र : साहस राधवस्य शरिरे निपतत् राधवः उच्चेः माधव इति आकोशात् । तत् श्रुत्वा माधवः शीघ्रं तत्र अगष्छत् । माधवं दृष्टदा त्याघ्रः तस्य समिपे अपतत् ।

राधवः सत्वरे एकं पाषाणाखण्डम् व्याघ्रस्य शरीरे अक्षिपत। व्यावरः कोपात् माधव अधिक बलाक्त्कारं अकरोत् । तत् दृष्ट्दा राधवः माधवस्य रक्षाणार्थ ब्याघ्रस्यरोपरि एकं अपि पाषाणाखण्ड अक्षिपत् । ब्यांघ्र : कोपावेगात् राधवस्योपरि उत्पतत् । व्याघ्रस्य बलात्कारेण राधवस्य मृत्युः अभपत् ।

तत् दृष्ट्दर माधवः उच्छैः विललाप तत् श्रुत्वा जनाः तत् शीघ्र आगच्छन्। तै राधवस्य मृतशारिरं अपश्यत् राधवः सुह्रदः प्राणान् रक्षितु स्वप्राणान अत्यजत् ।

आपादि मिनम् मित्रं।
यः अन्यजात्युदभवो पि सन् व्यसन्न स्याद् सः एव सुद्धद्।

एक दिन : - एक स्मृति :

के। वि। सुब्रमनियन्

अहं अतिव चपलः इति पितरो वदतः। अहं सुपुत्र एव इति अहं मन्ये। किन्तु तत् नपूर्णतया वक्तु शाक्यं एकं संभव मम मनसि आगच्छिति।

तस्मिन् सुदरसन्धयायों अहं मम पिताच अस्माकं ग्टह समीपे वर्तिन्यां नदीदीरे गच्छन्ते आस्तां। अस्तमय सूर्यस्य अरुणीमा नदी तीरं मनोहरं करोतिस्म मम युतकस्य अन्तकस्य अन्तर्भगो एकं कन्दुकं रहसि पितरं आझात्वा दुहात् एव निक्षीपन् आसम्।

यदा नदीतीरं आगतं तदा अहंसदुकं बहिः आदाय भूमे अक्षिपतः पादेन तं ताडयति स्म । एतत् अपि रपितरं अझात्वा एव। यदा पिता पितरं अपश्यत् तस्मिन् क्षणे एव अहं कन्ज्दुकं शाकत्या अताडयत् । तत् नदीं अपतत् । अहं पितुः हस्तात् मम हरतं मोचयित्वा कन्दुक मार्गण अचावत् ।

नदी अकिशावत्या सरति सम। किन्तु मम मनसि कन्दुकनष्टस्य चिन्ता एव आसीत् । सरत्यां नद्यां चिन्ता विना अहं पतितवान्। नदी तरझग हरतेः मां स्वीकरोति स्म

एतत् सर्व क्षणमत्रेण रांभवितं अभवत् । पितुः बोधमण्डले अस्य कार्यस्य गौरवं प्राप्तावसरे अहं नद्यांन अतिदूरं सच्चरन् आसीत्। सः तस्मिन् क्षणे नदीं अपतत् ।प्लवन्तै मां हस्ताफ्या आदाया तीरं नीतवान्।

अहं यथेष्टं जलं पिबन् आसीत् । मम उदरे हस्तं निक्षित्य उदरेस्थितं सर्व जयं मुखात् बहिः नीकवान्। अबोधाव स्थायां प्राप्तं मां शीघ्रमेव आतुशायय् नितवान्।

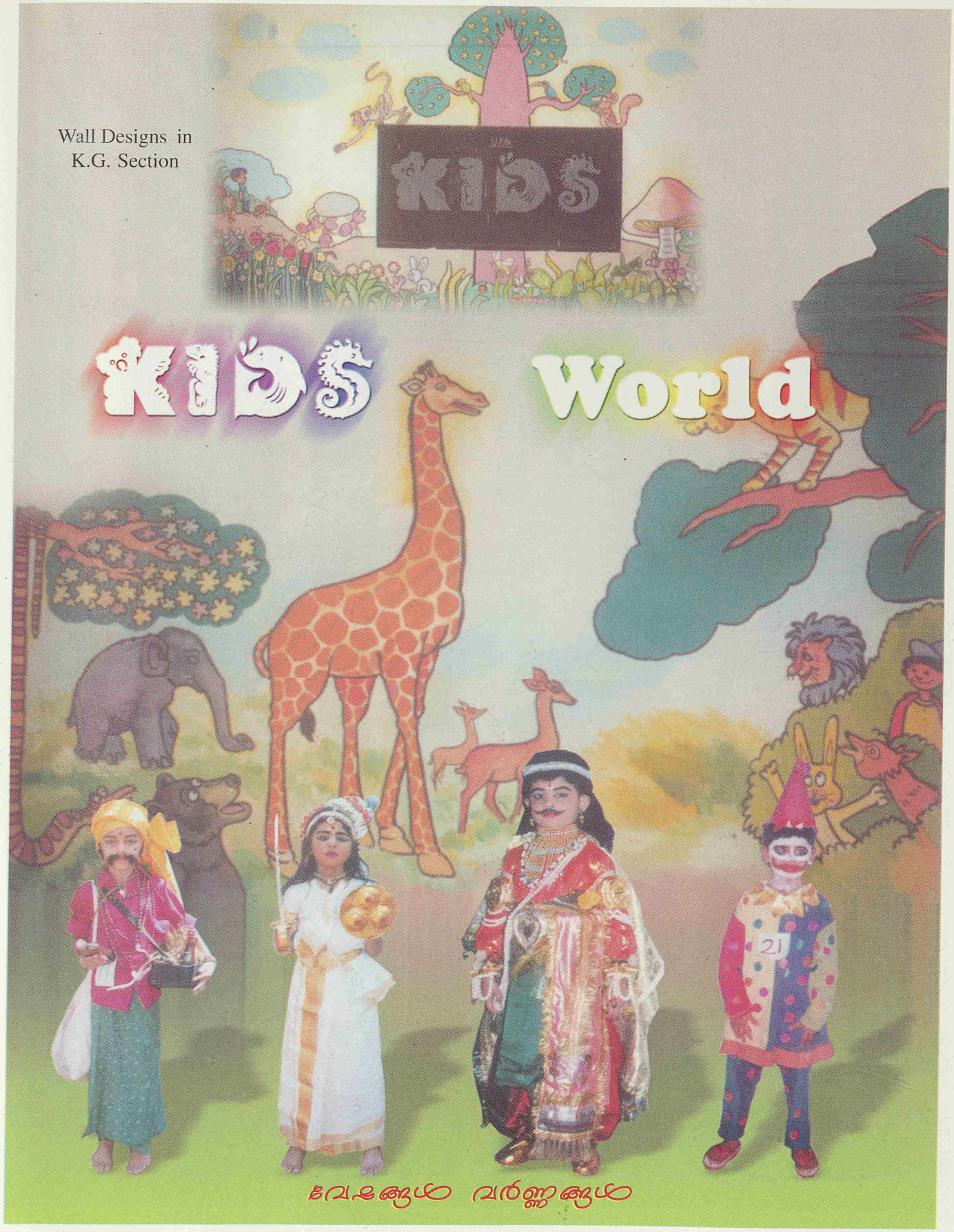
ततं दिनम् मम् स्मृतिमण्डले रादा आगच्छति धन्यवादः

KIDS CORNER

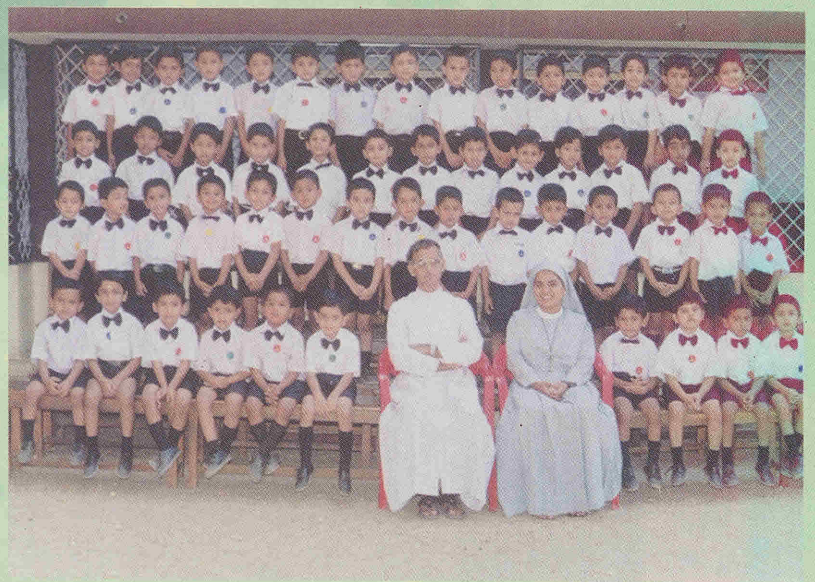

Wall Designs in
K.G. Section

LKG-A Class Teacher-Kamala Narayanan.

LKG - B Class Teacher - Sr. Seby Maria

UKG -A Class Teacher-Sr.Mareena

UKG - B Class Teacher- Sr. Stephin

I - A Class Teacher-Sreelatha P

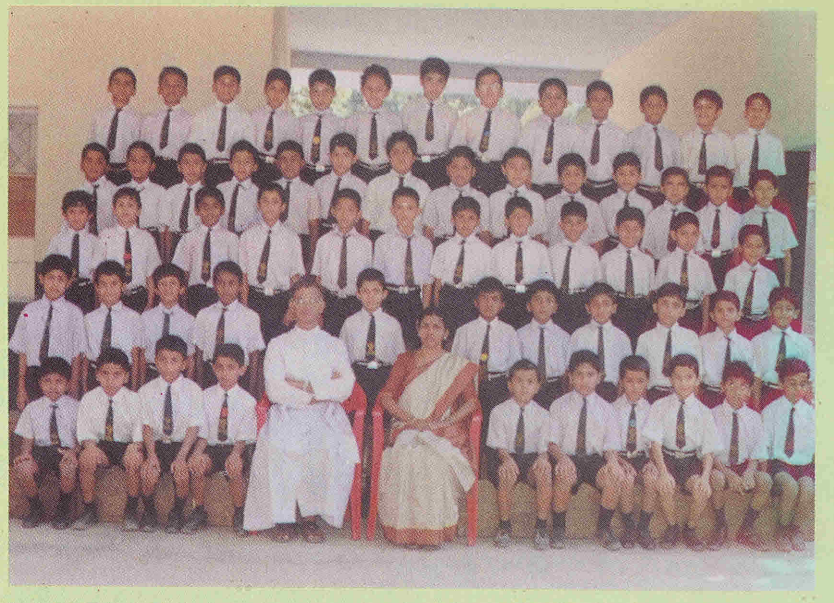
I - B Class Teacher - Kusuma Harikrishnan.

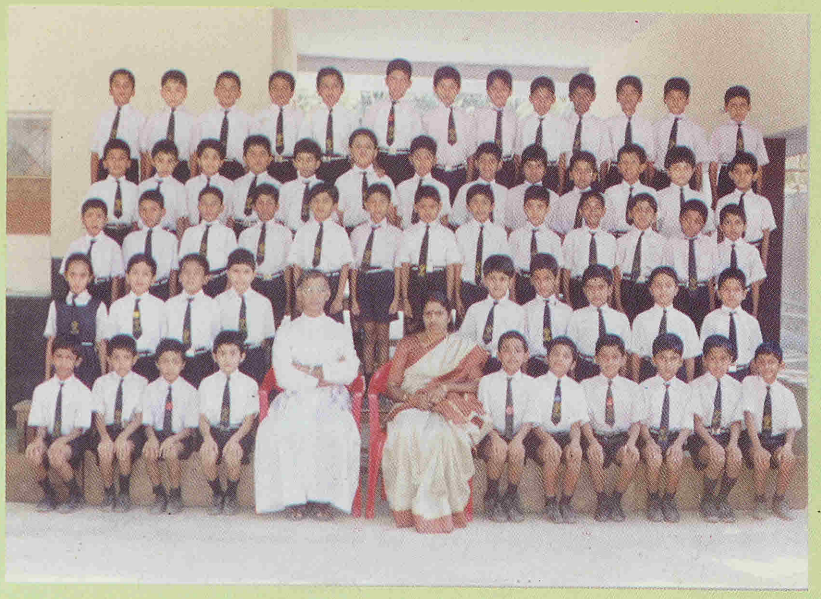
II - A Class Teacher-Sathyavathy M.M.

II - B Class Teacher- Darly Jacob

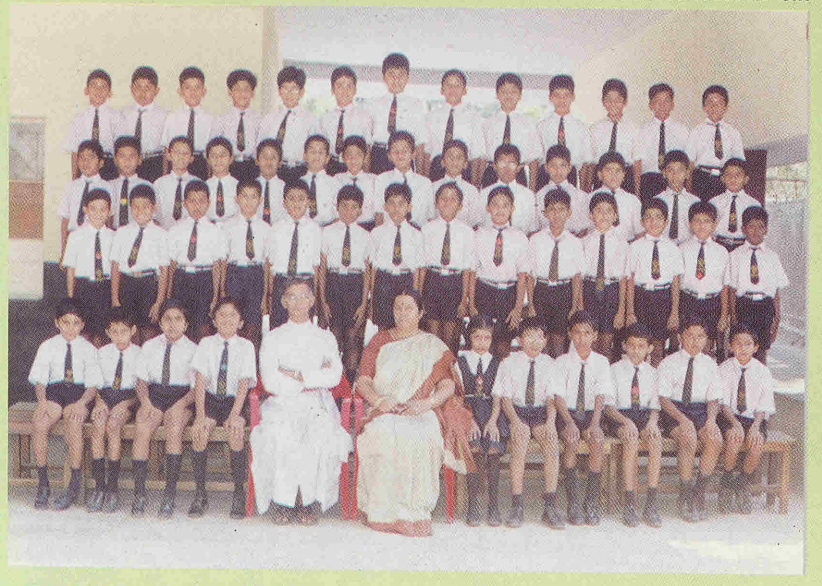
III - A Class Teacher-Prasanna Kumari P.

III - B Class Teacher - Sobhana Murali

IV - A Class Teacher-Durga Raghu

IV - B Class Teacher- Devi Mukundan

TOMY

Jeeth Joseph
IV-A

Tomy was circus elephant. His manager loved him very much. He lived happily in the circus tent. He got a lot of food from the manager. People enjoyed his circus and gave him bananas and Jaggery. Once he wished to see the outside world. He told his ambition to the circus manager. The manager asked tomy "Tomy, are you sure that you will be happy in that way". Tomy said "Why? of course". Manager said of you are happy in that way, I will let you free". Tomy was very happy. Tomy imagined that on his way he will meet his old friends parents etc in the forest. He dreamed about his parents that they will be very happy seeing him. Tomy was let free on his way he saw bullock carts, lorries, buses etc. He exclaimed why there were no animals. At last he reached the forest. On his way to the forest he was captured by some men. They used Tomy for pulling logs. Tomy thought that how cruel they are they have no love for the nature.

One day he over heard the men's voice. They said we will kill the little elephant and take its tusk we will get good money. Tomy was frightened. He remembered the circus life peacefully. He managed to get in to the circus herd. Tomy never wanted to go out in the world.

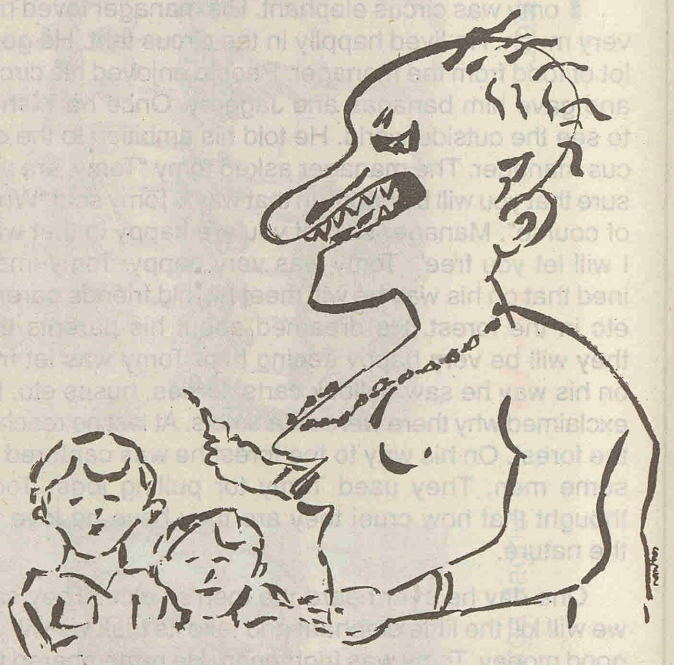

Vishnu Tharavath
IV-B

The God is with us,
But we can not see him;
If we have trust in God,
We can see him
This world is made by God,
And we are also made by God;
We can do nothing,
If we have fear of the Devil,
God will save us from the Devil;
We can do every-thing,
If we have faith in God.

അഹങ്കാരിയായ മന്ത്രവാദിനി

അനിസ് എം. അൻസാരി
4 എ

ഒരിടത്ത് ഒരു മന്ത്രവാദിനി ഉണ്ടായിരുന്നു. ദുർമന്ത്രവാദിനിക്ക് തന്റെ മന്ത്രശക്തിയിൽ വലിയ അഹങ്കാരമായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ആ രാജ്യത്ത് ഒരു പാവപ്പെട്ട കുടുംബമുണ്ടായിരുന്നു. ആ വീട്ടിൽ അസീസ് എന്നൊരു ആളുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്ക് രണ്ടു മക്കളുണ്ടായിരുന്നു; റഫീഖ് എന്നും ജാഫർ എന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ പേര്. റഫീഖ് മൂത്തതും ജാഫർ ഇളയതും. ദുർമന്ത്രവാദിനി എത്ര മായാവിയെ വേണമെങ്കിലും സൃഷ്ടിക്കും. ആ രാജ്യത്തുള്ള കുറേ പേർ മന്ത്രവാദിനിയെ ഓടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ അവരുടെ മന്ത്രം കാരണം അതു സാധിച്ചില്ല. റഫീഖും ജാഫറും മന്ത്രവാദിയെ കൊല്ലാനുള്ള വിദ്യ ആലോചിച്ചു. പക്ഷെ ഒന്നും പിടികിട്ടിയില്ല. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം മന്ത്രവാദിനി ഇല്ലാത്ത സമയം നോക്കി അവർ മന്ത്രവാദിനിയുടെ കുടിലിൽ ഒളിച്ചിരുന്നു. പാതിരാത്രിയായപ്പോൾ മന്ത്രവാദിനി വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി. മന്ത്രവാദിനിയുടെ ദുഷ്ടശക്തിയും ജീവനും കഴുത്തിൽ കിടക്കുന്ന മാലയിലാണെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായി. മന്ത്രവാദിനി ഉറങ്ങിയപ്പോൾ അവർ ആ മാലയെടുത്ത് തീകുണ്ഡത്തിലേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. മന്ത്രവാദിനിയെ കൊന്നത് റഫീഖും ജാഫറുമാണെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ രാജ്യത്തെ രാജാവ് അവർക്ക് ധാരാളം സമ്മാനങ്ങൾ നൽകുകയും അവരുടെ ധൈര്യത്തെ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു റോസ് പൂവിന്റെ കഥ

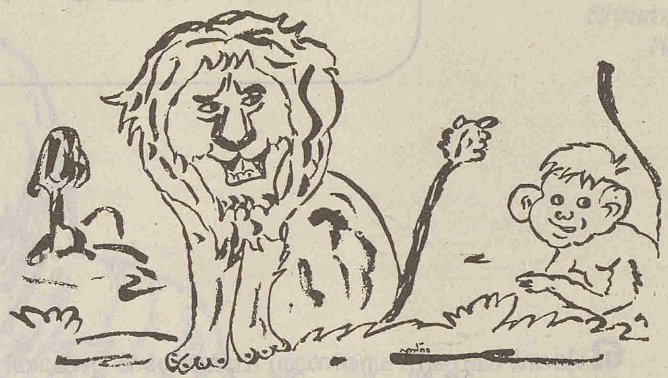
സുബിൻകുമാർ. പി.എസ്.
4 ബി

ഒരു മലയുടെ താഴത്ത് ഒരു റോസ്ച്ചെടി ഉണ്ടായിരുന്നു അതിൽ ഒരു റോസ് പൂ വിരിഞ്ഞു. അത് കുറേ മാസമായിട്ടും വാടിയില്ല. അതിനെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സൈനികൻ അതുവഴി പോയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഒരു സൈനികൻ റോസ്പൂവിനോട് ചോദിച്ചു. നീയെന്താ എത്ര മാസമായിട്ടും, വാടാത്തത് അപ്പോൾ റോസ് പൂ പറഞ്ഞു. എന്റെ ഇണ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ അടുത്ത ജന്മം വരാം എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. അപ്പോൾ സൈനികൻ പറഞ്ഞു ഞാനാണ് കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെ നിന്റെ ഇണ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സൈനികൻ യുദ്ധംചെയ്യാനായി കുന്നിൻ മുകളിൽ കയറിപോയി. അന്നു വൈകുന്നേരം, കുറേ സൈനികൾ ഒരു സൈനികന്റെ ജഡവുമായി അതുവഴി പോയി. അത് ആ സൈനികന്റെതായിരുന്നു. ഇത് റോസ് പൂ കാണാനിടായി. ആ റോസ് പൂ അന്നു തന്നെ വാടി വീണു.

കുരങ്ങന്റെ കൗശലം

ആകാശ്. ടി.ബി.
4 എ

ഒരുദിവസം രാമു കാട്ടിൽ കൂടി നടക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു സിംഹം അലറിക്കൊണ്ട് വരുന്നത് രാമു കണ്ടു. രാമു ഭയന്ന് അടുത്തുള്ള ഒരു ഗുഹയുടെ പിന്നാലെ ഒളിച്ചിരുന്ന് ചുറ്റും നോക്കി ആരെയും കണ്ടില്ല. കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഒരു കുരങ്ങൻ ആ വഴി പോകുന്നത് അവൻ കണ്ടു. അവനെ എങ്ങനെയെങ്കിലും രക്ഷിക്കണമെന്ന് അവൻ കുരങ്ങനോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ കുരങ്ങന് ഒരു കൗശലം തോന്നി. ഒരു മാനിന്റെ പ്രതിമ ഗുഹയിലേക്ക് എറിഞ്ഞിട്ട് സിംഹത്തിനോട് പറഞ്ഞു രാജാവെ അങ്ങയുടെ ഗുഹയിൽ ഒരു മാൻ കിടന്ന് ഉറങ്ങുന്നു. കുരങ്ങന്റെ വാക്കുകേട്ട് സിംഹം ഗുഹയിലേക്ക് കുതിച്ചുപാഞ്ഞു. ആ സമയംകൊണ്ട് കുരങ്ങനും രാമുവും കൂടി ഒരു വലിയ പാറ ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് ഗുഹയുടെ മുൻഭാഗം മറച്ചു. കുരങ്ങൻ ചെയ്ത ഉപകാരത്തിന് കുരങ്ങനോട് രാമു നന്ദി പറഞ്ഞ് അവൻ പോയി.

Veer Shah

Abhinav Chandran
IV-A

Veer shah was a smart young boy who lived in a village named Rampur. He was a brave and kind hearted boy. But his father was a cruel man named Sher shah. He ill treated Veershah and his brother Kanwar. So they ran away to the next village. Veershah worked in a farm and earned some money. One day when Veershah returned to his hut he found that his brother was not feeling well. There was none in the neighbour hood to help Veershah. But Veershah wanted his brother to live. He would undergo any amount of hardship for that. A sling was prepared with an old sari. It was hung over the shoulders and the back Kanwar was put in it and Veershah started on his desperate journey. It was an evening when he started from the village to the hospital. It was a 50 miles long journey. He had to cross two rivers. The first one was shallow and there wasn't much water in it and he could cross it easily. He did not worry about the second river as there used to be a bamboo bridge across it. But unfortunately the snow on the mountain peak had melted flooding the river with rushing water. The bridge had been washed away. He crossed it by tying his brother to his body with a rope of twisted grass and sticking to the debris of the bridge that had been washed away by flood. He some how made it. But he had to cross a forest. It was getting dark. He lay under a tree to take rest. He heard the typical noises of a herd of elephants. The uplifted trunk of the leader of the herd seemed to catch the smell of men, but instead of trying to attack him, the tucker trumpeted and the whole herd disappeared within minutes.

He lifted his brother and reached the main road. He obtained a lift in a bullock cart first and in a truck next for the rest of his journey. He reached the hospital, the people at the hospital were surprised to hear that he had carried the boy alone across the river in flood. He admitted his brother in the hospital, unfortunately he met his father Shershah who was admitted in the same hospital. He found that there was no one to take care of his father. But Veershah had no money with him. He loaded in the railway yard and earned some money. With this money he bought the medicines which the doctor instructed. The doctor had taken good care of his father and brother and his conditions had improved.

At last his father realised his son's kind treated nature. His father and the doctor appreciated his bravery. Thus Shershah and his sons, Veershah and Kanwar lived together in the same village happily.

പാവം പപ്പുണ്ണി

മിഥുൻ. എ
3 ബി

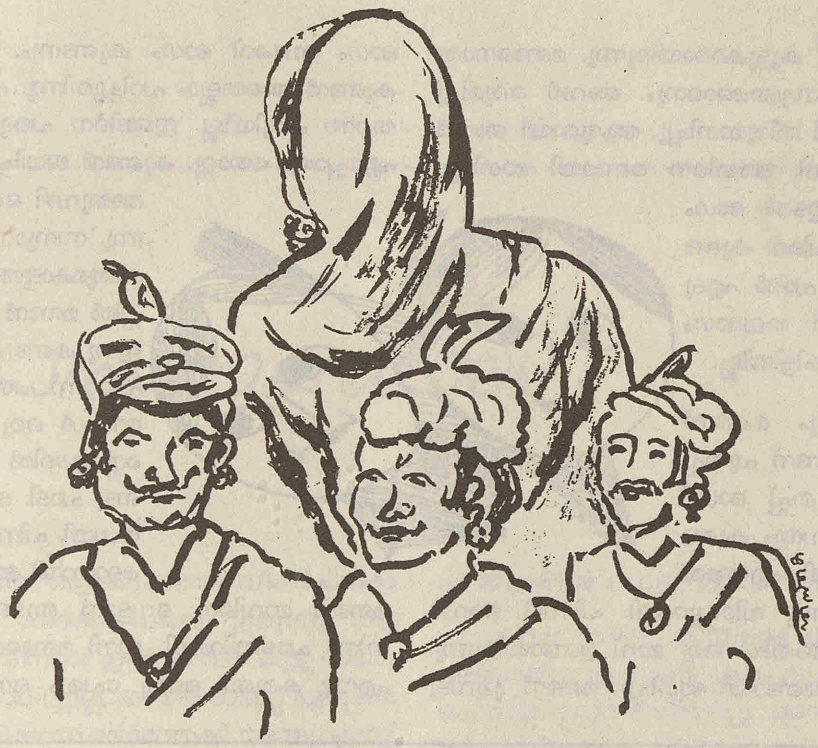
ഒരിടത്ത് പപ്പുണ്ണി എന്നൊരു പാവത്താൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും പപ്പുണ്ണി അതു വിശ്വസിക്കും. അതുകൊണ്ട് അയാളെ 'പാവം പപ്പുണ്ണി' എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. പപ്പുണ്ണി പാവമായതുകൊണ്ട് കൈയിലെ പണമെല്ലാം ആരെങ്കിലും അടിച്ചെടുക്കും. ഒരു ദിവസം പപ്പുണ്ണി ഒരു സന്യാസിയെ കണ്ടു. അയാൾ സന്യാസിയോട് തന്റെ പട്ടിണിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു.

സന്യാസി ഒരു കള്ള സന്യാസിയായിരുന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞു "നിന്റെ വീടും പറമ്പും വിറ്റ് പണം കൊണ്ടുവാ. ഞാൻ നിന്റെ കഷ്ടപ്പാടു മാറ്റിത്തരാം". അതു വിശ്വസിച്ച പപ്പുണ്ണി വീടു വിറ്റു. പണവുമായി സന്യാസിയുടെ അടുത്തെത്തി. സന്യാസി പണം വാങ്ങിയിട്ട് പപ്പുണ്ണിക്ക് ഒരു തത്തയെ കൊടുത്തു. ആരെക്കണ്ടാലും 'കള്ളൻ' എന്നു പറയുന്ന തത്തയായിരുന്നു അത്. "തത്തയുമായി പോകൂ; ഭാഗ്യം വരും" സന്യാസി പറഞ്ഞു. പപ്പുണ്ണി തത്തയുമായി ഗ്രാമത്തിലേയ്ക്കുപോയി. അപ്പോൾ ദാ വരുന്നു രാജാവിന്റെ പടത്തലവനും കൂട്ടരും. "കള്ളൻ കള്ളൻ" തത്തയെ കണ്ടില്ല. തന്നെ കള്ളൻ എന്നു വിളിച്ചത് പപ്പുണ്ണിയായിരിക്കും എന്നയാൾ വിചാരിച്ചു. അയാൾ പപ്പുണ്ണിയെ പിടികൂടി നല്ല പൂശുപൂശി. അടികൊണ്ടോടിയ പപ്പുണ്ണി ഗ്രാമത്തിലെത്തി. അവിടെ ഒരു ഗുസ്തി മത്സരം നടക്കുകയായിരുന്നു. ഗുസ്തിക്കാരനെ കണ്ടപ്പോൾ എല്ലാവരും കേൾക്കെ തത്ത ഉറക്കെപ്പറഞ്ഞു "കള്ളൻ കള്ളൻ". അപ്പോൾ ഗുസ്തിക്കാരൻ ചോദിച്ചു. "ആരുടേതാണ് ഈ തത്ത?" "എന്റേതാണേ" പപ്പുണ്ണി സത്യം പറഞ്ഞു. "എങ്കിൽ പിടിച്ചോ" ഗുസ്തിക്കാരനും പപ്പുണ്ണിയെ ഇടിയോടിടി. "വീടും പോയി കുടിയും പോയി, ഇഷ്ടംപോലെ ഇടിയും കിട്ടി. വല്ല കാട്ടിലും പോയി ചത്തേക്കാം." പപ്പുണ്ണി വിചാരിച്ചു. അയാൾ തത്തയുമായി കാട്ടിലേയ്ക്കുപോയി. നടന്നു നടന്ന് പപ്പുണ്ണി കാട്ടിലെത്തി. ക്ഷീണം കൊണ്ട് ഒരു ഗുഹയിൽ കിടന്ന് ഉറക്കമായി. അപ്പോൾ അതാ വരുന്നു കുറേ കള്ളന്മാർ. കയ്യിൽ സഞ്ചി നിറയെ സ്വർണ്ണ നാണയങ്ങൾ. കള്ളന്മാരുടെ തലവനെ കണ്ടപാടെ തത്തമ്മ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു "കള്ളൻ കള്ളൻ" അതുകേട്ടതും കള്ളന്മാർ പേടിച്ചുവിറച്ചു. "ഹയ്യോ, ഭടന്മാർ വരുന്നു. ഓടിക്കോ". കള്ളന്മാർ സഞ്ചിയുമെറിഞ്ഞ് ഓടടാ ഓട്ടം. ബഹളം കേട്ട് പപ്പുണ്ണി ഉണർന്നു. കണ്ണു തുറന്നപ്പോൾ മുമ്പിൽ അതാ സഞ്ചി നിറയെ സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ! പപ്പുണ്ണി വേഗം സഞ്ചിയുമെടുത്ത് ഗ്രാമത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. ഇനി എല്ലാവരും പറയുന്നതുകേട്ട് മണ്ടത്തരത്തിൽ ചാടരുത്. അയാൾ തീരുമാനിച്ചു. ഗ്രാമത്തിൽ എത്തിയ പപ്പുണ്ണി വലിയൊരു മാളിക വച്ചു. പിന്നെ ഒരു സുന്ദരിപ്പെണ്ണിനെ കല്ല്യാണം കഴിച്ചു. അങ്ങനെ പാവം പാവം പപ്പുണ്ണി ഗ്രാമത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പണക്കാരനായിത്തീർന്നു.

BRAIN POWER

Sriram. S
IV-A

Once in a kingdom there lived a minister. His daughter was very beautiful. One day three princes were walking, through a street of that kingdom. The three princes saw the minister's daughter. They wanted to marry her. The three princes fought with each other. Suddenly the minister's daughter died.

The three princes were shocked. One of the princes lay down on the ashes of the ministers daughter. The second prince took the bones of the minister's daughter and visited many pilgrim centers. The third prince became a sanyasi.

One day the third prince went to a house for a feast. In that house there was baby. That baby cried. The baby's mother put the baby in the fire. The third prince thought that they were Rakshasas. He prepared to depart from that house. 'Wait' said the baby's father. I will say a mantra and sprinkle some water on the ashes of the baby. The baby's father told the mantra and sprinkled some water on the baby. Suddenly the baby come back to life. The third prince studied the mantra and came back to the kingdom.

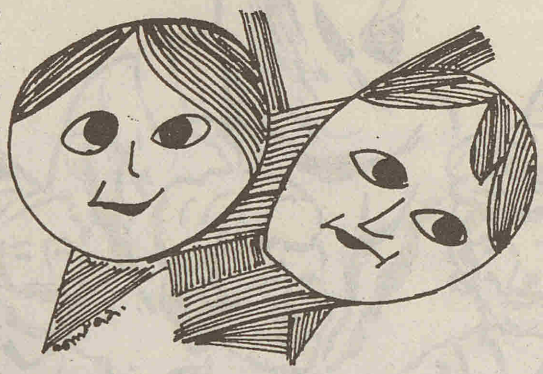
When the third prince arrived there he saw the second prince and the first prince. He said to the first and second prince that he can bring back the minister's daughter alive again. The second prince kept the bones on the ashes. The third prince told the mantra and sprinkled water on the ashes. Suddenly the minister's daughter became alive. The three princes again fought with each other.

An intelligent man passed through that way. The three princes asked that man who should marry the minister's daughter. He said that the first prince should marry the minister's daughter. 'Why?' the second prince and third prince asked. Pointing to the third prince the man said that the third prince gave life to that minister's daughter and he was like her father. Pointing to the second prince he said that the second prince carried the bones and he was like her son. But the first prince laid down on the ashes. So the first prince should marry her.

മണ്ടനും കുണ്ടനും

വൈശാഖ്
3 ബി

മണ്ടനും കുണ്ടനും കൂട്ടുകാരായിരുന്നു. മണ്ടനൊരു പാവം. കുണ്ടൻ ഒരു സൂത്രക്കാരനും. അവർ ഒരുമിച്ച് പങ്കു കച്ചവടം ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. ആദ്യമായി അവർ ഒരു പശുവിനെ വാങ്ങി. അതിനെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചു. തല ഭാഗം മണ്ടനും ഉടൽ ഭാഗം കുണ്ടനും. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ കുണ്ടൻ പശുവിനെ കറന്ന് പാൽ എടുത്തു. എന്നാൽ മണ്ടന് തലഭാഗം ആയതിനാൽ ഒന്നും കിട്ടിയില്ല.

പിന്നീട് രണ്ടുപേരും ചേർന്ന് ഒരു പുതപ്പ് വാങ്ങി. മണ്ടന് പുതപ്പ് രാവിലെ, കുണ്ടന് പുതപ്പ് രാത്രിയും. അന്നുരാത്രി മുഴുവനും കുണ്ടൻ പുതപ്പ് പുതച്ചുറങ്ങി. എന്നാൽ മണ്ടൻ രാത്രി തണുത്തു വിറച്ചുറങ്ങി. പിന്നീട് അവർ ഒരു സ്ഥലം വാങ്ങി. അതിൽ ഒരു മാവ് ഉണ്ടായിരുന്നു. കരാറനുസരിച്ച് മാവ് രണ്ടായി ഭാഗിച്ചു. മണ്ടന് ചുവടു ഭാഗം ബാക്കി ഭാഗം കുണ്ടനും. മാങ്ങ പഴുത്തപ്പോൾ കുണ്ടൻ അതെല്ലാം പറിച്ചുതിന്നു. എന്നാൽ മണ്ടന് ഒന്നും തന്നെ കിട്ടിയില്ല. ഇങ്ങിനെ പങ്കുകച്ചവടത്തിൽ മണ്ടൻ എപ്പോഴും തോറ്റു. കുണ്ടൻ ജയിച്ചു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ അതുവഴി ഒരു സന്യാസി കടന്നുവന്നു. സന്യാസി മണ്ടനു സൂത്രം പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. പകൽ മുഴുവൻ പുതപ്പിൽ മണ്ടൻ ചാണകം നിറച്ചുവെച്ചു. ഇതു കണ്ട കുണ്ടന് ദേഷ്യം കയറി. പിറ്റേന്ന് പശുവിനെ പാൽ കറക്കുമ്പോൾ ഒരു പുല്ലെടുത്തു പശുവിന്റെ മൂക്കിൽ കുത്തി. പശു ചീറിക്കൊണ്ടു ചാടി. അവന്റെ പാൽ മുഴുവൻ പോയി. പിന്നീട് കുണ്ടൻ മാങ്ങ പറിക്കാനായി മാവിൽ കയറി. അപ്പോൾ മണ്ടൻ മാവിനെ വെട്ടാൻ തുടങ്ങി. കുണ്ടൻ മാവിൽ നിന്ന് ചാടിയിറങ്ങി. ഇനി മണ്ടനെ പറ്റിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നു കരുതി, രണ്ടു പേരും ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു.

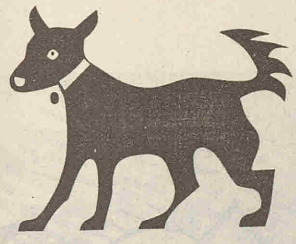
രാമുവിന്റെ യാത്ര

ജിതിൻ. ജി
4 എ

പത്താം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയാണ് രാമു. രാമുവിന് പഠിക്കാൻ താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു. രാമുവിന് കാട്ടിൽ പോകാനായിരുന്നു മോഹം. ഒരു ദിവസം രാമു അച്ഛനെയും അമ്മയെയും എതിർത്ത് കാട്ടിൽ പോയി. രാമു കാട്ടിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു ആനയെ കണ്ടു. രാമു ആനയെ കണ്ടതും ഓടാൻ തുടങ്ങി. ആനയും രാമുവിനെ പിന്തുടരാൻ തുടങ്ങി. രാമു ഓടി ഓടി, ഒരു മരത്തിന്റെ പുറകിൽ ഒളിച്ചിരുന്നു. രാമു ആനയുടെ കയ്യിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു. രാമു പിന്നെയും നടന്നു. രാമു അപ്പോൾ ഒരു പുലിയെ കണ്ടു. പുലിയും രാമുവിനെ കണ്ടു. പുലി രാമുവിനെ പിടിക്കാൻവേണ്ടി ഒറ്റച്ചാട്ടം. പുലി ചാടുന്നതു കണ്ട രാമു അടുത്തുള്ള മരത്തിലേയ്ക്ക് ഒറ്റച്ചാട്ടം. അങ്ങനെ രാമു പുലിയുടെ വായിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നിട്ടും പുലി മരത്തിന്റെ ചുവടിൽ തന്നെ നിന്നു. പക്ഷെ പുലിക്ക് രാമുവിനെ പിടികൂടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ പുലി തിരിച്ചുപോയി. ഇങ്ങനെ പല

മൃഗങ്ങളും രാമുവിനെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ ആർക്കും രാമുവിനെ പിടികൂടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങളെല്ലാം ക്രൂരന്മാരാണെന്നും ഇനിയും ഇവിടെ നിന്നാൽ അവർ രാമുവിനെ കൊല്ലുമെന്നും രാമു മനസ്സിലാക്കി. അച്ഛനും അമ്മയും പറയുന്നത് അനുസരിച്ച് ജീവിക്കാം എന്നു രാമു വിചാരിച്ചു. അങ്ങനെ രാമു വീട്ടിലേക്ക് പോയി. പിന്നെ രാമു പഠിച്ച് മിടുക്കനായി അച്ഛനും അമ്മയും പറയുന്നത് അനുസരിച്ച് സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചു.

സത്യസന്ധനായ ബാലു

ഖൈറുൾ ബഷീർ
3 ബി

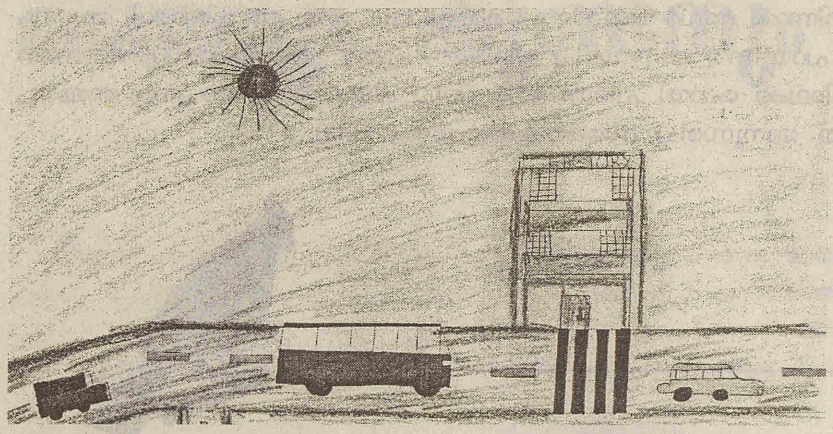
ഇന്നലെ ഗ്രൗണ്ടിൽ കളിക്കുമ്പോൾ വീണ് പരിക്ക് പറ്റിയ മുറിവിലേക്ക് നോക്കി ബാലു ഇരുന്നു. നല്ല വേദന ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഇന്ന് അവന് കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം കളിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അവൻ മെല്ലെ എഴുന്നേറ്റ് തന്റെ കൂട്ടുകാർ കളിക്കുന്ന ഭാഗത്തേക്ക് നടന്നു. ക്ലാസ്സ് തുടങ്ങാൻ ഇനിയും സമയമുണ്ടല്ലോ. നടക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒരു കൊച്ചു പേഴ്സ് വഴിയോരത്ത് കിടക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. അവൻ ആ പേഴ്സെടുത്ത് നോക്കിയപ്പോൾ ഒരുപാട് രൂപ അതിൽ കണ്ടു. എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അൽപനേരം അവൻ അവിടെ നിന്ന് ക്ലാസ്സ് തുടങ്ങുന്നതിനുള്ള ബെല്ലടി ശബ്ദം കേട്ടതും എല്ലാവരും അവരവരുടെ ക്ലാസ്സിലേക്ക് പോകാൻ തുടങ്ങി.

എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നിന്ന ബാലു വലിയ ക്ലാസ്സിലെ തനിക്ക് പരിചയമുള്ള ഒരു കുട്ടിയുടെ പക്കൽ ഈ പേഴ്സ് വഴിയരികിൽ നിന്നും കിട്ടിയതാണെന്ന് പറഞ്ഞ് ഏൽപ്പിച്ച ശേഷം ക്ലാസ്സിലേക്ക് പോയി. അൽപസമയത്തിന് ശേഷം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി എല്ലാവരും ഒത്തുചേർന്നു. പ്രാർത്ഥനക്ക് ശേഷം ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ബാലു പേഴ്സ് ഏൽപ്പിച്ച വലിയ ക്ലാസ്സിലെ കുട്ടിയെ സത്യസന്ധനായ കുട്ടി എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞ് അഭിനന്ദിക്കുമ്പോൾ തനിക്കാണല്ലോ ആ പേഴ്സ് കിട്ടിയത് എന്നോർത്ത് ബാലുവിന് സങ്കടം തോന്നി.

പക്ഷെ വലിയ ക്ലാസ്സിലെ കുട്ടി പേഴ്സ് തനിക്കല്ല കിട്ടിയതെന്നും ബാലു എന്ന കുട്ടിയ്ക്കാണ് കിട്ടിയതെന്നും ഹെഡ്മാസ്റ്ററെ അറിയിച്ചു. ഉടൻ തന്നെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ബാലുവിനേയും വിളിച്ചു പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിച്ചു. അപ്പോൾ ബാലുവിന് ഒരുപാട് സന്തോഷം തോന്നി. വലിയ ക്ലാസ്സിലെ ആ കുട്ടിയോട് നല്ല സ്നേഹവും തോന്നി.

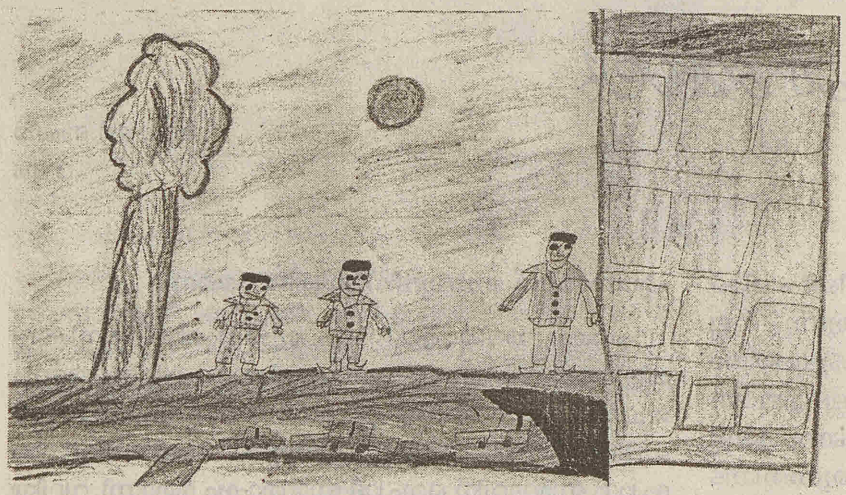
Our Blooming Artists

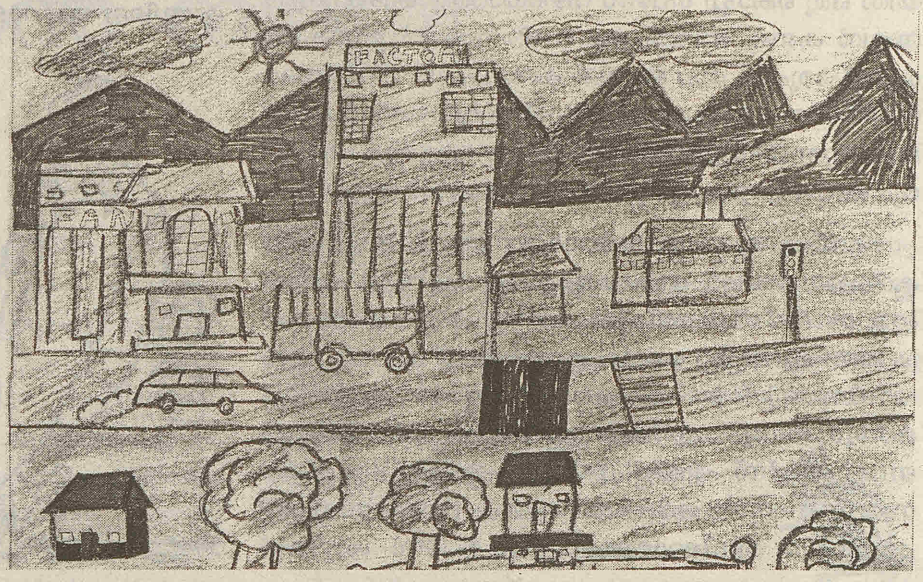
Nikhil Chandran. T., IV-B

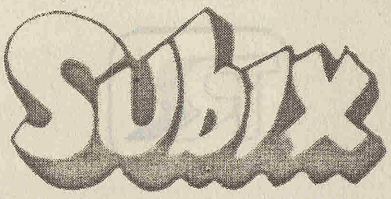
Sreejith. S., II-B

Vivek Chand., II-A

Kaja Hussain. V., IV-B

THE ELECTRICAL SUPER MARKET

Market Road, Palakkad
Ph : 502180, 502052

asian paints COLOUR WORLD

.....

VINOD HARDWARES

Opp. Chandra Nagar, Coimbatore Road,
Palakkad - 678 007
Ph : 535519, 536106

പരിവർത്തനത്തിന്റെ പാതയിൽ വളർച്ചയുടെ പൊൻദീപവുമായി...

സാമ്പത്തിക, സാമൂഹിക രംഗങ്ങളിൽ പരിവർത്തനത്തിന്റെ ദീപമായ്, ആവശ്യങ്ങളിൽ സാധാരണക്കാരന്റെ ആശ്രയമായ്, ആകർഷകവും നൂതനവുമായ വായ്പാ പദ്ധതികളും, വേഗവും സുഗമവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ സേവനവുമായ്... നന്മയുടെ, സമൃദ്ധിയുടെ പ്രകാശപൂരിതമായ നാളുകൾക്ക് സ്വാഗതമേകാൻ നെടുങ്ങാടി ബാങ്ക് എന്നെന്നും നിങ്ങളോടൊപ്പം...

The Nedungadi Bank Ltd.

HEAD OFFICE: SHATHABDI BHAVAN, P.O. GOVINDAPURAM, CALICUT-673 016, KERALA.
Visit us at: *www.nedungadi-bank.com*

T.R.K. DASS & SONS

Court Road, Palakkad - 678 001
Ph : 534282

Wholesale & retail dealers in :

All kinds of Rexine Cloth, Plastic Sheetings, Waterproof Canvas, Rubber Sheeting, Upholstery Materials, U Foam, Fiber Foam, Mattresses, Pillows, Cushions, Flooring Materials.

VISION HOUSE

C.S.I. Shopping Complex
T.B. Road,
Palakkad - 678 014
Ph : 0491 - 536089

(MOBILE DIVISION)
Fort Arcade, Chittur Road Jn.
Fort Maidan, Palakkad - 678 013
Mobile : 098460 07199

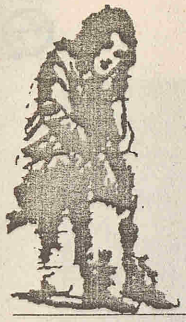
Dealers of

SHARP T.V., V.C.R., AUDIO
BPL mobile
KEN STAR COOLERS, H.A.
Panasonic T.V., AUDIO W.M.'s
Crompton Fans
VIDEOCON Refrigerators, W.M.'s

റെഡിമെയ്ഡ് വസ്ത്രങ്ങളുടെ വിസ്മയലോകം
കുടുംബത്തിലേവർക്കും ഇഷ്ടാനുസരണം
തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ കാലാനുസൃതവും
ഗുണമേന്മയേറിയതുമായ ഫാഷൻ, റെഡിമെയ്ഡ്
വസ്ത്രങ്ങളുടെ വിപുലമായ ശേഖരം ശകുന്തളയിൽ
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു

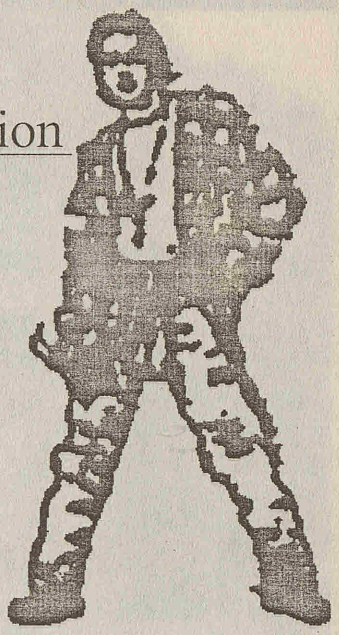
ശകുന്തള

ശകുന്തള ജംഗ്ഷൻ, പാലക്കാട്
ഫോൺ : 527659, ഫാക്സ് : 537284

Exclusive range of Men's, Women's & Kid's Wear and fancy items

U' discover the passion
V' discover the fashion

KK
Fashion Park
The Ultimate Passion

K.K. Buildings, Coimbatore Road, Sulthanpet, Palakkad.
PH: 534313, 538174 (S), 534735

With best compliments

TOP NOTCH
BAKERS

Court Road, Palakkad. Ph : 536193

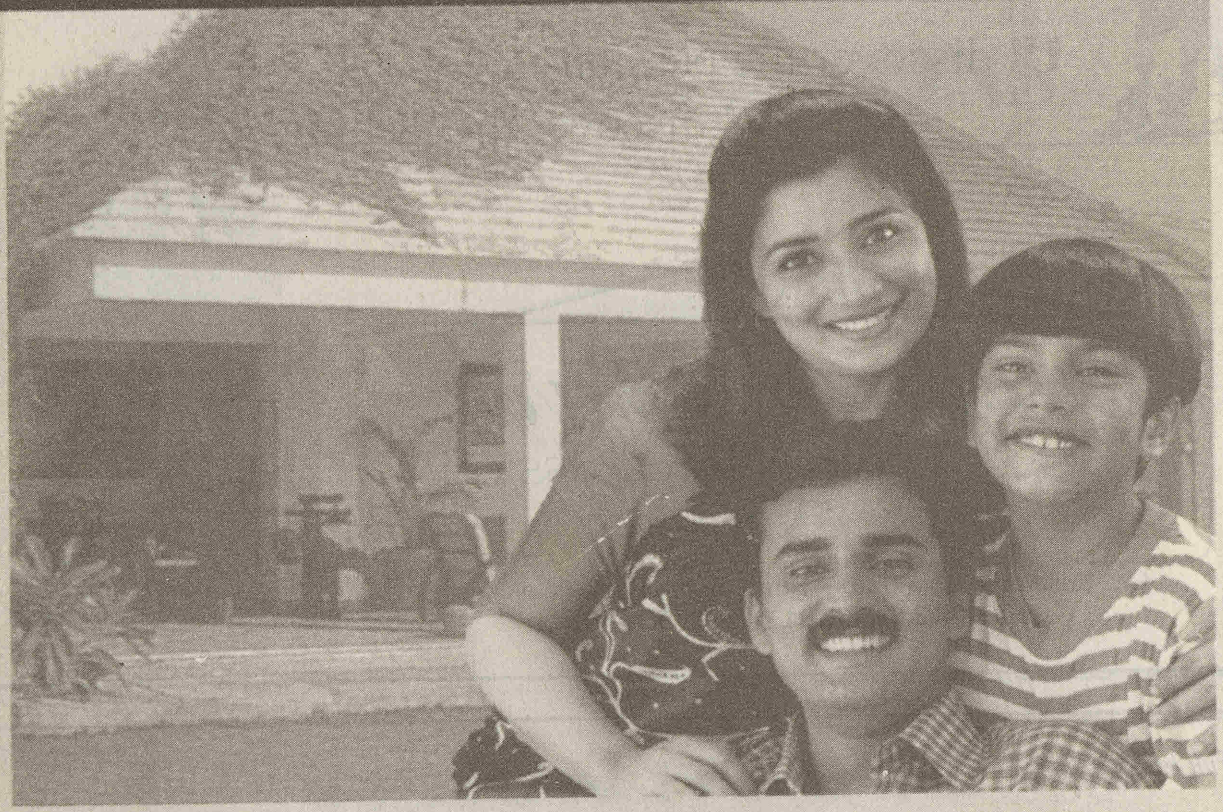
With best compliments

hmt Franchise watch Show room

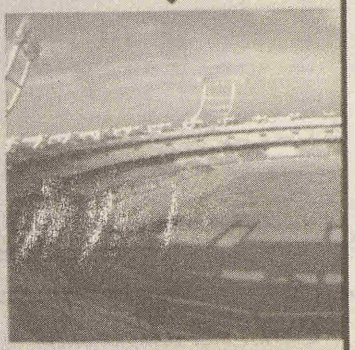
Jamal Agencies

GB Road,
Palakkad
Ph : 533535

I don't build a home everyday. That's why I chose a cement that built an international stadium.

JAWAHARLAL NEHRU INTERNATIONAL STADIUM
Status : The only international stadium in Kerala
Cement used : Malabar Super

Strength, quality and finish. These are the things I look for in a house. That's why I've chosen Malabar Cements. A cement that's known for its unrivalled strength, utmost quality and impeccable finish. All reinforced by the international recognition, ISO 9002. No wonder it was chosen to build Kerala's first international stadium. Besides dams and bridges all over. So when I choose Malabar Cements, I know I am choosing the best.

REGIONAL SALES OFFICE : **Ernakulam** : IInd Floor, Choolakkal Bldg., Market Road,North End, Ph: 394885, 390660. Calicut: Hassina Bldg , Opp. Rly. gate, Panniyankara.Ph: 320557. **SALES OFFICE** : **Trichur** : K.P. Namboodiri's Shopping Complex, Shornur Road, Ph: 339048. **Tirur** : Alunkal Complex, Opp. Town Hall, Ph: 421924.**Palakkad** : Surya Complex, IInd Floor, T.B. Raod, Ph: 535611, 527513. **Coimbatore** : M.S. Complex 8/96, Palghat Main Road, Kuniamutur, Coimbatore - 8. Ph: 870634.

MALABAR CEMENTS LTD
Walayar - 678 624, Palakkad Dist., Kerala.
AN IS/ISO 9002 COMPANY

MALABAR CLASSIC

MALABAR SUPER
43 GRADE OPC

The strength millions trust

With Best Compliments from

Little Flower Education Society

BHARATHIYAR UNIVERSITY P.O., COIMBATORE-46

SCHOOLS RUN BY THE SOCIETY

Bharathamatha High School, Palakkad
Carmel Matriculation Hr.Sec.School, Erode
Chavara Vidya Bhavan Hr.Sec.School, Coimbatore
Lisieux Matriculation Hr.Sec.School, Coimbatore
Carmel Garden Eng. Medium School, Shoranur
Viswadeepthi Matriculation Hr.Sec.School, Pollachi
Preshitha Matriculation School, Chennai

CT Library
880000449
M73.1 B469/2001

BHARATHAMATHA HIGH SCHOOL
Chandranagar P.O., Palakkad-678 007
Ph: 536168,, e-mail: bmemhs@md5.vsnl.net.in